

มาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่ : ศึกษากรณีบทลงโทษผู้แนะนำการลงทุนในบริษัทหลักทรัพย์
(ฉบับสมบูรณ์)

น.ส.วิศัทธิวรรณ วิมลศิลป์

เอกัตศึกษานี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชากฎหมายเศรษฐกิจ
คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2562

บทคัดย่อและเต็มข้อมูลฉบับเต็มของเอกัตศึกษาที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นเต็มข้อมูลของนิสิตเจ้าของเอกัตศึกษาที่ส่งผ่านทางคณะที่สังกัด

The abstract and full text of individual study in Chulalongkorn University Intellectual Repository(CUIR)
are the individual study authors' files submitted through the faculty.

หัวข้อเอกัตศึกษา   มาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่ : ศึกษากรณีบทลงโทษผู้แนะนำการลงทุน
ในบริษัทหลักทรัพย์

โดย   น.ส.วิศัทธิวรรณ วิมลศิลป์

รหัสประจำตัว   618 61768 34

หลักสูตร   ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากฎหมายเศรษฐกิจ
คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมวดวิชา   กฎหมายธุรกิจทั่วไป

อาจารย์ที่ปรึกษา   อ.ดร.ภูมิศิริ ดำรงวุฒิ

ปีการศึกษา   2562

คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้เอกัตศึกษานี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากฎหมายเศรษฐกิจ

ลงชื่อ..........อาจารย์ที่ปรึกษา
(อ.ดร.ภูมิศิริ ดำรงวุฒิ)

บทคัดย่อ

บริษัทหลักทรัพย์ถือเป็นหัวใจหลักของตลาดทุน เป็นที่ปฏิเสธไม่ได้ว่าในปัจจุบัน การลงทุนย่อมมีความสำคัญกับประชาชนทั่วไป ในการจัดการเงินออม เพื่อให้เกิดผลงอกเงย โดยตลาดทุนเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในองค์กรรวม ตลาดทุนจึงเป็นทางเลือกของแหล่งระดมทุนและเป็นทางเลือกในการออม สำหรับประชาชน นอกเหนือจากตลาดเงิน จึงทำให้เป็นแหล่งเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศอีกแห่งหนึ่ง โดยในส่วนของผู้แนะนำการลงทุนผู้ซึ่งทำหน้าที่ในบริษัทหลักทรัพย์ เพื่อให้คำแนะนำในการลงทุนกับผู้ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยภายใต้การปฏิบัติหน้าที่ของผู้แนะนำการลงทุนในการให้คำแนะนำการลงทุนต่อผู้ลงทุน ผู้แนะนำการลงทุนจะต้องปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่ตามแนวทางของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งถ้าผู้แนะนำการลงทุนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ตามแนวทางของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์กำหนดไว้ ซึ่งจะมีบทลงโทษทางปกครองสำหรับผู้แนะนำการลงทุนที่กระทำความผิดโดยการพักหรือเพิกถอนการปฏิบัติหน้าที่ของผู้แนะนำการลงทุน ซึ่งหากพิจารณาถึงลักษณะของพฤติกรรมการกระทำความผิดของผู้แนะนำการลงทุนที่กระทำทุจริต เช่น ฉ้อโกงหรือยักยอกต่อทรัพย์สินของผู้ลงทุน จะพบว่าการดำเนินการลงโทษทางปกครองกับผู้แนะนำการลงทุนนั้นไม่เพียงพอต่อการยับยั้งการกระทำความผิดของผู้แนะนำการลงทุน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างมากที่จะต้องมีการทางกฎหมายที่รุนแรงขึ้นเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้แนะนำการลงทุนกระทำทุจริตต่อทรัพย์สินของผู้ลงทุน

เอกัตศึกษาเล่มนี้ ผู้เขียนได้ศึกษาบทลงโทษทางปกครองของผู้แนะนำการลงทุนที่กระทำความผิดเพื่อเปรียบเทียบกับฐานความผิดการลงโทษทางอาญาสำหรับพฤติกรรมของผู้แนะนำการลงทุนที่กระทำทุจริตต่อทรัพย์สินของผู้ลงทุน โดยศึกษาแนวทางมาตรการลงโทษทางอาญาสำหรับผู้ที่ฉ้อโกง ยักยอกหรือหลอกลวง แนวทางมาตรการลงโทษของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ประเทศสหรัฐอเมริกาและได้พบว่าทางสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ได้มีมาตรการลงโทษทางอาญาสำหรับผู้ทุจริตหรือการหลอกลวงที่เกี่ยวข้องกับการซื้อหรือขายหลักทรัพย์ รวมถึงการฉ้อโกงหลักทรัพย์ ซึ่งมีผลต่อหน้าที่เป็นตัวแทนนายหน้าและที่ปรึกษาทางการเงินในพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ด้วย ทั้งนี้ในพระราชบัญญัติประกันชีวิตในประเทศไทยได้มีมาตรการลงโทษทางอาญาสำหรับผู้ทุจริตหลอกลวง

ดังนั้นเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนากฎหมายของการกำกับดูแลบุคลากรในตลาดทุนสำหรับสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่เกี่ยวกับการกระทำทุจริตของผู้แนะนำการลงทุนในบริษัทหลักทรัพย์ ผู้เขียนจึงได้ศึกษาเพื่อรองรับการดำเนินการมาตรการทางอาญาเฉพาะพฤติกรรมของผู้แนะนำการลงทุนที่กระทำทุจริต ฉ้อโกงหรือยักยอกทรัพย์สินของผู้ลงทุน โดยมาตรการริบทรัพย์, มาตรการลงโทษปรับ และมาตรการลงโทษจำคุก มาใช้เป็นมาตรการเสริมสำหรับการบังคับใช้กฎหมายเพิ่มเติมจากมาตรการลงโทษทางปกครองที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งอาจทำให้บรรลุมิติวัตถุประสงค์ในการป้องกันไม่ให้ผู้แนะนำการลงทุนหรือบุคลากรในตลาดทุนกระทำทุจริตต่อทรัพย์สินของผู้ลงทุน

สารบัญ

บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
1.3 สมมติฐานของการศึกษา	2
1.4 ขอบเขตการศึกษา	3
1.5 วิธีดำเนินการศึกษา	3
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา	3
บทที่ 2 ความหมาย ประเภท และขอบเขตการปฏิบัติหน้าที่ของผู้แนะนำการลงทุน	5
2.1 ความหมายของผู้แนะนำการลงทุน	5
2.2 ประเภทของผู้แนะนำการลงทุน	5
2.3 การขอรับความเห็นชอบและการให้ความเห็นชอบ	8
2.4 สิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบ	33
2.5 บทลงโทษและตัวอย่างพฤติกรรมของความรับผิดชอบ	42
2.6 วิธีการดำเนินการเกี่ยวกับความผิดของผู้แนะนำการลงทุน	48
บทที่ 3 แนวความคิดทั่วไปเกี่ยวกับกฎหมายปกครองที่เกี่ยวข้อง	51
การลงโทษผู้แนะนำการลงทุน	
3.1 ทฤษฎีและแนวความคิดพื้นฐานของกฎหมายปกครอง	51
3.2 ความหมายของการกระทำทางปกครอง	53
3.3 ความหมายของความผิดทางปกครอง	54
3.4 โทษทางปกครอง	54
3.5 วัตถุประสงค์ของการลงโทษทางปกครอง	55
3.6 ประเภทของโทษทางปกครอง	56
3.7 โทษทางปกครองกับผู้แนะนำการลงทุน	57
3.7.1 ตัวอย่างการไม่ปฏิบัติหน้าที่หรือให้บริการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต	58
3.7.2 ตัวอย่างการไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โดยกระทำความผิดต่อ ทรัพย์สินของผู้ลงทุน	59
3.7.3 ตัวอย่างการแสวงหาประโยชน์จากผู้ลงทุน	60
3.7.4 ตัวอย่างการกระทำความผิดต่อทรัพย์สินของผู้ลงทุน	60
3.7.5 ตัวอย่างการไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบและ รอบคอบเพียงพอประกอบวิชาชีพ	61

บทที่ 4 แนวความคิดทั่วไปเกี่ยวกับกฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้อง	62
การลงทุนโดยผู้แนะนำการลงทุน	
4.1 แนวความคิดทั่วไปเกี่ยวกับกฎหมายอาญาและการลงทุนโดยผู้แนะนำการลงทุน	62
4.2 หลักการของโทษทางอาญาที่เกี่ยวข้องกับผู้แนะนำการลงทุน	63
4.3 หลักเกณฑ์ในการกำหนดความผิดทางอาญา	64
4.4 โทษทางอาญา	64
4.5 วัตถุประสงค์ของโทษทางอาญา	65
4.6 หลักเกณฑ์ในการกำหนดโทษทางอาญา	65
4.7 รูปแบบการลงทุนโดยผู้แนะนำการลงทุน	66
4.8 ความผิดทางอาญากรณีฉ้อโกง	67
4.9 ความผิดทางอาญากรณียักยอก	68
4.10 การลงทุนโดยผู้แนะนำการลงทุนโดยมาตรการทางอาญาในประเทศสหรัฐอเมริกา	69
บทที่ 5 วิเคราะห์ความผิดทางปกครองและความผิดทางอาญา	71
กับผู้แนะนำการลงทุนในบริษัทหลักทรัพย์	
5.1 เปรียบเทียบความผิดทางปกครองและความผิดทางอาญาของผู้แนะนำการลงทุน	71
5.2 การลงทุนโดยผู้แนะนำการลงทุน	72
5.3 ปัญหาที่พบจากการลงทุนโดยผู้แนะนำการลงทุน	74
5.3.1 ความไม่เพียงพอของการลงทุนโดยผู้แนะนำการลงทุน	76
5.4 การปรับใช้โทษทางอาญากับผู้แนะนำการลงทุน	77
5.4.1 การลงทุนโดยผู้แนะนำการลงทุน	78
5.4.2 การลงทุนโดยผู้แนะนำการลงทุน	79
5.4.3 การลงทุนโดยผู้แนะนำการลงทุน	80
บทที่ 6 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	82
6.1 บทสรุป	82
6.2 ข้อเสนอแนะ	83
บรรณานุกรม	85

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภายใต้บริษัทหลักทรัพย์ทุกแห่ง จะมีผู้แนะนำการลงทุน ผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในการชักชวนให้มีการลงทุน หรือการให้คำแนะนำเพื่อการซื้อขายหรือลงทุนในผลิตภัณฑ์ตลาดทุน อาทิ หุ้น พันธบัตร กองทุนรวม หรือสัญญาซื้อขายล่วงหน้า¹ แต่อย่างไรก็ดี เนื่องจากผู้แนะนำการลงทุนเป็นวิชาชีพที่ต้องดูแลรับผิดชอบในเรื่องการเงินการลงทุนของผู้ลงทุน ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญ และมีผลกระทบต่อชีวิตของผู้ลงทุน ดังนั้นผู้แนะนำการลงทุนนอกจากใช้ความรู้และความชำนาญเฉพาะด้านแล้ว ผู้แนะนำการลงทุนต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่และ ความรอบคอบในการปฏิบัติงาน รวมทั้งการติดตามดูแลและการให้คำแนะนำที่เหมาะสมกับสภาพของแต่ละประเภทของนักลงทุน เพื่อให้ตอบโจทยกับวัตถุประสงค์ของนักลงทุน

ถึงแม้ทางสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ได้กำหนดแนวทางในปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรในธุรกิจตลาดทุน² เพื่อให้ผู้แนะนำการลงทุนปฏิบัติตาม ซึ่งได้มีการกำหนดบทลงโทษทางปกครองกับผู้แนะนำการลงทุนที่กระทำความผิด เช่น พักการปฏิบัติหน้าที่ชั่วคราว พักหรือเพิกถอนใบอนุญาต แต่ยังคงไม่สามารถห้ามให้ผู้แนะนำการลงทุนกระทำความผิดได้ ซึ่งทางผู้แนะนำการลงทุนจะมีวิธีการปรับเปลี่ยนวิธีการทำทุจริต โดยในปัจจุบันแนวโน้มของลักษณะการกระทำความผิดของผู้แนะนำการลงทุนจะมีความซับซ้อน ปกปิด อำพราง และกระทำเป็นวงกว้างมากขึ้น จนทำให้ผู้ลงทุนได้รับความเสียหายจากพฤติกรรมของบุคลากรในธุรกิจตลาดทุน ทั้งนี้เนื่องด้วยลูกค้าบางรายที่มีปริมาณเงินในการลงทุนที่สูงมากหรือการไว้วางใจให้ผู้แนะนำการลงทุน ให้ดูแลการซื้อขายแทนผู้ลงทุน ตลอดจนเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ลงทุน ด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ จึงเป็นช่องทางให้ผู้แนะนำการลงทุนสามารถกระทำผิดกรรมส่อไปในทางการทุจริตได้

¹ ฝ่ายพัฒนาความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพหลักทรัพย์ ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน. *เส้นทางวิชาชีพธุรกิจหลักทรัพย์*. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2557, หน้า 8

² บุคลากรในธุรกิจตลาดทุน หมายถึง บุคลากรตามประกาศคณะกรรมการกำกับตลาดทุน ที่ ทลธ. 8/2557 เรื่อง หลักเกณฑ์เกี่ยวกับบุคลากรในธุรกิจตลาดทุน ลงวันที่ 3 มิถุนายน 2557 และ ที่ ทลธ. 5/2560 เรื่อง หลักเกณฑ์เกี่ยวกับบุคลากรในธุรกิจตลาดทุน (ฉบับที่ 6) ลงวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2560

โดยการรับโทษทางปกครองสูงสุดของผู้แนะนำการลงทุนที่มีพฤติกรรมส่อไปในทางทุจริต เช่น ทุจริต ยักยอก ฉ้อโกง หรือกระทำความผิดต่อทรัพย์สินของผู้ลงทุน เป็นต้น มีโทษเริ่มต้น เพิกถอนใบอนุญาต 4- 5 ปี แล้วแต่กรณี³ แต่เมื่อเปรียบเทียบบทลงโทษของตัวแทนประกันภัยหรือนายหน้าประกันภัยนั้นมีบทลงโทษในการพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาตเช่นเดียวกันกับผู้แนะนำการลงทุน แต่การเพิ่มมีมาตรการลงโทษทางอาญา คือ โทษปรับและจำคุก ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 สำหรับตัวแทนประกันภัยหรือนายหน้าประกันภัยที่ได้กระทำทุจริต

การใช้การลงโทษทางปกครองกับผู้แนะนำการลงทุน ในสถานการณ์ปัจจุบันยังไม่สอดคล้องกับลักษณะการกระทำความผิดของผู้แนะนำการลงทุน ซึ่งยังไม่สะท้อนให้เห็นถึงความร้ายแรงของพฤติกรรมและลักษณะความผิดที่เกิดขึ้น เมื่อลักษณะการกระทำทุจริตของผู้แนะนำการลงทุนนั้นมีลักษณะเป็นการกระทำความผิดเช่นเดียวกับการกระทำความผิดทางอาญา ดังนั้นถ้าหากมีการเพิ่มมาตรการการลงโทษที่มีประสิทธิภาพสำหรับผู้แนะนำการลงทุนที่กระทำทุจริต นอกเหนือจากการลงโทษทางปกครองแล้ว อาจนำมาให้เกิดประสิทธิภาพที่ดีขึ้นในการควบคุมและการกำกับดูแลผู้แนะนำการลงทุนให้เป็นไปอย่างเหมาะสมเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งเพื่อเป็นการคุ้มครองผู้ลงทุน

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาบทบาทหน้าที่ของผู้แนะนำการลงทุนในสังกัดบริษัทหลักทรัพย์ต่อผู้ลงทุนในตลาดทุน รวมถึงศึกษาบทลงโทษตามกฎหมาย เพื่อเสนอแนะทางกฎหมายและความคิดเห็นเพิ่มเติมที่จะลดปัญหาความเสียหายที่เกิดจากพฤติกรรมของผู้แนะนำการลงทุน

1.3 สมมติฐานของการศึกษา

ผู้แนะนำการลงทุนเป็นอาชีพที่เข้ามามีบทบาทต่อตลาดทุนเป็นอย่างมาก แม้จะมีระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับคุณสมบัติ หน้าที่ ความรับผิดชอบและมีมาตรการในการลงโทษทางปกครองที่ใช้กับผู้แนะนำการลงทุนก็ตาม แต่ก็ยังไม่เพียงพอต่อการป้องกันยับยั้งกระทำความผิดที่มีพฤติกรรมส่อไป

³ ประกาศที่ กตต.กธ.(ว) 3/2561 เรื่องปรับปรุงหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการพิจารณาลงโทษทางปกครองกับบุคลากรในธุรกิจตลาดทุน

ในทางทฤษฎีของผู้แนะนำการลงทุน ดังนั้น จึงควรเพิ่มการลงทุนทางอาญาที่เหมาะสม เพื่อให้ได้ สัมพันธ์กับการกระทำความผิดที่เกิดขึ้น

1.4 ขอบเขตการศึกษา

1. ศึกษาขอบเขตการปฏิบัติหน้าที่ของผู้แนะนำการลงทุน
2. ศึกษาประเภท ลักษณะพฤติกรรม และบทลงโทษ ของผู้แนะนำการลงทุน
3. ศึกษาเปรียบเทียบบทลงโทษระหว่างผู้แนะนำการลงทุนในบริษัทหลักทรัพย์กับตัวแทน ประกันภัยหรือนายหน้าประกันภัย
4. เพื่อศึกษาลักษณะของความผิดทางอาญาและความผิดทางปกครอง
5. เพื่อศึกษาถึงประเภทของความผิดทางอาญาและขอบเขตของกฎหมายอาญา
6. เพื่อศึกษารูปแบบของการลงโทษทางอาญาและการนำโทษทางอาญาไปใช้
7. เพื่อศึกษาถึงสภาพบังคับทางอาญาและสภาพบังคับทางปกครอง

1.5 วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาวิจัยทางเอกสาร โดยรวบรวมข้อมูล เอกสาร บทความ ตำรา วิทยานิพนธ์ คำพิพากษา ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับผู้แนะนำการลงทุน บริษัทหลักทรัพย์ ตลอดจนข้อมูลของกฎหมายที่นำมาศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบ เพื่อหาข้อสรุปและข้อเสนอแนะ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

1. เพื่อทราบถึงขอบเขตการปฏิบัติหน้าที่ของผู้แนะนำการลงทุน รวมถึงบทลงโทษของ พฤติกรรมผู้แนะนำการลงทุน
2. เพื่อสร้างความระมัดระวังต่อพฤติกรรมของผู้แนะนำการลงทุนให้กับนักลงทุน
3. เพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจกับผู้แนะนำการลงทุน ในการปฏิบัติหน้าที่ที่ดีต่อผู้ลงทุน
4. เพื่อทราบถึงลักษณะความผิดทางอาญาและความผิดทางปกครอง
5. เพื่อให้ทราบถึงประเภทและขอบเขตของกฎหมายอาญา รวมทั้งลักษณะความแตกต่าง ของความผิดทางอาญาและความผิดทางปกครอง

6. เพื่อเสนอหลักเกณฑ์ของบทลงโทษทางอาญาที่เหมาะสมสำหรับบุคลากรในตลาดทุน
7. เพื่อใช้เป็นแนวทางการกำกับดูแลบุคลากรของบริษัทหลักทรัพย์

บทที่ 2

ความหมาย ประเภท และขอบเขตการปฏิบัติหน้าที่ของผู้แนะนำการลงทุน

ผู้แนะนำการลงทุนมีความสำคัญเป็นอย่างมากกับตลาดทุน ซึ่งผู้แนะนำการลงทุนเป็นผู้ทำหน้าที่ในการให้คำแนะนำในการซื้อขายหลักทรัพย์ สัญญาซื้อขายสัญญาล่วงหน้า กองทุนต่างๆให้กับผู้ลงทุน สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้แนะนำการลงทุนจะอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งอาศัยอำนาจหน้าที่ในการออกระเบียบข้อบังคับ ประกาศคำสั่งหรือข้อกำหนดตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เพื่อให้เป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้แนะนำการลงทุนด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีความรับผิดชอบและรอบคอบเที่ยงผู้ประกอบวิชาชีพ มีจรรยาบรรณและมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพ รวมทั้งไม่กระทำการฝ่าฝืนกฎหมายและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความหมายของผู้แนะนำการลงทุน

ผู้แนะนำการลงทุน หรือ Investment Consultant เรียกสั้นๆ ว่า IC หมายความว่า บุคคลที่ให้คำแนะนำแก่ผู้ลงทุน ซึ่งได้แก่ การติดต่อเพื่อชักชวนให้มีการลงทุน หรือการให้คำแนะนำเพื่อการซื้อขายหรือลงทุนในผลิตภัณฑ์ในตลาดทุน โดยไม่มีการวางแผนหรือการวิเคราะห์การลงทุน ประกอบการให้คำแนะนำ⁴

2.2 ประเภทของผู้แนะนำการลงทุน

ประเภทของผู้แนะนำการลงทุน ซึ่งแบ่งออกตามความสามารถในการให้คำแนะนำการลงทุนดังต่อไปนี้⁵

2.2.1 ผู้แนะนำการลงทุนตราสารทั่วไป หมายความว่า ผู้แนะนำการลงทุนที่ให้คำแนะนำแก่ผู้ลงทุนได้เฉพาะผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่ไม่มีความซับซ้อน⁶

⁴ โดยประกาศคณะกรรมการกำกับตลาดทุนที่ ทลธ. 70/2561 เรื่อง หลักเกณฑ์เกี่ยวกับบุคลากรในธุรกิจตลาดทุน (ฉบับที่ 10) “ผลิตภัณฑ์ในตลาดทุน” หมายความว่า หลักทรัพย์และสัญญาซื้อขายล่วงหน้า

⁵ โดยประกาศคณะกรรมการกำกับตลาดทุนที่ ทลธ.8/2557 เรื่อง หลักเกณฑ์เกี่ยวกับบุคลากรในธุรกิจตลาดทุน และ ประกาศคณะกรรมการกำกับตลาดทุนที่ ทลธ. 70/2561 เรื่อง หลักเกณฑ์เกี่ยวกับบุคลากรในธุรกิจตลาดทุน (ฉบับที่ 10)

⁶ “ผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่ไม่มีความซับซ้อน” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนอื่นใดที่ไม่ใช่ผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่มีความเสี่ยงสูงหรือมีความซับซ้อน

2.2.2 ผู้แนะนำการลงทุนตราสารซับซ้อน หมายความว่า ผู้แนะนำการลงทุนที่ให้คำแนะนำแก่ผู้ลงทุนในผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่ไม่มีความซับซ้อนและผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่มีความเสี่ยงสูงหรือมีความซับซ้อน⁷ ได้เพิ่มเติมด้วย ซึ่งแบ่งออกได้ดังนี้

⁷ ผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่มีความเสี่ยงสูงหรือมีความซับซ้อน”หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนดังต่อไปนี้

- (1) หน่วยลงทุนที่มีความเสี่ยงสูงหรือมีความซับซ้อน ได้แก่ หน่วยลงทุนดังนี้
  - (ก) หน่วยลงทุนของกองทุนรวมที่เสนอขายต่อผู้ลงทุนสถาบันหรือผู้ลงทุนรายใหญ่พิเศษตามประกาศคณะกรรมการกำกับตลาดทุนว่าด้วยหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการจัดตั้งและจัดการของกองทุนรวมเพื่อผู้ลงทุนสถาบันหรือผู้ลงทุนรายใหญ่พิเศษ
  - (ข) หน่วยลงทุนของกองทุนรวมที่มีการลงทุนแบบซับซ้อนตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์เพิ่มเติมในกรณีที่กองทุนลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า และตราสารที่มีสัญญาซื้อขายล่วงหน้าแฝง
  - (ค) หน่วยลงทุนของกองทุนรวมที่จ่ายผลตอบแทนให้แก่ผู้ถือหน่วยลงทุนโดยวิธีการคำนวณผลประโยชน์ตอบแทนให้ผันแปรไปตามสูตรการคำนวณหรือเงื่อนไขใด ๆ ซึ่งผู้ถือหน่วยลงทุนทั่วไปไม่สามารถทำความเข้าใจได้ง่าย
  - (ง) หน่วยลงทุนของกองทุนรวมที่มีมูลค่าการลงทุนสุทธิ (net exposure) ในสินค้าโภคภัณฑ์ผ่านการลงทุนในตราสารหรือสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ให้ผลตอบแทนอ้างอิงกับสินค้าโภคภัณฑ์นั้น
  - (จ) หน่วยลงทุนของกองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในตราสารหนี้ที่มีอันดับความน่าเชื่อถือต่ำกว่าอันดับที่สามารถลงทุนได้เกินกว่าร้อยละหกสิบของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุน
  - (ฉ) หน่วยของโครงการจัดการลงทุนต่างประเทศที่ออกหรือเสนอขายในต่างประเทศซึ่งมีลักษณะหรือเงื่อนไขทำนองเดียวกับหน่วยลงทุนตาม (ก) (ข) (ค) (ง) หรือ (จ)
- (2) ตราสารหนี้ที่มีความเสี่ยงสูงหรือมีความซับซ้อน ได้แก่ ตราสารหนี้ดังนี้
  - (ก) ตราสารกึ่งหนี้กึ่งทุน (hybrid securities) ที่มีกำหนดเวลาชำระหนี้เกินกว่าสองร้อยเจ็ดสิบวันนับแต่วันที่ออกตราสาร และมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังนี้
    1. มีข้อกำหนดให้ผู้ออกตราสารมีสิทธิในการเลื่อนหรืองดการชำระหนี้ตามตราสาร หรือมีสิทธิในการเลื่อนหรืองดการจ่ายดอกเบี้ยหรือผลตอบแทนตามตราสาร
    2. มีข้อกำหนดให้ผู้ถือตราสารมีสิทธิได้รับชำระหนี้คืนจากผู้ออกตราสารน้อยกว่าเจ้าหนี้ที่เป็นผู้ถือหุ้นกู้ แต่ดีกว่าเจ้าหนี้ที่เป็นผู้ถือหุ้นกู้สามัญของผู้ออกตราสาร
  - (ข) ตราสารหนี้ที่ครบกำหนดไถ่ถอนเมื่อมีการเลิกบริษัท (perpetual bond)
  - (ค) ตราสารหนี้ที่มีการจัดอันดับความน่าเชื่อถือต่ำกว่าอันดับที่สามารถลงทุนได้ (non-investment grade bond) หรือไม่มีการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ (unrated bond)
  - (ง) หุ้นกู้ที่มีอนุพันธ์แฝง ตามประกาศคณะกรรมการกำกับตลาดทุนว่าด้วยการขออนุญาตและการอนุญาตให้ออกและเสนอขายหุ้นกู้ที่มีอนุพันธ์แฝง หรือตราสารอื่นที่มีสัญญาซื้อขายล่วงหน้าแฝง
  - (จ) ตราสารด้อยสิทธิเพื่อนับเป็นเงินกองทุน ตามประกาศคณะกรรมการกำกับตลาดทุนว่าด้วยการเสนอขายตราสารด้อยสิทธิเพื่อนับเป็นเงินกองทุนของธนาคารพาณิชย์
  - (ฉ) ตราสารหนี้ที่ออกหรือเสนอขายในต่างประเทศซึ่งมีลักษณะหรือเงื่อนไขทำนองเดียวกับตราสารหนี้ตาม (ก) (ข) (ค) (ง) หรือ (จ)
- (3) สัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า

(ก) ผู้แนะนำการลงทุนตราสารซับซ้อนประเภท 1 ซึ่งสามารถแนะนำผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่มีความเสี่ยงสูงหรือมีความซับซ้อนได้ทุกประเภท

(ข) ผู้แนะนำการลงทุนตราสารซับซ้อนประเภท 2 ซึ่งสามารถแนะนำผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่มีความเสี่ยงสูงหรือมีความซับซ้อนได้เฉพาะที่เป็นหน่วยลงทุนที่มีความเสี่ยงสูงหรือมีความซับซ้อน และตราสารหนี้ที่มีความเสี่ยงสูงหรือมีความซับซ้อน

(ค) ผู้แนะนำการลงทุนตราสารซับซ้อนประเภท 3 ซึ่งสามารถแนะนำผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่มีความเสี่ยงสูงหรือมีความซับซ้อนได้เฉพาะที่เป็นสัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า

2.2.3 ผู้แนะนำการลงทุนอาเซียน หมายความว่า บุคคลที่ให้คำแนะนำทั่วไป (general advice) แก่ผู้ลงทุนในผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนอย่างใดอย่างหนึ่งดังนี้ โดยมีได้มีการติดต่อเพื่อชักชวนให้มีการลงทุนด้วย ซึ่งบุคคลดังกล่าวเป็นผู้แนะนำการลงทุนจากประเทศที่มีการลงนามในโครงการตามความร่วมมือภายในกลุ่มประเทศอาเซียน (MEMORANDUM OF UNDERSTANDING ON THE ACMF PASS UNDER ASEAN CAPITAL MARKET PROFESSIONAL MOBILITY FRAMEWORK)

(ก) หน้าที่เป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ประเทศไทย

(ข) หน่วยลงทุนที่ออกและเสนอขายในประเทศไทยที่ไม่ใช่หน่วยลงทุนที่มีความเสี่ยงสูงหรือมีความซับซ้อน

(ค) ตราสารหนี้ที่ออกและเสนอขายในประเทศไทยที่ไม่ใช่ตราสารหนี้ที่มีความเสี่ยงสูงหรือมีความซับซ้อน

2.3 การขอรับความเห็นชอบและการให้ความเห็นชอบ

การขอรับความเห็นชอบเป็นบุคลากรในธุรกิจตลาดทุน ทางสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ มีหลักเกณฑ์ในการยื่นขอรับความเห็นชอบของผู้แนะนำการลงทุน โดยต้องมีคุณสมบัติตามกำหนดดังนี้⁸

---

⁸ โดยเอกสารแนบตามประกาศคณะกรรมการกำกับตลาดทุน ที่ ทลธ. 70/2561 เรื่อง หลักเกณฑ์เกี่ยวกับบุคลากรในธุรกิจตลาดทุน (ฉบับที่ 10)

คุณสมบัติของผู้ขอความเห็นชอบเป็นผู้แนะนำการลงทุนตราสารซับซ้อน ประเภท 1

กรณี ที่	ความรู้ที่เกี่ยวข้อง คุณสมบัติของบุคคล ที่ขอความเห็นชอบ	ทดสอบผ่านหลักสูตร ¹		
		(1) ความรู้พื้นฐาน	(2) กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องและ การให้คำแนะนำการลงทุนที่เหมาะสม	(3) ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่ไม่มี ความซับซ้อน และผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่มีความเสี่ยงสูง หรือมีความซับซ้อน ได้แก่ สัญญาซื้อขายล่วงหน้า ตราสารหนี้และกองทุนรวมที่มีความเสี่ยงสูง หรือมีความซับซ้อน
1	ผู้ที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี	✓	✓	✓
2	ผู้ที่ทดสอบผ่านหลักสูตร - Certified Investment and Securities Analyst (CISA) ระดับหนึ่งขึ้นไป หรือ - Chartered Financial Analyst (CFA) ระดับหนึ่งขึ้นไป หรือ - Certified Financial Planner (CFP)	—	✓ ยกเว้นผู้ที่ผ่านหลักสูตร CISA ระดับหนึ่งขึ้นไป	— เฉพาะผู้ที่ผ่าน CFP หลักสูตรปัจจุบัน ² ต้องเข้ารับการอบรม ความรู้เกี่ยวกับสัญญาซื้อขายล่วงหน้า
3	ผู้ที่ทดสอบผ่านหลักสูตร Financial Risk Manager (FRM)	—	✓	—

หมายเหตุ ¹ หลักสูตรที่ทดสอบผ่านต้องเป็นหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งดังต่อไปนี้ และต้องทดสอบผ่านหลักสูตรดังกล่าวมาแล้วไม่เกิน 2 ปีในวันที่ยื่นคำขอ

1.1 หลักสูตรของสำนักงานหรือของหน่วยงานที่สำนักงานยอมรับ

1.2 หลักสูตรทดสอบความรู้ในต่างประเทศที่สำนักงานยอมรับ และต้องสอบผ่านกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องด้วย

² หลักสูตร CFP ที่ยังไม่ได้รับการปรับปรุงเพิ่มเติมความรู้ด้านสัญญาซื้อขายล่วงหน้า

กรณี ที่	ความรู้ที่เกี่ยวข้อง คุณสมบัติของบุคคล ที่ขอความเห็นชอบ	ทดสอบผ่านหลักสูตร ¹		
		(1) ความรู้พื้นฐาน	(2) กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องและ การให้คำแนะนำการลงทุนที่เหมาะสม	(3) ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่ไม่มี ความซับซ้อน และผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่มีความเสี่ยงสูง หรือมีความซับซ้อน ได้แก่ สัญญาซื้อขายล่วงหน้า ตราสารหนี้และกองทุนรวมที่มีความเสี่ยงสูง หรือมีความซับซ้อน
4	ผู้ที่ได้รับความเห็นชอบหรือได้รับ การขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่ ในทำนองเดียวกับผู้แนะนำการลงทุน ตราสารซับซ้อน ประเภท 1 จากองค์กรกำกับ ดูแลของประเทศที่สำนักงานยอมรับ	—	✓	—
5	ผู้แนะนำการลงทุนตราสารซับซ้อน ประเภท 2	—	—	✓ เฉพาะในส่วนของสัญญาซื้อขายล่วงหน้า
6	ผู้แนะนำการลงทุนตราสารซับซ้อน ประเภท 3	—	—	✓ เฉพาะในส่วนของตราสารหนี้และ กองทุนรวมที่มีความเสี่ยงสูงหรือมีความซับซ้อน
7	ผู้แนะนำการลงทุนตราสารทั่วไป ³	—	—	✓ เฉพาะในส่วนของสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ตราสารหนี้และ กองทุนรวมที่มีความเสี่ยงสูงหรือมีความซับซ้อน

หมายเหตุ ³ ไม่รวมถึงกรณีที่ได้รับความเห็นชอบด้วยคุณสมบัติในด้านอายุที่ไม่น้อยกว่า 50 ปี และมีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องมากกว่า 10 ปี ซึ่งคุณสมบัติดังกล่าวเปิดให้ยื่นขอความเห็นชอบระหว่างวันที่ 1 มกราคม 2561 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2562

กรณี ที่	ความรู้ที่เกี่ยวข้อง คุณสมบัติของบุคคล ที่ขอความเห็นชอบ	ทดสอบผ่านหลักสูตร ¹		
		(1) ความรู้พื้นฐาน	(2) กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องและ การให้คำแนะนำการลงทุนที่เหมาะสม	(3) ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่ไม่มี ความซับซ้อน และผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่มีความเสี่ยงสูง หรือมีความซับซ้อน ได้แก่ สัญญาซื้อขายล่วงหน้า ตราสารหนี้และกองทุนรวมที่มีความเสี่ยงสูง หรือมีความซับซ้อน
8	ผู้จัดการของบริษัทหลักทรัพย์ที่เป็น ผู้ประกอบการธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า หรือบุคคลที่ดูแลรับผิดชอบสูงสุด ในสายงานที่เกี่ยวข้องกับตลาดทุน ⁴	—	—	—
9	ผู้จัดการกองทุน	—	—	—
10	เจ้าหน้าที่จัดการการซื้อขายด้านสินค้าเกษตร	✓	—	✓
11	ผู้ที่เคยเป็นผู้แนะนำการลงทุน ตราสารซับซ้อน ประเภท 1 มาก่อนแล้ว และต่อมาได้รับความเห็นชอบเป็น นักวิเคราะห์การลงทุน หรือ ผู้วางแผน การลงทุน หรือผู้แนะนำการลงทุน โดยใช้ คุณสมบัติตามกรณีที่ 8 ⁵	—	—	—

⁴ จำกัดบริษัทหลักทรัพย์แต่ละแห่งเพียง 1 ราย

⁵ ต้องยื่นคำขอความเห็นชอบภายใน 60 วันนับแต่วันที่การให้ความเห็นชอบครั้งก่อนสิ้นสุดลง

กรณี ที่	ความรู้ที่เกี่ยวข้อง คุณสมบัติของบุคคล ที่ขอความเห็นชอบ	ทดสอบผ่านหลักสูตร ¹		
		(1) ความรู้พื้นฐาน	(2) ภาระเบียบที่เกี่ยวข้องและ การให้คำแนะนำการลงทุนที่เหมาะสม	(3) ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่ไม่มี ความซับซ้อน และผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่มีความเสี่ยงสูง หรือมีความซับซ้อน ได้แก่ สัญญาซื้อขายล่วงหน้า ตราสารหนี้และกองทุนรวมที่มีความเสี่ยงสูง หรือมีความซับซ้อน
12	ผู้ที่เคยเป็นผู้แนะนำการลงทุน ตราสารซับซ้อน ประเภท 1 ⁶ ที่ใช้ คุณสมบัติตามกรณีอื่นนอกจากกรณีที่ 8 ⁷	ไม่ต้องเข้ารับการทดสอบ แต่ให้ผ่านการอบรมหลักสูตรเตรียมความรู้ (full course) หรือหลักสูตรทบทวนความรู้ เพื่อใช้ในการต่ออายุ (refresher course) ⁸	ไม่ต้องเข้ารับการทดสอบ แต่ให้ผ่านการอบรมหลักสูตรเตรียมความรู้ (full course) หรือหลักสูตรทบทวนความรู้ เพื่อใช้ในการต่ออายุ (refresher course) ⁸	ไม่ต้องเข้ารับการทดสอบ แต่ให้ผ่านการอบรม หลักสูตรเตรียมความรู้ (full course) หรือ หลักสูตรทบทวนความรู้เพื่อใช้ในการต่ออายุ (refresher course) ⁸
13	กรณีถูกสั่งพักเนื่องจากมีลักษณะต้องห้าม และประสงค์จะปฏิบัติงานต่อ เมื่อพ้น ระยะเวลาการสั่งพัก	—	✓ สอบเฉพาะภาระเบียบที่เกี่ยวข้อง	—

หมายเหตุ ⁶ หมายความว่ารวมถึงผู้แนะนำการลงทุนด้านตลาดทุนตามโครงสร้างเดิม (ก่อนวันที่ 1 มกราคม 2561) ซึ่งได้ผ่านการอบรมความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่มีความเสี่ยงสูงหรือมีความซับซ้อน
ได้แก่ สัญญาซื้อขายล่วงหน้า ตราสารหนี้และกองทุนรวมที่มีความเสี่ยงสูงหรือมีความซับซ้อน ตามแนวทางดำเนินการเพื่อรองรับบุคลากรโครงสร้างเดิม (license migration) ก่อนการยื่นขอ
ความเห็นชอบจากสำนักงาน

⁷ ต้องยื่นขอความเห็นชอบภายใน 5 ปีนับแต่วันที่การให้ความเห็นชอบครั้งก่อนสิ้นสุดลง

⁸ กรณีเข้ารับการอบรมหลักสูตรเตรียมความรู้ (full course) ต้องไม่เกิน 2 ปีในวันที่ยื่นคำขอ ส่วนหลักสูตรทบทวนความรู้ (refresher course) ต้องเป็นการอบรมต่อเนื่องจากการอบรมครั้งก่อน
อย่างน้อย 1 ครั้งในรอบ 2 ปีปฏิทินที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน

กรณี ที่	ความรู้ที่เกี่ยวข้อง คุณสมบัติของบุคคล ที่ขอความเห็นชอบ	ทดสอบผ่านหลักสูตร ¹		
		(1) ความรู้พื้นฐาน	(2) กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องและ การให้คำแนะนำการลงทุนที่เหมาะสม	(3) ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่ไม่มี ความซับซ้อน และผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่มีความเสี่ยงสูง หรือมีความซับซ้อน ได้แก่ สัญญาซื้อขายล่วงหน้า ตราสารหนี้และกองทุนรวมที่มีความเสี่ยงสูง หรือมีความซับซ้อน
14	กรณีถูกสั่งเพิกถอนเนื่องจากมี ลักษณะต้องห้าม และประสงค์จะขอ ความเห็นชอบใหม่ ต้องมีคุณสมบัติเสมือน ตอนยื่นขอความเห็นชอบครั้งแรกเข้า โดยต้องทดสอบผ่านหลักสูตรที่เกี่ยวข้องใหม่ อีกครั้ง ทั้งนี้ ในกรณีที่คุณสมบัติ แรกเข้าไม่ได้กำหนดให้ต้องทดสอบผ่าน หลักสูตรเกี่ยวกับจรรยาบรรณ ต้องทดสอบ ผ่านหลักสูตรเกี่ยวกับจรรยาบรรณด้วย	✓	✓	✓

คุณสมบัติของผู้ขอความเห็นชอบเป็นผู้แนะนำการลงทุนตราสารซับซ้อน ประเภท 2

กรณี ที่	ความรู้ที่เกี่ยวข้อง คุณสมบัติของบุคคล ที่ขอความเห็นชอบ	ทดสอบผ่านหลักสูตร ¹		
		(1) ความรู้พื้นฐาน	(2) กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องและการให้ คำแนะนำ การลงทุนที่เหมาะสม	(3) ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่ไม่มีความซับซ้อน และ ผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่มีความเสี่ยงสูงหรือมีความซับซ้อน ได้แก่ ตราสารหนี้และกองทุนรวมที่มีความเสี่ยงสูงหรือมีความซับซ้อน
1	ผู้ที่มีวุฒิด้านการศึกษาปริญญาตรี	✓	✓	✓
2	ผู้ที่ทดสอบผ่านหลักสูตร - Certified Investment and Securities Analyst (CISA) ระดับหนึ่ง ขึ้นไป หรือ - Chartered Financial Analyst (CFA) ระดับหนึ่งขึ้นไป หรือ - Certified Financial Planner (CFP)	—	✓ ยกเว้นผู้ที่ผ่านหลักสูตร CISA ระดับหนึ่งขึ้นไป	—
3	ผู้ที่ทดสอบผ่านหลักสูตร Financial Risk Manager (FRM)	—	✓	—

หมายเหตุ ¹ หลักสูตรที่ทดสอบผ่านต้องเป็นหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งดังต่อไปนี้ และต้องทดสอบผ่านหลักสูตรดังกล่าวมาแล้วไม่เกิน 2 ปีในวันที่ยื่นคำขอ

1.1 หลักสูตรของสำนักงานหรือของหน่วยงานที่สำนักงานยอมรับ

1.2 หลักสูตรทดสอบความรู้ในต่างประเทศที่สำนักงานยอมรับ และต้องสอบผ่านกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องด้วย

กรณี ที่	ความรู้ที่เกี่ยวข้อง คุณสมบัติของบุคคล ที่ขอความเห็นชอบ	ทดสอบผ่านหลักสูตร ¹		
		(1) ความรู้พื้นฐาน	(2) กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องและการให้ คำแนะนำ การลงทุนที่เหมาะสม	(3) ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่ไม่มี ความซับซ้อน และ ผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่มีความเสี่ยงสูงหรือมีความซับซ้อน ได้แก่ ตราสารหนี้และกองทุนรวมที่มีความเสี่ยงสูงหรือมีความซับซ้อน
4	ผู้ที่ได้รับความเห็นชอบหรือได้รับการขึ้น ทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่ในทำนองเดียวกับ ผู้แนะนำการลงทุนตราสารซับซ้อน ประเภท 2 จากองค์กรกำกับดูแลของ ประเทศที่สำนักงานยอมรับ	—	✓	—
5	ผู้แนะนำการลงทุนตราสารซับซ้อน ประเภท 3	—	—	✓ เฉพาะในส่วน of ตราสารหนี้และ กองทุนรวมที่มีความเสี่ยงสูงหรือมีความซับซ้อน
6	ผู้แนะนำการลงทุนตราสารทั่วไป ²	—	—	✓ เฉพาะในส่วน of ตราสารหนี้และ กองทุนรวมที่มีความเสี่ยงสูงหรือมีความซับซ้อน
7	ผู้จัดการของบริษัทหลักทรัพย์ หรือบุคคลที่ดูแลรับผิดชอบสูงสุด ในสายงานที่เกี่ยวข้องกับตลาดทุน ³	—	—	—
8	ผู้จัดการกองทุน	—	—	—

หมายเหตุ ² ไม่รวมถึงกรณีที่ได้รับความเห็นชอบด้วยคุณสมบัติในด้านอายุที่ไม่น้อยกว่า 50 ปี และมีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องมากกว่า 10 ปี ซึ่งคุณสมบัติดังกล่าวเปิดให้ยื่นขอความเห็นชอบระหว่างวันที่ 1 มกราคม 2561 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2562

³ จำกัดบริษัทหลักทรัพย์แต่ละแห่งเพียง 1 ราย

กรณี ที่	ความรู้ที่เกี่ยวข้อง คุณสมบัติของบุคคล ที่ขอความเห็นชอบ	ทดสอบผ่านหลักสูตร ¹		
		(1) ความรู้พื้นฐาน	(2) กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องและการให้ คำแนะนำ การลงทุนที่เหมาะสม	(3) ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่ไม่มีความซับซ้อน และ ผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่มีความเสี่ยงสูงหรือมีความซับซ้อน ได้แก่ ตราสารหนี้และกองทุนรวมที่มีความเสี่ยงสูงหรือมีความซับซ้อน
9	เจ้าหน้าที่จัดการการซื้อขายด้านสินค้าเกษตร	✓	—	✓
10	ผู้ที่เคยเป็นผู้แนะนำการลงทุน ตราสารซับซ้อน ประเภท 2 มาก่อนแล้ว และต่อมาได้รับความเห็นชอบเป็น นักวิเคราะห์การลงทุน หรือ ผู้วางแผน การลงทุน หรือผู้แนะนำการลงทุน โดยใช้คุณสมบัติตามกรณีที่ 7 ⁴	—	—	—

⁴ ต้องยื่นคำขอความเห็นชอบภายใน 60 วันนับแต่วันที่การให้ความเห็นชอบครั้งก่อนสิ้นสุดลง

กรณี ที่	ความรู้ที่เกี่ยวข้อง คุณสมบัติของบุคคล ที่ขอความเห็นชอบ	ทดสอบผ่านหลักสูตร ¹		
		(1) ความรู้พื้นฐาน	(2) กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องและการให้ คำแนะนำ การลงทุนที่เหมาะสม	(3) ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่ไม่มี ความซับซ้อน และ ผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่มีความเสี่ยงสูงหรือมีความซับซ้อน ได้แก่ ตราสารหนี้และกองทุนรวมที่มีความเสี่ยงสูงหรือมีความซับซ้อน
11	ผู้ที่เคยเป็นผู้แนะนำการลงทุน ตราสารซับซ้อนประเภท 2 ⁵ ที่ใช้ คุณสมบัติตามกรณีอื่นนอกจากการใช้ คุณสมบัติตามกรณีที่ 7 ⁶	ไม่ต้องเข้ารับการทดสอบ แต่ให้ผ่านการอบรมหลักสูตร เตรียมความรู้ (full course) หรือ หลักสูตรทบทวนความรู้เพื่อใช้ใน การต่ออายุ (refresher course) ⁷	ไม่ต้องเข้ารับการทดสอบ แต่ให้ผ่านการอบรมหลักสูตรเตรียมความรู้ (full course) หรือหลักสูตรทบทวนความรู้ เพื่อใช้ในการต่ออายุ (refresher course) ⁷	ไม่ต้องเข้ารับการทดสอบ แต่ให้ผ่านการอบรมหลักสูตรเตรียมความรู้ (full course) หรือหลักสูตรทบทวนความรู้ เพื่อใช้ในการต่ออายุ (refresher course) ⁷
12	กรณีถูกสั่งพักเนื่องจากมีลักษณะต้องห้าม และประสงค์จะปฏิบัติงานต่อ เมื่อพ้น ระยะเวลาการสั่งพัก	—	✓ สอบเฉพาะกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง	—

⁵ หมายความว่ารวมถึงผู้แนะนำการลงทุนด้านหลักทรัพย์ตามโครงสร้างเดิม (ก่อนวันที่ 1 มกราคม 2561) ซึ่งได้ผ่านการอบรมความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่มีความเสี่ยงสูงหรือมีความซับซ้อน ได้แก่ ตราสารหนี้และกองทุนรวมที่มีความเสี่ยงสูงหรือมีความซับซ้อน ตามแนวทางการดำเนินการเพื่อรองรับบุคลากรโครงสร้างเดิม (license migration) ก่อนการยื่นขอความเห็นชอบจากสำนักงาน

⁶ ต้องยื่นขอความเห็นชอบภายใน 5 ปีนับแต่วันที่การให้ความเห็นชอบครั้งก่อนสิ้นสุดลง

⁷ กรณีเข้ารับการอบรมหลักสูตรเตรียมความรู้ (full course) ต้องไม่เกิน 2 ปีในวันที่ยื่นคำขอ ส่วนหลักสูตรทบทวนความรู้ (refresher course) ต้องเป็นการอบรมต่อเนื่องจากการอบรมครั้งก่อนอย่างน้อย 1 ครั้งในรอบ 2 ปีปฏิทินที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน

กรณี ที่	ความรู้ที่เกี่ยวข้อง คุณสมบัติของบุคคล ที่ขอความเห็นชอบ	ทดสอบผ่านหลักสูตร ¹		
		(1) ความรู้พื้นฐาน	(2) กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องและการให้ คำแนะนำ การลงทุนที่เหมาะสม	(3) ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่ไม่มีความซับซ้อน และ ผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่มีความเสี่ยงสูงหรือมีความซับซ้อน ได้แก่ ตราสารหนี้และกองทุนรวมที่มีความเสี่ยงสูงหรือมีความซับซ้อน
13	กรณีถูกสั่งเพิกถอนเนื่องจากมี ลักษณะต้องห้าม และประสงค์จะขอ ความเห็นชอบใหม่ ต้องมีคุณสมบัติ เสมือนตอนยื่นขอความเห็นชอบ ครั้งแรกเข้า โดยต้องทดสอบผ่าน หลักสูตรที่เกี่ยวข้องใหม่อีกครั้ง ทั้งนี้ ในกรณีที่คุณสมบัติแรกเข้าไม่ได้ กำหนดให้ต้องทดสอบผ่านหลักสูตร เกี่ยวกับจรรยาบรรณ ต้องทดสอบผ่าน หลักสูตรเกี่ยวกับจรรยาบรรณด้วย	✓	✓	✓

คุณสมบัติของผู้ขอความเห็นชอบเป็นผู้แนะนำการลงทุนตราสารซับซ้อน ประเภท 3

กรณี ที่	ความรู้ที่เกี่ยวข้อง คุณสมบัติของบุคคล ที่ขอความเห็นชอบ	ทดสอบผ่านหลักสูตร ¹		
		(1) ความรู้พื้นฐาน	(2) กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องและการให้คำแนะนำ การลงทุนที่เหมาะสม	(3) ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่ไม่มีความซับซ้อน และ ผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่มีความเสี่ยงสูงหรือมีความซับซ้อน ได้แก่ สัญญาซื้อขายล่วงหน้า
1	ผู้ที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี	✓	✓	✓
2	ผู้ที่ทดสอบผ่านหลักสูตร - Certified Investment and Securities Analyst (CISA) ระดับหนึ่ง ขึ้นไป หรือ - Chartered Financial Analyst (CFA) ระดับหนึ่งขึ้นไป หรือ - Certified Financial Planner (CFP)	—	✓ ยกเว้นผู้ที่ผ่านหลักสูตร CISA ระดับหนึ่งขึ้นไป	— เฉพาะผู้ที่ผ่าน CFP หลักสูตรปัจจุบัน ² ต้องเข้ารับการอบรมความรู้ เกี่ยวกับสัญญาซื้อขายล่วงหน้า
3	ผู้ที่ทดสอบผ่านหลักสูตร Financial Risk Manager (FRM)	—	✓	—

หมายเหตุ ¹ หลักสูตรที่ทดสอบผ่านต้องเป็นหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งดังต่อไปนี้ และต้องทดสอบผ่านหลักสูตรดังกล่าวมาแล้วไม่เกิน 2 ปีในวันที่ยื่นคำขอ

1.1 หลักสูตรของสำนักงานหรือของหน่วยงานที่สำนักงานยอมรับ

1.2 หลักสูตรทดสอบความรู้ในต่างประเทศที่สำนักงานยอมรับ และต้องสอบผ่านกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องด้วย

² หลักสูตร CFP ที่ยังไม่ได้รับการปรับปรุงเพิ่มเติมความรู้ด้านสัญญาซื้อขายล่วงหน้า

กรณี ที่	ความรู้ที่เกี่ยวข้อง คุณสมบัติของบุคคล ที่ขอความเห็นชอบ	ทดสอบผ่านหลักสูตร ¹		
		(1) ความรู้พื้นฐาน	(2) ฎระเบียบที่เกี่ยวข้องและการให้คำแนะนำ การลงทุนที่เหมาะสม	(3) ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่ไม่มี ความซับซ้อน และ ผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่มีความเสี่ยงสูงหรือมีความซับซ้อน ได้แก่ สัญญาซื้อขายล่วงหน้า
4	ผู้ที่ได้รับความเห็นชอบหรือได้รับการขึ้น ทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่ในทำนองเดียวกับ ผู้แนะนำการลงทุนตราสารซับซ้อน ประเภท 3 จากองค์กรกำกับดูแลของ ประเทศที่สำนักงานยอมรับ	—	✓	—
5	ผู้แนะนำการลงทุนตราสารซับซ้อน ประเภท 2			✓ เฉพาะในส่วน of สัญญาซื้อขายล่วงหน้า
6	ผู้แนะนำการลงทุนตราสารทั่วไป ³			✓ เฉพาะในส่วน of สัญญาซื้อขายล่วงหน้า
7	ผู้จัดการของบริษัทหลักทรัพย์ที่เป็น ผู้ประกอบการธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า หรือบุคคลที่ดูแลรับผิดชอบสูงสุด ในสายงานที่เกี่ยวข้องกับตลาดทุน ⁴	—	—	—
8	ผู้จัดการกองทุน	—	—	—

หมายเหตุ ³ ไม่รวมถึงกรณีที่ได้รับความเห็นชอบคุณสมบัติในด้านอายุที่ไม่น้อยกว่า 50 ปี และมีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องมากกว่า 10 ปี ซึ่งคุณสมบัติดังกล่าวเปิดให้ยื่นขอความเห็นชอบระหว่างวันที่ 1 มกราคม 2561 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2562

⁴ จำกัดบริษัทหลักทรัพย์แต่ละแห่งเพียง 1 ราย

กรณี ที่	ความรู้ที่เกี่ยวข้อง คุณสมบัติของบุคคล ที่ขอความเห็นชอบ	ทดสอบผ่านหลักสูตร ¹		
		(1) ความรู้พื้นฐาน	(2) ฎระเบียบที่เกี่ยวข้องและการให้คำแนะนำ การลงทุนที่เหมาะสม	(3) ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่ไม่มี ความซับซ้อน และ ผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่มีความเสี่ยงสูงหรือมีความซับซ้อน ได้แก่ สัญญาซื้อขายล่วงหน้า
9	เจ้าหน้าที่จัดการการซื้อขาย ด้านสินค้าเกษตร	✓	—	✓ เฉพาะในส่วน of ผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่ไม่มี ความซับซ้อน
10	ผู้ที่เคยเป็นผู้แนะนำการลงทุน ตราสารซับซ้อน ประเภท 3 มาก่อนแล้ว และต่อมาได้รับความเห็นชอบเป็น นักวิเคราะห์การลงทุน หรือ ผู้วางแผน การลงทุน หรือผู้แนะนำการลงทุน โดยใช้คุณสมบัติตามกรณีที่ 7 ⁵	—	—	—
11	ผู้ที่เคยเป็นผู้แนะนำการลงทุนตราสาร ซับซ้อน ประเภท 3 ที่ใช้คุณสมบัติตาม กรณีอื่นนอกจากการใช้คุณสมบัติ ตามกรณีที่ 7 ⁶	ไม่ต้องเข้ารับการทดสอบ แต่ให้ผ่านการอบรมหลักสูตร เตรียมความรู้ (full course) หรือ หลักสูตรทบทวนความรู้เพื่อใช้ใน การต่ออายุ (refresher course) ⁷	ไม่ต้องเข้ารับการทดสอบ แต่ให้ผ่านการอบรมหลักสูตรเตรียมความรู้ (full course) หรือหลักสูตรทบทวนความรู้ เพื่อใช้ในการต่ออายุ (refresher course) ⁷	ไม่ต้องเข้ารับการทดสอบ แต่ให้ผ่านการอบรมหลักสูตรเตรียมความรู้ (full course) หรือหลักสูตรทบทวนความรู้ เพื่อใช้ในการต่ออายุ (refresher course) ⁷

หมายเหตุ ⁵ ต้องยื่นคำขอความเห็นชอบภายใน 60 วันนับแต่วันที่การให้ความเห็นชอบครั้งก่อนสิ้นสุดลง

⁶ ต้องยื่นขอความเห็นชอบภายใน 5 ปีนับแต่วันที่การให้ความเห็นชอบครั้งก่อนสิ้นสุดลง

⁷ กรณีเข้ารับการอบรมหลักสูตรเตรียมความรู้ (full course) ต้องไม่เกิน 2 ปีในวันที่ยื่นคำขอ ส่วนหลักสูตรทบทวนความรู้ (refresher course) ต้องเป็นการอบรมต่อเนื่องจากการอบรม
ครั้งก่อนอย่างน้อย 1 ครั้งในรอบ 2 ปีปฏิทินที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน

กรณี ที่	ความรู้ที่เกี่ยวข้อง คุณสมบัติของบุคคล ที่ขอความเห็นชอบ	ทดสอบผ่านหลักสูตร ¹		
		(1) ความรู้พื้นฐาน	(2) ภาวะเทียบที่เกี่ยวข้องและการให้คำแนะนำ การลงทุนที่เหมาะสม	(3) ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่ไม่มี ความซับซ้อน และ ผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่มีความเสี่ยงสูงหรือมีความซับซ้อน ได้แก่ สัญญาซื้อขายล่วงหน้า
12	กรณีถูกสั่งพักเนื่องจากมีลักษณะต้องห้าม และประสงค์จะปฏิบัติงานต่อ เมื่อพ้นระยะเวลาการสั่งพัก	—	✓ สอบเฉพาะภาวะเทียบที่เกี่ยวข้อง	—
13	กรณีถูกสั่งเพิกถอนเนื่องจากมี ลักษณะต้องห้าม และประสงค์จะขอ ความเห็นชอบใหม่ ต้องมีคุณสมบัติ เสมือนตอนยื่นขอความเห็นชอบ ครั้งแรกเข้า โดยต้องทดสอบผ่าน หลักสูตรที่เกี่ยวข้องใหม่อีกครั้ง ทั้งนี้ ในกรณีที่คุณสมบัติแรกเข้าไม่ได้ กำหนดให้ต้องทดสอบผ่านหลักสูตร เกี่ยวกับจรรยาบรรณ ต้องทดสอบผ่าน หลักสูตรเกี่ยวกับจรรยาบรรณด้วย	✓	✓	✓

คุณสมบัติของผู้ขอความเห็นชอบเป็นผู้แนะนำการลงทุนตราสารทั่วไป

กรณี ที่	ความรู้ที่เกี่ยวข้อง คุณสมบัติของบุคคล ที่ขอความเห็นชอบ	ทดสอบผ่านหลักสูตร ¹		
		(1) ความรู้พื้นฐาน	(2) ภาวะเทียบที่เกี่ยวข้องและการให้คำแนะนำ การลงทุนที่เหมาะสม	(3) ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่ไม่มีความซับซ้อน
1	ผู้ที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี	✓	✓	✓
2	ผู้ที่ทดสอบผ่านหลักสูตร - Certified Investment and Securities Analyst (CISA) ระดับหนึ่งขึ้นไป หรือ - Chartered Financial Analyst (CFA) ระดับหนึ่งขึ้นไป หรือ - Certified Financial Planner (CFP)	—	✓ ยกเว้นผู้ที่ผ่านหลักสูตร CISA ระดับหนึ่งขึ้นไป	—
3	ผู้ที่ทดสอบผ่านหลักสูตร Financial Risk Manager (FRM)	—	✓	—

หมายเหตุ ¹ หลักสูตรที่ทดสอบผ่านต้องเป็นหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งดังต่อไปนี้ และต้องทดสอบผ่านหลักสูตรดังกล่าวมาแล้วไม่เกิน 2 ปีในวันที่ยื่นคำขอ

1.1 หลักสูตรของสำนักงานหรือของหน่วยงานที่สำนักงานยอมรับ

1.2 หลักสูตรทดสอบความรู้ในประเทศที่สำนักงานยอมรับ และต้องสอบผ่านภาวะเทียบที่เกี่ยวข้องด้วย

กรณี ที่	ความรู้ที่เกี่ยวข้อง คุณสมบัติของบุคคล ที่ขอความเห็นชอบ	ทดสอบผ่านหลักสูตร ¹		
		(1) ความรู้พื้นฐาน	(2) ภาวะเยียบที่เกี่ยวข้องและการให้คำแนะนำ การลงทุนที่เหมาะสม	(3) ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่ไม่มี ความซับซ้อน
4	ผู้ที่ได้รับความเห็นชอบหรือได้รับการ ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่ในทำนอง เดียวกับผู้แนะนำการลงทุนตราสารทั่วไป จากองค์กรกำกับดูแลของประเทศ ที่สำนักงานยอมรับ	—	✓	—
5	ผู้จัดการของบริษัทหลักทรัพย์ หรือ บุคคลที่ดูแลรับผิดชอบสูงสุดในสายงาน ที่เกี่ยวกับตลาดทุน ²	—	—	—
6	ผู้จัดการกองทุน	—	—	—
7	เจ้าหน้าที่จัดการการซื้อขาย ด้านสินค้าเกษตร	✓	—	✓
8	ผู้ที่เคยเป็นผู้แนะนำการลงทุนตราสารทั่วไปมา ก่อนแล้ว และต่อมาได้รับความเห็นชอบเป็น นักวิเคราะห์การลงทุน หรือ ผู้วางแผนการ ลงทุน หรือผู้แนะนำการลงทุน โดยใช้ คุณสมบัติตามกรณีที่ 5 ³	—	—	—

หมายเหตุ ² จำกัดบริษัทหลักทรัพย์แต่ละแห่งเพียง 1 ราย

³ ต้องยื่นคำขอความเห็นชอบภายใน 60 วันนับแต่วันที่การให้ความเห็นชอบครั้งก่อนสิ้นสุดลง

กรณี ที่	ความรู้ที่เกี่ยวข้อง คุณสมบัติของบุคคล ที่ขอความเห็นชอบ	ทดสอบผ่านหลักสูตร ¹		
		(1) ความรู้พื้นฐาน	(2) ภาวะเทียบที่เกี่วข้องและการให้คำแนะนำ การลงทุนที่เหมาะสม	(3) ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่ไม่มีความซับซ้อน
9	ผู้ที่เคยเป็นผู้แนะนำการลงทุนตราสารทั่วไปที่ใช้คุณสมบัติตามกรณีอื่นนอกจากการใช้คุณสมบัติตามกรณีที่ 5 ⁴	ไม่ต้องเข้ารับการทดสอบ แต่ให้ผ่านการอบรมหลักสูตรเตรียมความรู้ (full course) หรือหลักสูตรทบทวนความรู้เพื่อใช้ในการต่ออายุ (refresher course) ⁵	ไม่ต้องเข้ารับการทดสอบ แต่ให้ผ่านการอบรมหลักสูตรเตรียมความรู้ (full course) หรือหลักสูตรทบทวนความรู้เพื่อใช้ในการต่ออายุ (refresher course) ⁵	ไม่ต้องเข้ารับการทดสอบ แต่ให้ผ่านการอบรมหลักสูตรเตรียมความรู้ (full course) หรือหลักสูตรทบทวนความรู้เพื่อใช้ในการต่ออายุ (refresher course) ⁵
10	กรณีถูกสั่งพักเนื่องจากมีลักษณะต้องห้าม และประสงค์จะปฏิบัติงานต่อเมื่อพ้นระยะเวลาการสั่งพัก	—	✓ สอบเฉพาะภาวะเทียบที่เกี่วข้อง	—

⁴ ต้องยื่นขอความเห็นชอบภายใน 5 ปีนับแต่วันที่การให้ความเห็นชอบครั้งก่อนสิ้นสุดลง

⁵ กรณีเข้ารับการอบรมหลักสูตรเตรียมความรู้ (full course) ต้องไม่เกิน 2 ปีในวันที่ยื่นคำขอ ส่วนหลักสูตรทบทวนความรู้ (refresher course) ต้องเป็นการอบรมต่อเนื่องจากการอบรมครั้งก่อนอย่างน้อย 1 ครั้งในรอบ 2 ปีปฏิทินที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน

กรณี ที่	ความรู้ที่เกี่ยวข้อง คุณสมบัติของบุคคล ที่ขอความเห็นชอบ	ทดสอบผ่านหลักสูตร ¹		
		(1) ความรู้พื้นฐาน	(2) กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องและการให้คำแนะนำ การลงทุนที่เหมาะสม	(3) ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่ไม่มีความซับซ้อน
11	กรณีถูกสั่งเพิกถอนเนื่องจากมี ลักษณะต้องห้าม และประสงค์จะขอความ เห็นชอบใหม่ ต้องมีคุณสมบัติเหมือน ตอนยื่นขอความเห็นชอบครั้งแรกเข้า โดยต้องทดสอบผ่านหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง ใหม่อีกครั้ง ทั้งนี้ ในกรณีที่คุณสมบัติแรก เข้าไม่ได้กำหนดให้ต้องทดสอบผ่านหลักสูตร เกี่ยวกับจรรยาบรรณ ต้องทดสอบผ่าน หลักสูตรเกี่ยวกับจรรยาบรรณด้วย	✓	✓	✓

คุณสมบัติของผู้ขอความเห็นชอบเป็นผู้แนะนำการลงทุนอาเซียน

กรณี ที่	ความรู้ที่เกี่ยวข้อง คุณสมบัติของบุคคล ที่ขอความเห็นชอบ	ทดสอบผ่านหลักสูตร		
		(1) ความรู้พื้นฐาน	(2) กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องและการให้คำแนะนำ การลงทุนที่เหมาะสม	(3) ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่ไม่มีความซับซ้อน
1	ผู้ที่ได้รับความเห็นชอบหรือได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่ในทำนองเดียวกับผู้แนะนำการลงทุนอาเซียนจากองค์กรกำกับดูแลในประเทศอาเซียนที่สำนักงานยอมรับ ¹	—	—	—

หมายเหตุ¹ ประเทศอาเซียนที่สำนักงานยอมรับ หมายถึง ประเทศที่มีการลงนามในโครงการตามความร่วมมือภายในกลุ่มประเทศอาเซียน (MEMORANDUM OF UNDERSTANDING

ON THE ACMF PASS UNDER ASEAN CAPITAL MARKET PROFESSIONAL MOBILITY FRAMEWORK)

เมื่อดำเนินการยื่นคำขอรับความเห็นชอบบุคลากรในธุรกิจตลาดทุนแล้ว ทางสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์จะพิจารณาให้ความเห็นชอบคำขอรับความเห็นชอบที่ยื่น เมื่อบุคลากรดังกล่าวมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม¹ รวมทั้งได้ยื่นคำขอภายใน

¹ ตามประกาศประกาศคณะกรรมการกำกับตลาดทุนที่ ทลธ. 8/2557 เรื่อง หลักเกณฑ์เกี่ยวกับบุคลากรในธุรกิจตลาดทุน หมวด 7 ลักษณะต้องห้ามของบุคลากรในธุรกิจตลาดทุน ส่วนที่ 1 การมีลักษณะต้องห้าม

ข้อ 28 บุคลากรในธุรกิจตลาดทุนต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (1) มีความบกพร่องในด้านความสามารถตามกฎหมาย หรืออยู่ระหว่างถูกดำเนินการตามกฎหมายเกี่ยวกับการกำกับดูแลตลาดทุน หรือมีลักษณะขาดความน่าไว้วางใจตามที่กำหนดไว้ในข้อ 29 เป็นลักษณะต้องห้ามกลุ่มที่ 1
- (2) มีประวัติการถูกลงโทษหรือถูกดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานที่มีลักษณะหลอกลวง ฉ้อโกง หรือทุจริตเกี่ยวกับทรัพย์สินตามที่กำหนดไว้ในข้อ 30 เป็นลักษณะต้องห้ามกลุ่มที่ 2
- (3) มีเหตุอันควรเชื่อว่ามีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในการปฏิบัติต่อลูกค้า ผู้ลงทุน บริษัทหรือผู้ถือหุ้นโดยรวม หรือตลาดเงินหรือตลาดทุนโดยรวม ในเรื่องที่มีนัยสำคัญตามที่กำหนดไว้ในข้อ 31 เป็นลักษณะต้องห้ามกลุ่มที่ 3

ข้อ 29 ให้กรณีดังต่อไปนี้เป็นลักษณะต้องห้ามกลุ่มที่ 1

- (1) เป็นบุคคลที่ถูกศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์ หรือเป็นบุคคลล้มละลาย
- (2) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (3) เป็นบุคคลที่อยู่ระหว่างถูกกล่าวโทษโดยสำนักงานหรืออยู่ระหว่างถูกดำเนินคดีอันเนื่องจากการมีที่สำนักงานกล่าวโทษ หรือศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ไม่ว่าจะศาลจะมีคำพิพากษาให้รื้อการลงโทษหรือไม่ และพ้นโทษจำคุกหรือพ้นจากการรื้อการลงโทษมาแล้วไม่ถึงสามปี

(ก) ความผิดตามมาตรา 289 ประกอบกับมาตรา 90 (เฉพาะที่มีลักษณะเข้าข่ายเป็นการฉ้อโกงประชาชน) หรือมาตรา 306 ถึงมาตรา 315 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535

(ข) ความผิดตามมาตรา 92 ถึงมาตรา 100 มาตรา 125 ประกอบกับมาตรา 16 (เฉพาะที่มีลักษณะเข้าข่ายเป็นการฉ้อโกงประชาชน) หรือมาตรา 145 ถึงมาตรา 150 แห่งพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. 2546

(ค) ความผิดตามมาตรา 85 ถึงมาตรา 90 หรือมาตรา 77 ประกอบกับมาตรา 54 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดทุน พ.ศ. 2550

(4) เป็นบุคคลที่สำนักงานปฏิเสธหรือถอนการแสดงรายชื่อของบุคคลในระบบข้อมูลรายชื่อกรรมการและผู้บริหารของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์เนื่องจากเป็นผู้ที่มีลักษณะขาดความน่าไว้วางใจให้เป็นกรรมการและผู้บริหารตามประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ว่าด้วยการกำหนดลักษณะขาดความน่าไว้วางใจของกรรมการและผู้บริหารบริษัท

ข้อ 30 ให้กรณีดังต่อไปนี้เป็นลักษณะต้องห้ามกลุ่มที่ 2

(1) เป็นบุคคลที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดอาญาแผ่นดินเกี่ยวกับการบริหารงานที่มีลักษณะหลอกลวง ฉ้อโกง หรือทุจริตเกี่ยวกับทรัพย์สิน ไม่ว่าจะศาลจะมีคำพิพากษาให้รื้อการลงโทษหรือไม่ และพ้นโทษจำคุกหรือพ้นจากการรื้อการลงโทษมาแล้วไม่ถึงสามปี

(2) เป็นบุคคลที่ศาลมีคำสั่งถึงที่สุดให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินตามกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือกฎหมายอื่นในลักษณะเดียวกัน และยังไม่พ้นสามปี นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

(3) เป็นบุคคลที่ไม่สามารถดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการ ผู้จัดการ ผู้มีอำนาจในการจัดการ ที่ปรึกษาของสถาบันการเงิน หรือบุคลากรที่มีหน้าที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการบริการทางการเงิน จัดการหรือรับเงินทุนของลูกค้า เนื่องจากมีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายเกี่ยวกับการกำกับดูแลสถาบันการเงินไม่ว่าตามกฎหมายไทยหรือกฎหมายต่างประเทศ และอยู่ระหว่างเวลาที่ที่ยัง

ระยะเวลาตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด สำนักงานจะพิจารณาคำขอรับความเห็นชอบเป็นบุคลากรในธุรกิจตลาดทุนภายในห้าวันทำการนับแต่วันที่สำนักงานได้รับคำขอรับความเห็นชอบ พร้อมทั้งเอกสารหลักฐานประกอบคำขอที่ถูกต้องครบถ้วนตามคู่มือสำหรับประชาชน

ไม่สามารถกลับมาดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวได้อีก ทั้งนี้ เฉพาะลักษณะต้องห้ามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งดังต่อไปนี้

- (ก) การทุจริตต่อหน้าที่ หรือทุจริต หลอกลวง หรือฉ้อโกงเกี่ยวกับทรัพย์สิน
- (ข) การบริหารงานที่เป็นการฝ่าฝืนกฎหมายหรือไม่เป็นไปตามคำสั่งของหน่วยงานกำกับดูแล หรือบริหารงานหรือจัดการงานที่ไม่เหมาะสม
- (ค) การกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย หรือการกระทำที่ไม่เป็นธรรมหรือเป็นการเอาเปรียบ
- (4) เป็นบุคคลที่อยู่ระหว่างถูกดำเนินคดีอันเป็นผลให้ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่เป็นบุคลากรในธุรกิจตลาดทุนในลักษณะดังต่อไปนี้

(ก) ถูกคณะกรรมการพิจารณามาตรการลงโทษทางแพ่งกำหนดมาตรการลงโทษทางแพ่ง หรือศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งกำหนดมาตรการลงโทษทางแพ่งห้ามเป็นกรรมการหรือผู้บริหารในบริษัทที่ออกหลักทรัพย์หรือบริษัทหลักทรัพย์ หรือถูกสำนักงานสั่งพักหรือเพิกถอนการให้ความเห็นชอบ หรือมีลักษณะที่ทำให้การให้ความเห็นชอบสิ้นสุด หรือถูกดำเนินการอื่นในทำนองเดียวกัน อันเป็นผลให้ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่เป็นบุคลากรในธุรกิจตลาดทุนหรือกรรมการของศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า หรือสำนักหักบัญชีสัญญาซื้อขายล่วงหน้าได้

(ข) การดำเนินการตาม (ก) สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติงานในฐานะบุคลากรในตำแหน่งที่มีผลกระทบต่อความเหมาะสมในการปฏิบัติงานในตำแหน่งที่พิจารณา

(ค) เหตุของการดำเนินการตาม (ก) เป็นเรื่องการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 หรือพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. 2546 และประกาศที่ออกโดยอาศัยอำนาจแห่งกฎหมายดังกล่าว ในมูลเหตุเนื่องจากการบริหารงานที่มีลักษณะ หลอกลวง ฉ้อโกง ทุจริตเกี่ยวกับทรัพย์สิน หรือขาดความระมัดระวัง ขาดความซื่อสัตย์สุจริต หรือขาดจรรยาบรรณในการปฏิบัติหน้าที่เยี่ยงผู้ประกอบการวิชาชีพ

ข้อ 31 ให้กรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่ามีพฤติกรรมดังต่อไปนี้ เป็นลักษณะต้องห้ามกลุ่มที่ 3

(1) มีเหตุอันควรเชื่อว่ามีหรือเคยมีพฤติกรรมประพฤติดังต่อไปนี้หรือการให้บริการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเป็นธรรม ขาดความรับผิดชอบและความรอบคอบ เอาเปรียบผู้ลงทุน หรือขาดจรรยาบรรณหรือมาตรฐานในการปฏิบัติงานเยี่ยงผู้ประกอบการวิชาชีพซึ่งกำหนดโดยสำนักงาน สมาคม หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับตลาดทุนที่สำนักงานยอมรับ หรือมีหรือเคยมีส่วนร่วมหรือสนับสนุนการกระทำความผิดดังกล่าวของบุคคลอื่น

(2) มีเหตุอันควรเชื่อว่ามีหรือเคยมีพฤติกรรมที่เป็นการละเลยการตรวจสอบดูแลตามสมควรเพื่อป้องกันมิให้นิติบุคคลหรือกิจการที่ตนมีอำนาจในการจัดการ หรือผู้ปฏิบัติงานซึ่งอยู่ภายใต้การตรวจสอบดูแล (ถ้ามี) กระทำการใดหรืองดเว้นกระทำการใดอันเป็นการฝ่าฝืนหรือขัดต่อพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. 2546 พระราชบัญญัติรหัสเพื่อธุรกรรมในตลาดทุน พ.ศ. 2550 หรือประกาศที่ออกโดยอาศัยอำนาจแห่งกฎหมายดังกล่าว อันอาจก่อให้เกิดความไม่เชื่อมั่นในธุรกิจหลักทรัพย์ ธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า หรือธุรกิจรหัสโดยรวม หรือความเสียหายต่อชื่อเสียง ฐานะ การดำเนินธุรกิจ หรือลูกค้าของธุรกิจนั้น

(3) มีเหตุอันควรเชื่อว่ามีหรือเคยมีพฤติกรรมอันส่อไปในทางไม่สุจริตที่ส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือในการเป็นบุคลากรในธุรกิจตลาดทุนอย่างมีนัยสำคัญ หรือมีหรือเคยมีส่วนร่วม หรือสนับสนุนการกระทำความผิดดังกล่าวของบุคคลอื่น เช่น การแสวงหาหรือเบียดบังผลประโยชน์ใดโดยมิชอบเพื่อตนเอง บริษัทหลักทรัพย์หรือบุคคลอื่น โดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่ที่ตนดำรงอยู่หรือการทุจริต

การสอบ เป็นต้น

โดยกรณีเป็นบุคลากรในธุรกิจตลาดทุน ให้มีอายุสองปีปฏิทิน โดยในการขอความเห็นชอบครั้งแรก ให้มีผลตั้งแต่วันที่ได้รับความเห็นชอบ แต่ให้ับระยะเวลาสองปีดังกล่าวตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ของปีถัดไป ทั้งนี้ ในกรณีที่เคยได้รับความเห็นชอบให้ปฏิบัติงานในตำแหน่งนักวิเคราะห์การลงทุน ผู้แนะนำการลงทุน ผู้วางแผนการลงทุน หรือเจ้าหน้าที่จัดการการซื้อขายด้านสินค้าเกษตรประเภทใดประเภทหนึ่งมาก่อนแล้ว และอายุการให้ความเห็นชอบประเภทนั้นยังไม่สิ้นสุดลง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1. กรณีที่การให้ความเห็นชอบครั้งหลังมีขอบเขตการปฏิบัติหน้าที่เหนือกว่าประเภทที่ได้รับความเห็นชอบในครั้งก่อน ให้อายุการให้ความเห็นชอบครั้งก่อนสิ้นสุดลงในวันที่การให้ความเห็นชอบครั้งหลังมีผล
2. กรณีอื่นนอกเหนือจาก (1) ให้อายุการให้ความเห็นชอบทุกประเภทสิ้นสุดลงพร้อมกับอายุการให้ความเห็นชอบครั้งล่าสุด

การขอต่ออายุการให้ความเห็นชอบบุคลากรในธุรกิจตลาดทุนให้ยื่นคำขอต่ออายุได้ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน จนถึงวันที่ 15 ธันวาคม ของปีที่การให้ความเห็นชอบจะสิ้นสุดลง การให้ความเห็นชอบบุคลากรในธุรกิจตลาดทุนสิ้นสุดลงเมื่อมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

1. เมื่อบุคคลนั้นไม่มีคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ ในกรณีที่บุคคลนั้นมีลักษณะต้องห้ามภายหลังได้รับความเห็นชอบและการให้ความเห็นชอบสิ้นสุดลงตาม
2. เมื่อบุคคลนั้นเป็นบุคลากรในธุรกิจตลาดทุนไม่มีการขอต่ออายุการให้ความเห็นชอบ

ประเภทธุรกรรมที่ผู้ได้รับความเห็นชอบเป็น ผู้แนะนำการลงทุน สามารถทำได้¹

ประเภท การได้รับความเห็นชอบ	ประเภทธุรกรรมที่สามารถทำได้			
	แนะนำการลงทุน			วางแผนการลงทุน (Asset Allocation)
	ผลิตภัณฑ์ที่ไม่มีความซับซ้อน	ผลิตภัณฑ์ที่มีความซับซ้อน		
		ตราสารหนี้และกองทุนรวมที่มีความ เสี่ยงสูงหรือมีความซับซ้อน	สัญญาซื้อขายล่วงหน้า	
1. ผู้แนะนำการลงทุนประเภท 1	✓	✓	✓	—
2. ผู้แนะนำการลงทุนประเภท 2	✓	✓	—	—
3. ผู้แนะนำการลงทุนประเภท 3	✓	—	✓	—
4. ผู้แนะนำการลงทุนตราสารทั่วไป	✓	—	—	—

หมายเหตุ : *ผู้วางแผนการลงทุนที่ไม่เข้ารับการอบรมหรืออบรมไม่ ภายในระยะเวลา 3 ปี นับแต่วันที่ 1 มกราคม 2561 ให้วางแผนการลงทุนได้เฉพาะผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนที่ไม่มีความซับซ้อนเท่านั้น

¹ โดยเอกสารแนบท้ายประกาศ ทลธ. 70/2561 ประเภทธุรกรรมที่ผู้ได้รับความเห็นชอบเป็นผู้แนะนำการลงทุนสามารถทำได้

ประเภท การได้รับความเห็นชอบ	ประเภทธุรกรรมที่สามารถทำได้					
	วิเคราะห์การลงทุน			แนะนำการลงทุน (โดยไม่มีการติดต่อชักชวน)		
	หุ้น ²	ตราสารหนี้ ³	หน่วยลงทุน ⁴	หุ้น ²	ตราสารหนี้ ³	หน่วยลงทุน ⁴
1. นักวิเคราะห์การลงทุนอาเซียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. ผู้แนะนำการลงทุนอาเซียน	—	—	—	✓	✓	✓

² หุ้น หมายถึง หุ้นที่เป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ประเทศไทย

³ ตราสารหนี้ หมายถึง ตราสารหนี้ที่ออกและเสนอขายในประเทศไทยที่ไม่ใช่ตราสารหนี้ที่มีความเสี่ยงสูงหรือมีความซับซ้อน

⁴ หน่วยลงทุน หมายถึง หน่วยลงทุนที่ออกและเสนอขายในประเทศไทยที่ไม่ใช่หน่วยลงทุนที่มีความเสี่ยงสูงหรือมีความซับซ้อน

2.4 ลิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบ

หน้าที่ของบุคลากรในธุรกิจตลาดทุนบุคลากรในธุรกิจตลาดทุนต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้¹

1. ปฏิบัติหน้าที่หรือให้บริการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต
 2. ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบและรอบคอบเยี่ยงผู้ประกอบการวิชาชีพ และปฏิบัติต่อผู้ลงทุนทุกรายอย่างเป็นธรรม ด้วยความเอาใจใส่ ระมัดระวัง รอบคอบ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้ลงทุนเป็นสำคัญ

3. ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. 2546 และประกาศที่ออกโดยอาศัยอำนาจแห่งกฎหมายดังกล่าว ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของตน

4. ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามจรรยาบรรณและมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพที่กำหนดโดยสำนักงาน สมาคม หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจตลาดทุนที่สำนักงานยอมรับ

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อกำหนดเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรในธุรกิจตลาดทุนในประกาศว่าด้วยหลักเกณฑ์เกี่ยวกับบุคลากรในธุรกิจตลาดทุน และเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมและสอดคล้อง ทางสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์จึงได้กำหนดแนวปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรในธุรกิจตลาดทุน เพื่อให้ถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ดังนี้²

1. การปฏิบัติหน้าที่หรือให้บริการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เช่น

1.1 ต้องไม่กระทำการไปในทางไม่ซื่อสัตย์สุจริต เช่น

1.1.1 ไม่กระทำการหรือให้การสนับสนุน ช่วยเหลือในการกระทำการโดยมิชอบ หรือได้ไปซึ่งทรัพย์สินของผู้ลงทุน เช่น ทุจริต ยักยอก ฉ้อโกง ทรัพย์สินของผู้ลงทุน เป็นต้น

1.1.2 ไม่เปิดเผยชื่อซื้อขายหลักทรัพย์/สัญญาซื้อขายล่วงหน้าโดยใช้ชื่อและลงลายมือชื่อของบุคคลอื่น และใช้บัญชีดังกล่าวซื้อขายเพื่อตนเองหรือผู้อื่น

¹ โดยประกาศคณะกรรมการกำกับตลาดทุน ที่ ทลธ. 8/2557 เรื่อง หลักเกณฑ์เกี่ยวกับบุคลากรในธุรกิจตลาดทุน แก้ไขเพิ่มเติม โดยประกาศคณะกรรมการกำกับตลาดทุน ที่ ทลธ. 48/2560 เรื่อง หลักเกณฑ์เกี่ยวกับบุคลากรในธุรกิจตลาดทุน (ฉบับที่ 7)

² โดยประกาศแนวปฏิบัติที่ นป. 3/2562 เรื่อง แนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรในธุรกิจตลาดทุน

1.1.3 ไม่จัดหา nominee เพื่อเปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์/สัญญาซื้อขายล่วงหน้าหรือจัดหาบัญชีให้บุคคลอื่นเพื่อซื้อขาย

1.1.4 ไม่ใช่บัญชีซื้อขายหลักทรัพย์/สัญญาซื้อขายล่วงหน้าของผู้ลงทุน ซื้อขายหลักทรัพย์/สัญญาซื้อขายล่วงหน้าเพื่อตนเองหรือผู้อื่น โดยผู้ลงทุนไม่ยินยอม

1.1.5 ไม่นำทรัพย์สินหรือข้อมูลของบริษัทที่ไม่ใช่ทรัพย์สินทั่วไป เช่น software หรือข้อมูลของผู้ลงทุน เป็นต้น ไปใช้เพื่อประโยชน์ตนเอง หรือบุคคลอื่น โดยไม่ได้รับอนุญาตจากบริษัท

1.2 ต้องซื่อสัตย์สุจริตต่อการประกอบวิชาชีพ โดยไม่กระทำการในลักษณะเอาเปรียบผู้ลงทุน หรือแสวงหาประโยชน์จากผู้ลงทุนให้แก่ตนเองหรือบุคคลอื่น เช่น

1.2.1 ไม่ใช่หรือขอใช้บัญชีซื้อขายหลักทรัพย์/สัญญาซื้อขายล่วงหน้าของผู้ลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์/สัญญาซื้อขายล่วงหน้าเพื่อตนเองหรือผู้อื่น โดยผู้ลงทุนยินยอม

1.2.2 ไม่วิเคราะห์ ชักชวนหรือให้คำแนะนำในลักษณะที่เป็นการกระตุ้นยุบหรือสนับสนุนให้ผู้ลงทุนทำธุรกรรมบ่อยครั้ง (churning)

1.2.3 ไม่เบียดบังหรือไม่แสวงหาประโยชน์จากผู้ลงทุนโดยอาศัยโอกาสในการปฏิบัติงาน เช่น

(ก) ไม่นำข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์การลงทุนที่อยู่ระหว่างการจัดทำบทวิเคราะห์การลงทุนไปซื้อขายหรือแสวงหาผลประโยชน์ต่อตนเองหรือบุคคลอื่นก่อนที่จะมีการเผยแพร่บทวิเคราะห์ให้กับผู้ลงทุน

(ข) ไม่เรียกเก็บหรือรับค่าธรรมเนียมหรือค่าตอบแทนจากผู้ลงทุน นอกเหนือจากที่ต้องชำระต่อผู้ประกอบการ เช่น ค่าบริการ port ให้ผู้ลงทุนโดยเรียกผลตอบแทน เป็นต้น

(ค) ไม่เสนอขายหุ้น IPO โดยได้รับผลตอบแทนเกินกว่าที่ลูกค้าต้องจ่ายจริง

(ง) ไม่รับสินบน

(จ) ไม่รับค่าตอบแทนหรือรับผลประโยชน์อื่นใดไม่ว่าในรูปเงิน สิ่งของ หรือบริการจากบุคคลใด ๆ ยิ่งกว่าประโยชน์ปกติที่พึงได้รับจากการประกอบธุรกิจ

1.2.4 ต้องดำเนินการซื้อขายหลักทรัพย์/สัญญาซื้อขายล่วงหน้าให้ผู้ลงทุนตามลำดับก่อนหลัง เพื่อให้ไม่มีการหาประโยชน์ หรือเป็นการเอาเปรียบผู้ลงทุน เว้นแต่ผู้ลงทุนได้

กำหนดเงื่อนไขการซื้อขายหลักทรัพย์/สัญญาซื้อขายล่วงหน้าไว้เป็นอย่างอื่นอย่างชัดเจน

1.2.5 ในการจัดการกองทุน ต้องไม่ทำธุรกรรมเพื่อลูกค้ากับคู่สัญญารายใดรายหนึ่งบ่อยครั้งเกินจำเป็น (churning) เว้นแต่เป็นการดำเนินการตามที่ตกลงไว้กับลูกค้า

2. การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบและรอบคอบเยี่ยงผู้ประกอบการวิชาชีพ และปฏิบัติต่อผู้ลงทุนทุกรายอย่างเป็นธรรม ด้วยความเอาใจใส่ ระมัดระวัง รอบคอบ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้ลงทุนเป็นสำคัญ เช่น

2.1 การให้ข้อมูล/เอกสารตรงต่อความจริง

2.1.1 ไม่เปิดเผยหรือเผยแพร่ข้อมูล หรือเอกสารอันเป็นเท็จที่อาจทำให้สำคัญผิด หรือไม่ปกปิดข้อความจริงที่ควรบอกให้แจ้งในสาระสำคัญต่อผู้ลงทุน ผู้ถือหุ้น ผู้ประกอบธุรกิจ หรือทางการ เช่น ปกปิดข้อมูล หรือยื่นเอกสารเท็จในการขอความเห็นชอบเป็นบุคลากรในธุรกิจตลาดทุนต่อสำนักงาน เป็นต้น

2.1.2 ไม่ปกปิดข้อมูลหรือยื่นเอกสารอันเป็นเท็จต่อผู้ประกอบธุรกิจ เพื่อช่วยเหลือผู้ลงทุน เช่น ปกปิด ตกแต่งข้อมูล เพื่อเปิดบัญชี หรือเพื่อให้ได้รับอนุมัติวงเงินเพิ่ม เป็นต้น

2.1.3 ไม่ให้ข้อมูลไม่ครบถ้วนหรือไม่ตรงต่อความจริง เพื่อปกปิดผู้ลงทุน หรือเพื่อช่วยเหลือผู้กระทำผิด

2.2 การทำความรู้จักและตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (“KYC/CDD”) และการประเมินความเหมาะสมในการลงทุน (suitability test)

2.2.1 ต้องทำ KYC/CDD อย่างครบถ้วนและเพียงพอเพื่อทราบและระบุตัวตนหรือผู้รับประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้า ทั้งนี้ หากพบรายการที่อาจเข้าข่ายผิดปกติ หรือมีเหตุอันควรสงสัยต้องทำ enhanced KYC/CDD โดยไม่ชักช้า

2.2.2 ต้องจัดทำ suitability test อย่างครบถ้วนและเพียงพอ เพื่อประเมินความสามารถในการรับความเสี่ยงในการลงทุนของลูกค้า อันจะนำไปสู่การให้คำแนะนำการลงทุนแก่ลูกค้าอย่างเหมาะสม

2.3 การให้คำแนะนำและการให้ข้อมูลแก่ผู้ลงทุน

2.3.1 ต้องเปิดเผยชื่อและบริษัทที่ตนสังกัดหรือดำเนินการแทน เมื่อมีการติดต่อกับผู้ลงทุน เว้นแต่ผู้ลงทุนทราบอยู่แล้ว

2.3.2 ต้องให้คำแนะนำอย่างเป็นทางการและอิสระตามหลักวิชาชีพอันเป็นที่ยอมรับ และมีเอกสารสนับสนุนที่ใช้อ้างอิงได้ รวมทั้งชี้แจงให้ผู้ลงทุนทราบว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อเท็จจริงหรือข้อคิดเห็น อย่างไรก็ดี ในการให้ความเห็นหรือคำแนะนำควรเป็นไปตามแนวทางที่บริษัทต้นสังกัดกำหนด (house opinion) เพื่อให้สามารถนำเสนอความเห็นหรือคำแนะนำเป็นไปในแนวทางเดียวกันได้ก่อนเป็นหลัก

2.3.3 ต้องให้ข้อมูลหรือคำแนะนำที่เหมาะสม (suitability) แก่ผู้ลงทุนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และเป็นปัจจุบัน รวมทั้งต้องเปิดเผยหรือให้ข้อมูลที่มีความสำคัญและเกี่ยวข้องอย่างเพียงพอต่อการตัดสินใจลงทุนของผู้ลงทุน โดยไม่ปกปิดข้อมูลอันเป็นสาระสำคัญซึ่งอาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดหรือบิดเบือนข้อเท็จจริง เช่น

(ก) เปิดเผยหรือแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะและความเสี่ยงเฉพาะของหลักทรัพย์/สัญญาซื้อขายล่วงหน้าหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับหลักทรัพย์/สัญญาซื้อขายล่วงหน้า เช่น ใบสำคัญแสดงสิทธิที่กำลังครบกำหนดอายุ ใบสำคัญแสดงสิทธิที่ให้ผู้ลงทุนไถ่ถอนคืนก่อนครบกำหนดได้ หน่วยลงทุนของกองทุนรวมที่อยู่ระหว่างการรวบรวมกองทุน หน่วยลงทุนประเภทที่รับซื้อคืนแบบมีกำหนดระยะเวลา และเงื่อนไขการจ่ายผลตอบแทน เป็นต้น

(ข) เปิดเผยหรือแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ เช่น อยู่ระหว่างการเพิ่มทุนหรือลดทุน การเปลี่ยนแปลงผู้ถือหุ้นรายใหญ่ หรือการควบรวมกิจการ เป็นต้น

(ค) เปิดเผย แจ้งข้อมูล หรือคำเตือนต่าง ๆ อันเป็นสาระสำคัญที่อาจมีผลกระทบต่อสิทธิประโยชน์ของผู้ลงทุน เช่น ข้อมูลความเสี่ยงของกองทุน ให้คำแนะนำเพิ่มเติม หากผู้ลงทุนจะลงทุนในกองทุนที่มีความเสี่ยงสูงกว่าที่ผู้ลงทุนจะรับได้ การจ่ายเงินปันผล ภาษี เงื่อนไขในการได้รับเงิน และ Auto redeem เป็นต้น

(ง) กรณีการขายหน่วยลงทุน ต้อง

1. แจกหนังสือชี้ชวนให้แก่ผู้ลงทุน หรือให้ข้อมูลในหนังสือชี้ชวนให้ครบถ้วน
2. ให้ข้อมูลหรือคำแนะนำที่เหมาะสมกับข้อมูลผู้ลงทุนตาม customer

profile ที่ update

3. ภายหลังจากที่ได้ลงทุนในหน่วยลงทุนนั้นแล้ว ต้องให้ข้อมูลหรือคำแนะนำที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนอย่างต่อเนื่อง เช่น material event เป็นต้น

2.3.4 ต้องใช้วิจารณญาณในการให้คำแนะนำ หากเป็นการให้คำแนะนำซึ่งเป็นผลมาจากการวิเคราะห์ข่าวที่อาจมีผลกระทบต่อการลงทุนในหลักทรัพย์/สัญญาซื้อขายล่วงหน้า ต้องแจ้งให้ผู้ลงทุนทราบถึงที่มาของข่าวดังกล่าวด้วย รวมทั้งไม่ทำการใด ๆ ที่เป็นการเผยแพร่หรือบอกต่อข่าวลือ หรือข้อมูลที่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์/สัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ยังไม่ได้รับการยืนยันความถูกต้องจากผู้ที่เกี่ยวข้อง

2.3.5 ต้องไม่เร่งรัดให้ผู้ลงทุนตัดสินใจในการลงทุน โดยไม่ให้เวลาผู้ลงทุนศึกษาข้อมูล และตัดสินใจอย่างเพียงพอ

2.3.6 ในการจัดทำบทวิเคราะห์การลงทุนเพื่อเผยแพร่ต่อผู้ลงทุน และวิเคราะห์การลงทุนผ่านสื่อ

(ก) ต้องมีความเป็นอิสระตามหลักวิชาชีพ และมีเอกสารสนับสนุนที่ใช้อ้างอิงได้

(ข) ต้องเปิดเผยว่าได้รับความเห็นชอบเป็นนักวิเคราะห์การลงทุนประเภทปัจจัยพื้นฐานด้านใด³ หรือปัจจัยทางเทคนิค โดยต้องจัดทำบทวิเคราะห์การลงทุน/ให้ข้อมูลตามขอบเขตการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากบริษัทต้นสังกัด (ประเภทปัจจัยพื้นฐานด้านใดหรือปัจจัยทางเทคนิค) ทั้งนี้ ต้องไม่ปฏิบัตินอกขอบเขตของประเภทที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน

2.4 การปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ลงทุน

2.4.1 ต้องไม่รับมอบหมายจากผู้ลงทุนในการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์/สัญญาซื้อขายล่วงหน้าแทนผู้ลงทุน

2.4.2 ไม่ตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์/สัญญาซื้อขายล่วงหน้าให้ผู้ลงทุนโดยผู้ลงทุนไม่ได้สั่ง ทั้งนี้ ไม่ว่าจะทำเพื่อประโยชน์ของผู้ลงทุน ไม่ว่าจะได้รับประโยชน์จากการจัดการเช่น

³ นักวิเคราะห์การลงทุนปัจจัยพื้นฐานมี 3 ประเภท ดังนี้ 1) นักวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานด้านตลาดทุน 2) นักวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานด้านหลักทรัพย์ และ 3) นักวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานด้านสัญญาซื้อขายล่วงหน้า

ว่านั่นหรือไม่ และไม่ว่าผู้ลงทุนจะรับรู้หรือไม่รับรู้เรื่องดังกล่าวด้วยก็ตาม รวมถึงไม่ได้เป็นไปตาม ข้อตกลงที่ทำได้เป็นลายลักษณ์อักษรที่บริษัททำกับลูกค้า

2.4.3 ต้องให้บริการซื้อขายหลักทรัพย์/สัญญาซื้อขายล่วงหน้าแก่ผู้ลงทุน ตามคำสั่งของผู้ลงทุนที่เป็นเจ้าของบัญชีหรือตามคำสั่งของผู้รับมอบอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ ลงทุน

2.4.4 ต้องดำเนินการซื้อขายหลักทรัพย์/สัญญาซื้อขายล่วงหน้าให้ผู้ลงทุน ตามลำดับก่อนหลัง เว้นแต่ผู้ลงทุนได้กำหนดเงื่อนไขการซื้อขายหลักทรัพย์/สัญญาซื้อขายล่วงหน้าไว้ เป็นอย่างอื่นอย่างชัดเจน

2.4.5 ต้องไม่ยุ่งเกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้ลงทุน เช่น รับมอบหมายจากผู้ ลงทุนหรือช่วยเหลือในการจัดการเกี่ยวกับการรับจ่ายเงิน การชำระราคาซื้อขายหลักทรัพย์ การ เบิกถอน/โอนย้ายหลักทรัพย์ หรือการวางหลักประกันแทนผู้ลงทุน เป็นต้น

2.4.6 ต้องจัดทำบันทึกการรับคำสั่งหรือการยืนยันให้ตรงตามความจริง เช่น ไม่จัดทำรายงานการส่งคำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์/สัญญาซื้อขายล่วงหน้าของลูกค้า (ใบ F8) โดยผู้ลงทุน ไม่ได้มาส่งคำสั่งซื้อขายที่ห้องค้า และไม่อ้างว่าเป็นผู้ลงทุนเพื่อยืนยันรายการซื้อขาย โดยผู้ลงทุน รับทราบ เป็นต้น

2.4.7 ต้องไม่เป็นผู้ส่งคำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์ที่ไม่เหมาะสม (false market)

2.4.8 ต้องยับยั้ง ทักท้วง หรือแจ้ง ในการให้บริการซื้อขายหลักทรัพย์หรือ สัญญาซื้อขายล่วงหน้ากับบุคคล ซึ่งน่าเชื่อหรือสงสัยว่ามีการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วย หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า

2.4.9 ต้องจัดให้มีที่มาของคำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์/สัญญาซื้อขายล่วงหน้า ของผู้ลงทุน (เช่น บันทึกเทป หรือจัดทำ order ticket) เป็นต้น

2.5 การให้ความช่วยเหลือผู้ลงทุนให้ซื้อขายหลักทรัพย์/สัญญาซื้อขายล่วงหน้า ที่ไม่เหมาะสมกับฐานะการเงิน

2.5.1 ต้องไม่ช่วยเหลือ สนับสนุนหรือร่วมมือกับผู้ลงทุนในการซื้อขาย หลักทรัพย์/สัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ไม่เหมาะสมกับฐานะทางการเงิน ความสามารถในการชำระหนี้ หรือข้อจำกัดการลงทุนของผู้ลงทุน เช่น ชำระค่าซื้อหลักทรัพย์แทนผู้ลงทุน เป็นต้น

2.5.2 ต้องไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การใช้เงินกู้นอกระบบเพื่อการซื้อขาย หลักทรัพย์/สัญญาซื้อขายล่วงหน้า เช่น ใช้หรือจัดหาแหล่งเงินกู้นอกระบบ ให้การสนับสนุนหรือช่วยเหลือหรือรู้เห็นว่ามี การใช้เงินกู้นอกระบบในการซื้อขายหลักทรัพย์/สัญญาซื้อขายล่วงหน้า เป็นต้น

2.6 การปฏิบัติงานด้วยความระมัดระวังไม่ให้เกิดความขัดแย้งทางผลประโยชน์ (conflict of interest) เช่น

2.6.1 หลีกเลี่ยงการติดต่อ ชักชวน หรือให้คำแนะนำการลงทุน ที่อาจก่อให้เกิดความขัดแย้งทางผลประโยชน์ เว้นแต่จะเปิดเผยถึงส่วนได้เสียหรือความขัดแย้งทางผลประโยชน์นั้นให้ผู้ลงทุนทราบ เช่น

(ก) บริษัทหลักทรัพย์ ผู้บริหารของบริษัทหลักทรัพย์ หรือนักวิเคราะห์การลงทุนและผู้แนะนำการลงทุนถือหุ้นในบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์เกินกว่าร้อยละห้าของหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมดของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ ทั้งนี้ ให้นับรวมหุ้นของคู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของบุคคลดังกล่าวด้วย

(ข) บริษัทหลักทรัพย์หรือบริษัทที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ออกหลักทรัพย์นั้น

(ค) ผู้บริหารของบริษัทหลักทรัพย์หรือนักวิเคราะห์การลงทุนและผู้แนะนำการลงทุนเป็นกรรมการในบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์นั้น

(ง) บริษัทหลักทรัพย์หรือบริษัทที่เกี่ยวข้องอยู่ระหว่างทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาทางการเงินตามประกาศว่าด้วยการให้ความเห็นชอบที่ปรึกษาทางการเงินและขอบเขตการดำเนินงาน

(จ) ผู้แนะนำการลงทุนได้รับประโยชน์ตอบแทนในการติดต่อ ชักชวน ให้คำแนะนำ หรือขายแก่ผู้ลงทุนในอัตราที่แตกต่างกัน เช่น ได้รับคะแนนผลงาน (Sale Score Point) หรือค่าธรรมเนียมจากการขายหน่วยลงทุนของกองทุนรวมหนึ่งมากกว่าอีกกองทุนรวมหนึ่ง เป็นต้น

2.6.2 ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ในกรณีที่นักวิเคราะห์การลงทุนและผู้แนะนำการลงทุนทำหน้าที่ชักชวน แนะนำให้ผู้ลงทุน ซื้อขายหลักทรัพย์ หรือเผยแพร่บทความหรืองานวิจัยเกี่ยวกับหลักทรัพย์ ในกรณีที่บริษัทหลักทรัพย์เป็นผู้จัดจำหน่ายหลักทรัพย์ตามประกาศดังกล่าว

2.6.3 แจ้งให้ผู้ลงทุนทราบถึงการเป็นคู่สัญญากับผู้ลงทุน ในกรณีที่บริษัทหลักทรัพย์เข้าเป็นคู่สัญญาในการซื้อขายหลักทรัพย์กับผู้ลงทุน เว้นแต่กรณีที่บริษัทหลักทรัพย์เป็นผู้ดูแลสภาพคล่อง (market maker) หรือผู้ค้าหลักทรัพย์ (dealer) และแจ้งให้ผู้ลงทุนทราบว่าบริษัทหลักทรัพย์ทำรายการซื้อขายหลักทรัพย์กับผู้ลงทุนในฐานะใด ในกรณีที่บริษัทเป็นทั้งนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์และผู้ค้าหลักทรัพย์นั้น

2.6.4 ในการจัดทำวิเคราะห์การลงทุน นักวิเคราะห์การลงทุนต้องไม่ซื้อหรือขายหลักทรัพย์ก่อนที่วิเคราะห์การลงทุนในหลักทรัพย์ดังกล่าวได้ถูกเผยแพร่แก่ผู้ลงทุนไปแล้ว ไม่น้อยกว่าสามวันทำการ

2.6.5 การจัดการลงทุนเพื่อลูกค้า กรณีที่เป็นธุรกรรมที่มีความขัดแย้งทางผลประโยชน์ต้องแสดงได้ว่าเป็นการทำธุรกรรมโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ดีของลูกค้าและทำธุรกรรมตามธรรมเนียมทางการค้าปกติ รวมทั้งเปิดเผยผลการทำธุรกรรมที่มีความขัดแย้งทางผลประโยชน์ให้ลูกค้าทราบอย่างครบถ้วน ถูกต้อง เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด หรือเปิดเผยในระยะเวลาที่กำหนด ตามสัญญาที่ตกลงไว้กับลูกค้า

2.7 การปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และระเบียบปฏิบัติของบริษัทที่สังกัด

2.7.1 ต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามประเภทที่ตนได้รับความเห็นชอบหรือขอบเขตที่ได้รับมอบหมายจากบริษัทที่ตนสังกัดหรือดำเนินการแทน เช่น ทำหน้าที่ภายในขอบเขตความรับผิดชอบที่บริษัทมอบหมาย ไม่จัดการหรือยุ่งเกี่ยวกับเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายหลักทรัพย์/สัญญาซื้อขายล่วงหน้าของผู้ลงทุนที่อยู่ในความรับผิดชอบของสายงานด้านปฏิบัติการ (back office) เป็นต้น

2.7.2 ต้องปฏิบัติตามระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์/สัญญาซื้อขายล่วงหน้าของพนักงาน

2.8 การปฏิบัติงานอื่น เช่น

2.8.1 ต้องรักษาความลับของผู้ลงทุน เช่น การไม่นำข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลการลงทุนในหลักทรัพย์/สัญญาซื้อขายล่วงหน้า และข้อมูลทางการเงินของผู้ลงทุนไปเปิดเผย เว้นแต่เป็นการเปิดเผยตามหน้าที่ และไม่นำข้อมูลผู้ลงทุนนำไปหาประโยชน์แก่ตนเองและบุคคลอื่น เป็นต้น

2.8.2 ไม่รับประกันต่อผู้ลงทุนเกี่ยวกับผลตอบแทน ผลประโยชน์ ผลขาดทุน หรือความเสียหาย ที่อาจเกิดจากการซื้อขายหลักทรัพย์/สัญญาซื้อขายล่วงหน้า

2.8.3 ต้องไม่ลงนามในเอกสารเพื่อแสดงการทำหน้าที่ โดยไม่ได้ทำหน้าที่นั้นจริง เช่น ลงนามในใบคำสั่งซื้อขายหน่วยลงทุน หรือลงนามในเอกสารอื่นที่ตนไม่ได้เป็นผู้ติดต่อหรือให้คำแนะนำกับผู้ลงทุน เป็นต้น

2.8.4 จัดการกองทุนโดยปฏิบัติต่อผู้ลงทุนทุกรายอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม เช่น การจัดสรรการลงทุน การจัดสรรหลักทรัพย์ทั้งก่อนและหลังการลงทุน การใช้ราคาหลักทรัพย์ในการทำธุรกรรม การกำหนดมูลค่ายุติธรรมของหลักทรัพย์ การเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นต่อการตัดสินใจลงทุนแก่ลูกค้าอย่างครบถ้วน เป็นต้น

3. การปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. 2546 และประกาศที่ออกโดยอาศัยอำนาจแห่งกฎหมายดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของตน รวมทั้งส่วนที่ใช้บังคับกับผู้ประกอบธุรกิจ เช่น

3.1 ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการติดต่อ ชักชวน ให้คำแนะนำ วางแผน หรือการวิเคราะห์คุณค่าหรือความเหมาะสมในการซื้อขายหรือการลงทุนในหลักทรัพย์หรือสัญญาซื้อขายล่วงหน้า

3.1.1 ต้องใช้ระบบการบันทึกการให้คำแนะนำ การรับคำสั่งซื้อขาย และการเจรจาตกลงเกี่ยวกับการลงทุนกับผู้ลงทุนที่บริษัทจัดไว้ และจัดเก็บบทวิเคราะห์ไว้ตามระยะเวลาที่หลักเกณฑ์กำหนด

3.1.2 ต้องให้คำแนะนำและข้อมูลแก่ผู้ลงทุนเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ต่าง ๆ อย่างชัดเจน และถูกต้อง เช่น การวางหลักประกัน การคำนวณ Excess Equity การบังคับขาย เป็นต้น

3.2 ต้องไม่ละเลยการตรวจสอบดูแลตามสมควร (fail to supervise) สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหาร ผู้จัดการกองทุน และกรรมการในคณะกรรมการลงทุนของกองทุน เป็นต้น

3.2.1 ต้องดำเนินการแก้ไขทันที เมื่อรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำผิด หรือรู้ว่า มีระบบงานบกพร่อง เช่น มีพนักงานแจ้งหรือรายงานข้อมูลให้ทราบแล้ว ต้องรีบดำเนินการแก้ไข เป็นต้น

3.2.2 ต้องกำหนดให้มีระบบงานที่เพียงพอในการกำกับดูแลให้มีประสิทธิภาพ เช่น กำหนดระบบงานตรวจสอบที่มี check & balance หรือมีการแบ่งแยกหน้าที่ระหว่าง front office และ back office เป็นต้น

3.2.3 ไม่ละเลยการตรวจสอบดูแลให้มีการปฏิบัติตามระบบงาน หรือกำกับดูแลบุคลากรของตน เช่น ตรวจสอบ หรือสอบทานให้มีการปฏิบัติตามระบบในเวลาที่เหมาะสม หรือเมื่อพบว่ามีเหตุการณ์ที่ไม่ปกติ เป็นต้น

4. การปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามจรรยาบรรณและมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพที่กำหนดโดยสำนักงาน สมาคม หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจตลาดทุนที่สำนักงานยอมรับ เช่น

4.1 ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติงานที่สมาคมบริษัทหลักทรัพย์ไทย กำหนด เช่น เรื่อง มาตรฐานการประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า และการจัดทำบทวิเคราะห์ และคุณสมบัตินักวิเคราะห์ เป็นต้น

4.2 ในกรณีที่นักวิเคราะห์การลงทุน หรือผู้แนะนำการลงทุนเป็นผู้ที่ขึ้นทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์หรือศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าเพื่อเป็นตัวแทนของสมาชิกในการซื้อขาย ด้วยระบบการซื้อขาย ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ตลาดหลักทรัพย์หรือศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้ากำหนด เช่น การส่งคำสั่งที่มีลักษณะไม่เหมาะสม การ rebate การใช้หรือเปิดเผย trader ID เป็นต้น

4.3 ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การจัดทำบทวิเคราะห์ที่มีคุณภาพของสมาคมนักวิเคราะห์การลงทุน

2.5 บทลงโทษและตัวอย่างพฤติกรรมของความรับผิด

เมื่อบุคลากรในตลาดทุนไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ย่อมก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้ลงทุนและผู้ประกอบธุรกิจ⁴ ในวงกว้าง ทางสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และ

⁴ ผู้ประกอบธุรกิจ หมายความว่า ผู้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์หรือผู้ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า

ตลาดหลักทรัพย์จึงกำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการพิจารณาลงทุนทางปกครองกับ บุคลากรในธุรกิจตลาดทุน โดยจำแนกระดับโทษเริ่มต้นตามกลุ่มพฤติกรรม ดังนี้⁵

1. กลุ่มที่มีพฤติกรรมส่อไปในทางทุจริต ซึ่งมีระดับโทษเริ่มต้นตั้งแต่ เพิกถอน 4 – 5 ปี แล้วแต่กรณี ตัวอย่างพฤติกรรม เช่น

- 1.1 ทุจริต ยักยอก ฉ้อโกง หรือกระทำความผิดต่อทรัพย์สินผู้ลงทุน
- 1.2 เปิดบัญชีซื้อขายโดยใช้ชื่อและลงลายมือชื่อของบุคคลอื่น และใช้บัญชีดังกล่าว ซื้อขายเพื่อตนเอง
- 1.3 ใช้บัญชีของผู้ลงทุนซื้อขายเพื่อตนเองหรือบุคคลอื่นโดยผู้ลงทุนไม่ยินยอม
- 1.4 จัดหา nominee เพื่อซื้อขายหลักทรัพย์/สัญญาซื้อขายล่วงหน้า
- 1.5 นำทรัพย์สินหรือข้อมูลของบริษัทที่ไม่ใช่ทรัพย์สินทั่วไป เช่น software หรือ ข้อมูลของผู้ลงทุน เป็นต้น

ตัวอย่างของพฤติกรรมของผู้แนะนำการลงทุนที่เกิดขึ้นจริง

- ผู้แนะนำการลงทุนนำสิทธิการจัดสรรหุ้น IPO ของลูกค้า 3 ราย ของบริษัทแห่งหนึ่ง ไปให้ ลูกค้าที่เป็นญาติและเพื่อนของตนแทน โดยผู้แนะนำการลงทุนลักลอบใช้คอมพิวเตอร์ของ ผู้บังคับบัญชาเพื่อทำการเปลี่ยนแปลงชื่อผู้ได้รับสิทธิดังกล่าว ทำให้ลูกค้าได้รับความเสียหายจากการ ไม่ได้รับหุ้น IPO มีผลทำให้เพิกถอนใบอนุญาตเป็นเวลา 5 ปี

- ผู้แนะนำการลงทุน ได้ชักชวนให้ลูกค้าซื้อหุ้น IPO และให้ลูกค้าโอนเงินค่าซื้อหุ้น เข้าบัญชี เงินฝากของตน ซึ่งไม่ได้นำเงินไปซื้อหุ้น IPO แต่อย่างใด อีกทั้งยังได้ขอยืมหุ้นจากบัญชีของลูกค้าขาย หุ้นแล้วให้โอนเงินค่าขายหุ้นเข้าบัญชีเงินฝากของผู้แนะนำการลงทุน พร้อมทั้งอ้างว่าจะนำเงินไปร่วม ลงทุนเพิ่มและจะแบ่งกำไรให้ แต่ผู้แนะนำการลงทุนไม่ได้กระทำได้ดังกล่าวที่แจ้งกับลูกค้า มีผลทำให้ เพิกถอนการให้ความเห็นชอบเป็นผู้แนะนำการลงทุน เป็นเวลา 10 ปี เนื่องจากมีตำแหน่งเป็น ผู้จัดการสาขา

⁵ โดยประกาศหนังสือเวียนที่ กสท.กธ.(ว) 3/2561 เรื่อง ปรับปรุงหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการพิจารณาลงทุนทาง ปกครองกับบุคลากรในตลาดทุน

- ผู้แนะนำการลงทุนได้ชักชวนให้ลูกค้าซื้อหุ้น IPO รวมทั้งชักชวนให้ลูกค้ารับซื้อหุ้นที่มีการทำรายการผิดพลาด หรือให้ลูกค้าวางหลักประกันและให้เปิดบัญชีมาร์จิน เพื่อหลอกลวงให้ลูกค้าโอนเงินเข้าบัญชีบริษัทและบัญชีเงินฝากส่วนตัวของผู้แนะนำการลงทุน โดยไม่ได้ทำธุรกรรมให้กับลูกค้าทางผู้แนะนำการลงทุนได้นำเงินที่ลูกค้าโอนมาให้ไปซื้อขายหลักทรัพย์ในบัญชีที่ตนเองมีความเกี่ยวข้อง พร้อมทั้งสั่งซื้อขาย ดังกล่าว นอกจากนี้ผู้แนะนำการลงทุนยังใช้ชื่อและเอกสารของลูกค้าเพื่อการเปิดบัญชีกับบริษัทหลักทรัพย์อื่น อีกทั้งได้แนะนำให้ลูกค้าลงทุนในกองทุนที่ไม่มีอยู่จริง โดยผู้แนะนำการลงทุนได้จัดทำเอกสารเท็จว่า บริษัทมีการออกกองทุน จัดทำหนังสือชี้ชวนโดยใช้ชื่อบริษัทระบุว่าเป็นผู้จัดการกองทุน และลงลายมือชื่อเป็นผู้รับมอบอำนาจของบริษัทในการจัดทำเอกสารดังกล่าวด้วย ทำให้เกิดความเสียหายเป็นเงินรวมกว่า 112 ล้านบาทแก่ผู้ลงทุนหลายราย มีผลทำให้เพิกถอนการให้ความเห็นชอบเป็นผู้แนะนำการลงทุนเป็นเวลา 10 ปี

- ผู้แนะนำการลงทุนแนะนำให้ลูกค้าซื้อหุ้นที่มีการขึ้นเครื่องหมายห้ามซื้อขายชั่วคราว โดยอ้างว่าเพื่อเฉลี่ยต้นทุน หุ้นจะมีการเพิ่มทุน และจะกลับมาซื้อขายในตลาดได้อีกครั้ง ผู้แนะนำการลงทุนก็หลอกว่าจะขอร่วมซื้อด้วยโดยฝากหุ้นไว้ในบัญชีของลูกค้า ทำให้ลูกค้าหลงเชื่อและโอนเงินไปให้ทั้งที่ผู้แนะนำ ไม่ได้ซื้อหุ้น ต่อมาผู้แนะนำการลงทุนหลอกให้ลูกค้าเชื่อว่าได้มีการขายหุ้นดังกล่าวในส่วนของตนแล้วมีกำไร จึงต้องการให้ลูกค้าโอนเงินส่วนของตนคืนพร้อมกำไร โดยลูกค้าหลงเชื่อเนื่องจากลูกค้าพบว่า มีเงินเข้าในบัญชีในจำนวนใกล้เคียงกับที่ผู้แนะนำการลงทุนแจ้งให้ทราบ ทั้งที่ในความเป็นจริงเงินดังกล่าวเกิดจากการที่ผู้แนะนำการลงทุนขายหุ้นอีกตัวหนึ่ง โดยลูกค้าไม่ได้สั่ง เพื่อให้ลูกค้าเข้าใจผิดว่าเป็นเงินที่ได้จากขายหุ้น อีกทั้งผู้แนะนำการลงทุนได้ปลอมแปลงเอกสารโอนหลักทรัพย์ของบริษัทและใช้บัญชีซื้อขายหลักทรัพย์เพื่อตนเองด้วยปริมาณการซื้อขายสูงกว่า 40 ล้านบาท มีผลทำให้เพิกถอนการให้ความเห็นชอบเป็นผู้แนะนำการลงทุน เป็นเวลา 10 ปี

2. กลุ่มที่มีพฤติกรรมที่เป็นการแสวงหาประโยชน์หรือเอาเปรียบผู้ลงทุน ซึ่งมีระดับโทษเริ่มต้นตั้งแต่ พัก 1 ปี – เพิกถอน 2 ปี แล้วแต่กรณี ตัวอย่างพฤติกรรม เช่น

2.1 ใช้บัญชีของผู้ลงทุนซื้อขายเพื่อตนเองหรือบุคคลอื่น โดยผู้ลงทุนยินยอม

2.2 พฤติกรรมอื่น ๆ ที่มีลักษณะเป็นการแสวงหาประโยชน์จากผู้ลงทุน หรือ เอาเปรียบผู้ลงทุน เช่น ชักชวน ยุยง ให้ซื้อขายบ่อยครั้ง (churning) หรือ รับบริหาร port ให้ผู้ลงทุนโดยเรียกผลตอบแทน หรือเสนอขายหรือชักชวนให้ลงทุนในหุ้น IPO หรือหุ้นนอกตลาด และได้รับประโยชน์ตอบแทน (บริษัทที่สังกัดไม่ได้เกี่ยวข้องกับธุรกรรมดังกล่าว) เป็นต้น

ตัวอย่างของพฤติกรรมของผู้แนะนำการลงทุนที่เกิดขึ้นจริง

- ผู้แนะนำการลงทุนได้ตกลงด้วยวาจาในการรับมอบหมายจากลูกค้าให้ตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์แทน โดยติดต่อและยืนยันรายการซื้อขายหลักทรัพย์กับลูกค้าทางโทรศัพท์มือถือผ่านโปรแกรม Line มีผลทำให้พักการให้ความเห็นชอบเป็นเวลา 6 เดือน
- ผู้แนะนำการลงทุนตกลงรับผลประโยชน์ ร้อยละ 1 จากการโอนเงินจากต่างประเทศให้กับทางลูกค้า มูลค่า 500 ล้านยูโร โดยผู้แนะนำการลงทุนให้การช่วยเหลือลูกค้าเปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ไว้สำหรับเตรียมการในการทำธุรกรรมรับโอนเงินจากต่างประเทศ เพื่อให้ตนเองได้รับผลประโยชน์ ทั้งนี้ ธุรกรรมการโอนเงินดังกล่าวไม่ได้เกิดขึ้นตามที่ลูกค้าแจ้ง มีผลทำให้พักการให้ความเห็นชอบเป็นผู้แนะนำการลงทุนเป็นเวลา 6 เดือน
- ผู้แนะนำการลงทุนชักชวนลูกค้ารายหนึ่งจองซื้อหุ้น IPO โดยเป็นหุ้นที่เคยมีแผนจะเข้าซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้แนะนำการลงทุนได้รับส่วนแบ่งจากการนำหุ้นไปเสนอขายดังกล่าวเป็นเงิน 2 แสนบาท และมีการนำใบหุ้นมาส่งมอบให้ลูกค้าจริง ต่อมาปรากฏว่าหุ้นดังกล่าวไม่สามารถเข้าซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้ ผู้แนะนำการลงทุนจึงได้ติดต่อเจ้าของหุ้น IPO เพื่อนำเงินมาคืนลูกค้าและได้คืนเงินส่วนแบ่งที่ได้รับทั้งหมด -มีผลทำให้พักการให้ความเห็นชอบเป็นผู้แนะนำการลงทุน เป็นเวลา 3 เดือน
- ผู้แนะนำการลงทุนซื้อขายหุ้นให้ลูกค้ารายและแจ้งให้ลูกค้าทราบในภายหลัง มีมูลค่าการซื้อและขายรวมกันสูงกว่า 1,000 ล้านบาท โดยลูกค้ายอมรับการทำรายการ มีผลทำให้พักการให้ความเห็นชอบเป็นผู้แนะนำการลงทุนเป็นเวลา 1 ปี 3 เดือน

3. กลุ่มที่ไม่ปฏิบัติตามด้วยความรับผิดชอบและรอบคอบเยี่ยงผู้ประกอบการวิชาชีพ ซึ่งมีระดับโทษเริ่มต้นตั้งแต่ พัก 3 เดือน หรือ 1 ปี – เพิกถอน 2 ปี แล้วแต่กรณี ตัวอย่างพฤติกรรม เช่น

3.1 ให้ข้อมูล/เอกสารไม่ตรงต่อความจริง ที่อาจทำให้สำคัญผิด หรือปกปิดข้อความจริงที่ควรจะบอกในสาระสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นการปกปิดต่อผู้ลงทุน ผู้ถือหุ้น บริษัทหลักทรัพย์ หรือทางการ หรือเพื่อช่วยเหลือผู้ลงทุน เป็นต้น

3.2 ไม่ทำ KYC/CDD หรือ suitability test ให้ครบถ้วนอย่างมีนัยสำคัญ หรือ ไม่ทำ KYC/CDD ในเชิงลึกให้ปรากฏผู้รับประโยชน์ที่แท้จริง ทั้งที่ทราบหรือมีเหตุสงสัยให้ต้องทำ enhanced KYC/CDD

3.3 บันทึกการรับคำสั่งหรือการยืนยันคำสั่งการซื้อขายหลักทรัพย์หรือสัญญาซื้อขายล่วงหน้าไม่ตรงตามความจริง

3.4 ลงนามในเอกสาร เช่น ใบคำสั่งซื้อขายหน่วยลงทุน หรือ เอกสาร suitability test เป็นต้น เพื่อแสดงการทำหน้าที่ ทั้งที่ไม่ได้ทำหน้าที่นั้นจริง

3.5 ส่งคำสั่งซื้อขายไม่เหมาะสม

3.6 ให้คำแนะนำการลงทุนหรือให้ข้อมูลในเชิงลึกเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนแก่ผู้ลงทุนไม่ถูกต้อง ไม่ครบถ้วน ไม่เป็นปัจจุบัน ไม่เป็นกลางและไม่อิสระตามหลักวิชาชีพ ไม่มีข้อมูลหรือเอกสารสนับสนุนที่ใช้อ้างอิงได้

3.7 จัดทำบทวิเคราะห์ที่ไม่เป็นอิสระตามหลักวิชาชีพ และ ไม่มีเอกสารสนับสนุนที่ใช้อ้างอิงได้

3.8 รับมอบหมายจากผู้ลงทุนในการตัดสินใจซื้อขายแทน หรือตัดสินใจซื้อขายให้ผู้ลงทุนโดยผู้ลงทุนไม่ได้สั่ง หรือไม่ได้เป็นไปตามข้อตกลงที่ผู้ลงทุนทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษรกับบริษัท

ตัวอย่างพฤติกรรมของผู้แนะนำการลงทุนที่เกิดขึ้นจริง

- ลูกค้าได้สั่งให้ผู้แนะนำการลงทุนปิดสถานะสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงดัชนี SET50 ทันทีที่ตลาดเปิดการซื้อขาย ณ ราคาเปิด (At the Open : ATO) แต่เนื่องจากลูกค้าสั่งภายหลังที่ตลาดเปิดทำการซื้อขายแล้ว จึงทำให้ผู้แนะนำการลงทุนส่งคำสั่งไม่ทัน และคำสั่งที่ราคาตลาด (Market Price : MP) แทนโดยไม่ได้แจ้งให้ลูกค้าทราบ ทำให้ลูกค้าได้รับกำไรจากการซื้อขายลดลง มีผลให้พักการให้ความเห็นชอบเป็นผู้แนะนำการลงทุน เป็นเวลา 1 เดือน 15 วัน

- ผู้แนะนำการลงทุนให้คำแนะนำหรือให้ข้อมูลแก่ผู้ลงทุนไม่ถูกต้องครบถ้วนเกี่ยวกับปัญหาการขาดสภาพคล่องของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีนัยสำคัญต่อการตัดสินใจลงทุนในตัว แลกเงินของผู้ลงทุน โดยไม่แจ้งหรือให้ข้อมูลที่มีความสำคัญและเกี่ยวข้องอย่างเพียงพอต่อการตัดสินใจลงทุนของผู้ลงทุน มีผลให้พักการให้ความเห็นชอบเป็นผู้แนะนำการลงทุน เป็นเวลา 3 เดือน

- ผู้แนะนำการลงทุนได้ส่งซื้อขายหุ้นและสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ผ่านอินเทอร์เน็ตโดยใช้โทรศัพท์มือถือส่วนตัวของตน และเป็นผู้สร้าง username และ password แทนลูกค้า รวมทั้งคีย์คำสั่งในโปรแกรมการส่งคำสั่งของบริษัท อีกทั้งได้นำเงินส่วนตัวฝากเข้าบัญชีซื้อขายของลูกค้าเพื่อวาง

เป็นหลักประกันในการซื้อหลักทรัพย์ เมื่อเกิดผลขาดทุนในบัญชีซื้อขายของลูกค้า ผู้แนะนำการลงทุน ยังให้บุคคลอื่นที่ไม่ใช่ลูกค้ายืนยันคำสั่งซื้อขายแทนลูกค้า สำหรับการซื้อขายที่ไม่ได้ส่งคำสั่งทาง อินเทอร์เน็ต มีผลให้פקการให้ความเห็นชอบเป็นผู้แนะนำการลงทุน เป็นเวลา 9 เดือน 22 วัน

- ผู้แนะนำการลงทุน ได้ส่งคำสั่งซื้อหุ้นของบริษัทจดทะเบียนแห่งหนึ่งให้ลูกค้าโดยไม่ได้ยืนยัน หรือทักท้วงลูกค้าในการให้บริการซื้อขายหลักทรัพย์ ทั้งที่ผู้แนะนำการลงทุนทราบว่าลูกค้าราย ดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องกับผู้บริหารบริษัทและทำให้มีเหตุน่าเชื่อว่า ลูกค้าอาจส่งคำสั่งซื้อหุ้นโดยใช้ ข้อมูลภายในของบริษัทที่ยังไม่ได้เปิดเผยต่อประชาชนเป็นการทั่วไป ซึ่งเป็นการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ มีผลให้פקการให้ความเห็นชอบเป็นผู้แนะนำการลงทุน เป็นเวลา 6 เดือน

4. กลุ่มที่ละเลยการตรวจสอบดูแลตามสมควร (fail to supervise) ในเรื่องระบบงานหรือ การกำกับดูแล ซึ่งมีโทษเริ่มต้นตั้งแต่ พัก 6 เดือน – เพิกถอน 2 ปี แล้วแต่กรณี

ตัวอย่างพฤติกรรมของผู้แนะนำการลงทุนที่เกิดขึ้นจริง

- ผู้บริหารบริษัทหลักทรัพย์ละเลยการตรวจสอบดูแลระบบงานในการทำความรู้จักลูกค้าและ ตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า และการกำกับดูแลการทำธุรกรรมของลูกค้า ซึ่งเป็นระบบงาน หลักที่สำคัญ มีผลทำให้โดยפקการให้ความเห็นชอบเป็นบุคลากรในธุรกิจตลาดทุน 2 ปี โดยในช่วง ดังกล่าว จะไม่สามารถปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริหารงานหรือการเป็นที่ปรึกษาของบริษัท และการ ปฏิบัติงานอื่นที่อยู่ในขอบเขตการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรในธุรกิจตลาดทุน

- ผู้ควบคุมงานปฏิบัติการด้านหลักทรัพย์ (back office) และผู้ควบคุมสายงานให้บริการด้าน หลักทรัพย์ (front office) ละเลยการตรวจสอบดูแลและสั่งการให้มีการดำเนินการใดๆ เพื่อแก้ไขและ ปฏิบัติให้ถูกต้อง ทั้งที่ได้รับทราบข้อมูลจากผลการตรวจสอบของบริษัทเอง และการรายงานจาก ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับข้อมูลที่น่าสงสัยของลูกค้า จึงสั่งפקการให้ความเห็นชอบเป็นบุคลากรในธุรกิจ ตลาดทุนเป็นเวลา 6 เดือน บุคคลทั้งสองจะไม่สามารถปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริหารงานการเป็นที่ ปรึกษาของบริษัท และการปฏิบัติงานอื่นๆ ที่อยู่ในขอบเขตการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรในธุรกิจ ตลาดทุนได้

ทั้งนี้ สำหรับบุคลากรที่เป็นผู้บริหาร และผู้จัดการกองทุนทุกประเภท หากกระทำผิดตาม กลุ่ม 1 – 3 ดังข้างต้น จะมีระดับโทษที่สูงกว่าบุคลากรในธุรกิจตลาดทุนประเภทอื่น โดยจะได้รับโทษ

เริ่มต้นเป็น 2 เท่า นอกจากนี้ การพิจารณาความร้ายแรงของพฤติกรรมข้างต้น ทางสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์อาจนำไปจจัยเพิ่มโทษและลดโทษ ตามที่กำหนดในข้อ 36⁶ แห่งประกาศ ที่ ทลธ.8/2557 มาใช้ประกอบพิจารณาด้วย

ทางสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์มีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมและพัฒนา ตลอดจนการกำกับการดูแลผู้แนะนำการลงทุนและการลงโทษทางปกครอง ตามขอบเขตของพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เนื่องจากผู้แนะนำการลงทุนอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงาน

2.6 วิธีการดำเนินการเกี่ยวกับความผิดของผู้แนะนำการลงทุน

ทางสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์จะใช้วิธีการดำเนินการทางปกครองกับบุคลากรในตลาดทุน ซึ่งสามารถแบ่งได้ 2 ลักษณะ กล่าวคือ⁷

2.6.1 การออกคำสั่งทางปกครองจะอาศัยอำนาจในการกำกับดูแลตามที่กฎหมายแต่ละฉบับกำหนด ซึ่งจะใช้ดำเนินการในกรณีที่ว่าบุคคลที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลนั้นขาดคุณสมบัติ มีลักษณะต้องห้าม บกพร่องในการปฏิบัติหน้าที่ หรือมีการปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์มาตรฐาน หรือจรรยาบรรณที่กำหนดสำหรับการปฏิบัติงานของบุคคลประเภทนั้น ตัวอย่างการสั่งการของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือผู้ที่มีอำนาจในการกำกับดูแลมีดังนี้ สั่งให้แก้ไขการดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ จำกัดการประกอบธุรกิจที่บกพร่อง เปิดเผยพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และ พักหรือเพิกถอนการให้ความเห็นชอบ เป็นต้น

⁶ ข้อ 36 ในการพิจารณาความร้ายแรงของพฤติกรรมที่มีผลกระทบต่อกรณีลักษณะต้องห้ามกลุ่มที่ 3 ตามข้อ 31 หรือการพิจารณาดำเนินการตามข้อ 35 ให้สำนักงานนำไปจจัยดังต่อไปนี้มาใช้ประกอบการพิจารณา

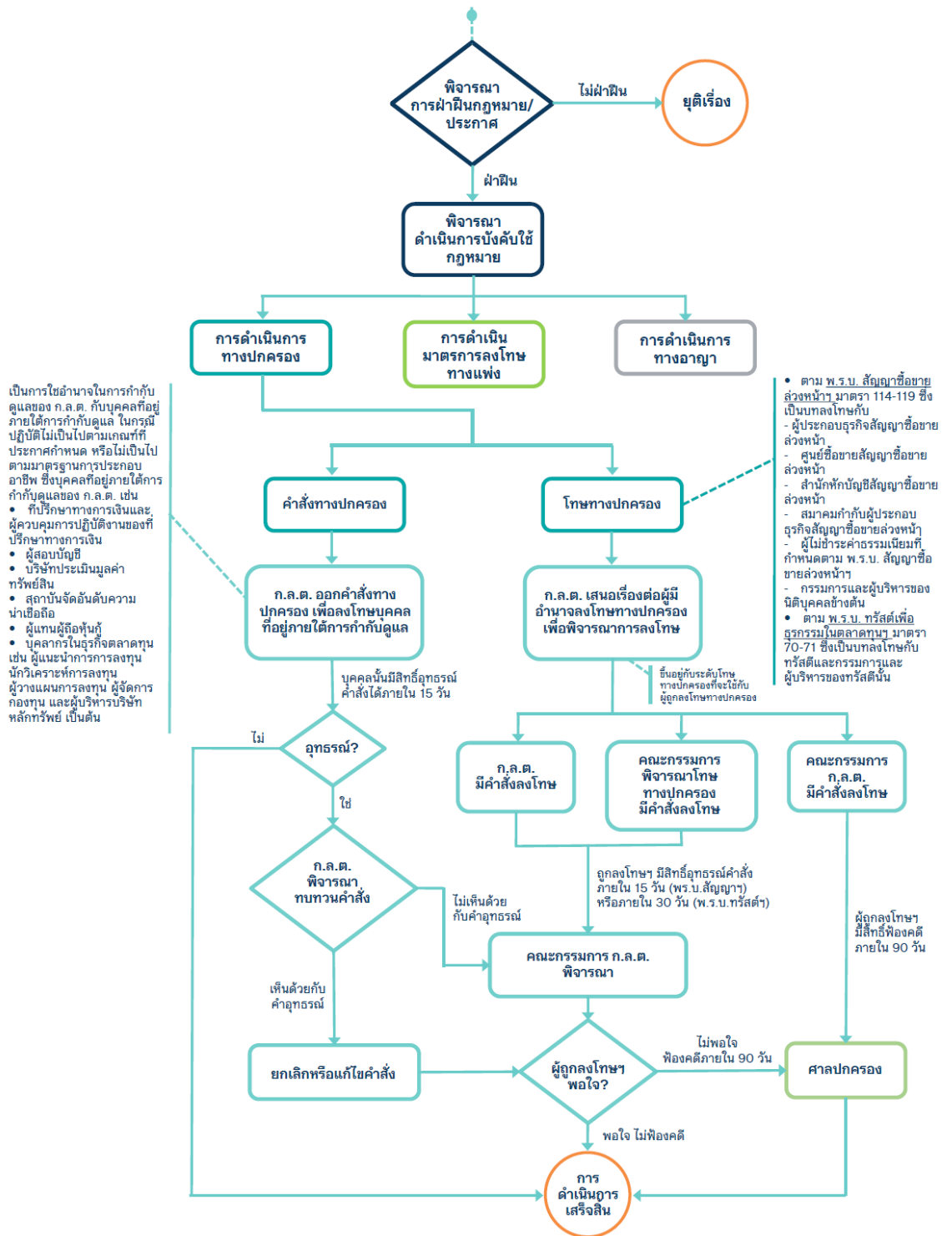
- (1) บทบาทความเกี่ยวข้องและพฤติกรรมของบุคคลที่ถูกพิจารณา
- (2) การลงโทษที่บุคคลนั้นได้รับไปแล้ว
- (3) ผลกระทบหรือความเสียหายต่อลูกค้า ผู้ลงทุน บริษัทหรือผู้ถือหุ้นโดยรวม ตลาดเงินหรือตลาดทุนโดยรวม หรือผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงหรือพฤติกรรมที่พิจารณา
- (4) การแก้ไขหรือการดำเนินการอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อลูกค้า ผู้ลงทุน บริษัท หรือผู้ถือหุ้นโดยรวม ตลาดเงินหรือตลาดทุนโดยรวม หรือแก้ไข เยียวยา หรือป้องกันมิให้เกิดข้อเท็จจริงหรือพฤติกรรมทำนองเดียวกันนั้นซ้ำอีก
- (5) พฤติกรรมอื่นของผู้ถูกพิจารณาที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานหรือขัดขวางการปฏิบัติงานของสำนักงาน
- (6) ประวัติดีหรือพฤติกรรมในอดีตอื่นใดที่แสดงถึงความไม่เหมาะสมที่จะเป็นบุคลากรในธุรกิจตลาดทุน หรือกรรมการของศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าหรือสำนักหักบัญชีสัญญาซื้อขายล่วงหน้า

⁷ ที่มา www.sec.or.th

2.6.2 การลงโทษทางปกครองเป็นบทลงโทษที่กำหนดไว้ใน พ.ร.บ. สัญญาซื้อขายล่วงหน้าฯ และ พ.ร.บ. ทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุนฯ ซึ่งเป็นบทลงโทษกับผู้ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า สำนักหักบัญชีสัญญาซื้อขายล่วงหน้า สมาคมกำกับผู้ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ผู้ไม่ชำระค่าธรรมเนียมที่กำหนดตาม พ.ร.บ. สัญญาซื้อขายล่วงหน้าฯ กรรมการและผู้บริหารของนิติบุคคลข้างต้น และลงโทษกับทรัสต์และกรรมการและผู้บริหารของทรัสต์นั้น

ผู้มีอำนาจลงโทษทางปกครองมีหลายระดับ ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ คณะกรรมการพิจารณาโทษทางปกครอง หรือคณะกรรมการ สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และการสั่งการก็มีได้หลายลักษณะ เช่น ภาคทัณฑ์ ดำเนินโดยเปิดเผยต่อสาธารณชน ปรับทางปกครอง จำกัดการประกอบการ พักการประกอบการ และเพิกถอนใบอนุญาต เป็นต้น ทั้งนี้ อำนาจในการสั่งการของผู้มีอำนาจลงโทษทางปกครองในแต่ละระดับนั้นขึ้นอยู่กับระดับโทษที่จะลงแก่ผู้ถูกลงโทษทางปกครอง

ขั้นตอนการดำเนินการทางปกครองและการอุทธรณ์⁸

⁸ แหล่งที่มา เว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

บทที่ 3

แนวความคิดทั่วไปเกี่ยวกับกฎหมายปกครองและการลงโทษผู้แนะนำการลงทุน

การดำเนินการลงโทษทางปกครองกับผู้แนะนำการลงทุน เป็นกระบวนการบังคับใช้กฎหมาย ด้วยการออกคำสั่งทางปกครองกับบุคคลที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ โดยพบว่าขอบเขตของการลงโทษสำหรับผู้แนะนำการลงทุนที่มีพฤติกรรมส่อไปในทางทุจริต เช่น ยักยอก ฉ้อโกง มีเพียงบทลงโทษทางปกครองโดยการพักหรือเพิกถอนการให้ความเห็นชอบเท่านั้น ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวมีลักษณะร่วมกับการกระทำความผิดทางอาญา โดยจะนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับทฤษฎีและแนวความคิดพื้นฐานของกฎหมายปกครองและโทษทางปกครอง

3.1 ทฤษฎีและแนวความคิดพื้นฐานของกฎหมายปกครอง

การจัดแบ่งแยกประเภทของกฎหมาย ศาสตราจารย์ ดร.บวรศักดิ์ อุวรรณโณ อธิบายว่า⁹ กฎหมายนั้นอาจจำแนกได้หลาย สุดแต่จะใช้อะไรเป็นเกณฑ์ในการแบ่งแยก ถ้ายึดเอาลักษณะของนิติสัมพันธ์เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาแยกประเภทของกฎหมายเพื่อประโยชน์ในการทำความเข้าใจกับลักษณะพิเศษ แบ่งประเภทกฎหมายเป็น 2 ประเภท คือ

1. กฎหมายมหาชน (public law) คือกฎหมายซึ่งใช้บังคับกับความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับเอกชนโดยรัฐมีฐานะเหนือกว่าเอกชน เช่น กฎหมายรัฐธรรมนูญ กฎหมายปกครอง กฎหมายการคลัง
2. กฎหมายเอกชน (private law) คือ กฎหมายซึ่งใช้บังคับกับความสัมพันธ์ระหว่างเอกชนกับเอกชนด้วยกัน โดยทั้งสองฝ่ายเสมอภาคกัน เช่น กฎหมายแพ่งและพาณิชย์

โดยการให้ความหมายของกฎหมายปกครองครานั้น อาจมีความแคบ กว้างของความหมายที่แตกต่างกันออกไป ดังต่อไปนี้¹⁰

⁹ ชาญชัย แสงวงศ์ศักดิ์, คำอธิบายกฎหมายปกครอง, (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2561), หน้า 26 -28

¹⁰ บุญชู ณ บ่อมเพ็ชร, เอกสารประกอบการสอน วิชากฎหมายปกครอง, (เชียงใหม่ : คณะนิติศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2558), หน้า 2-3

ศ.ดร.บวรศักดิ์ อุวรรณโณ อธิบายว่า กฎหมายปกครองเป็นกฎหมายที่กำหนดสถานะและความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรของรัฐฝ่ายปกครองด้วยกัน และความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรของรัฐฝ่ายปกครองกับฝ่ายประชาชน

ดร.อมร จันทสมบุรณ์ อธิบายว่า กฎหมายปกครองเป็นกฎหมายมหาชนและเป็นกฎหมายที่รัฐจัดระบบบริการเพื่อจัดการบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนเป็นส่วนรวม ขอบเขตของกฎหมายปกครองจึงกว้างขวางมากยิ่งไปกว่ากฎหมายอาญาและกฎหมายแพ่ง กฎหมายปกครองได้แก่พระราชบัญญัติและกฎหมายทุกฉบับที่กำหนดอำนาจและหน้าที่ของกระทรวง ทบวง กรมต่างๆ กฎหมายกำหนดอำนาจหน้าที่ของรัฐวิสาหกิจและอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดระบบข้าราชการทุกประเภท

ดร. โภคิน พลกุล สรุปความหมายของกฎหมายปกครองว่า เป็นกฎหมายมหาชนที่วางหลักเกี่ยวกับการจัดระเบียบบริหารราชการของรัฐ การดำเนินกิจกรรมของฝ่ายปกครองในการจัดทำบริการสาธารณะ อำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบและการควบคุมการใช้อำนาจหน้าที่ ตลอดจนบริหารงานบุคคลของฝ่ายปกครอง

ดร.จรินดี หะวานนท์ ได้สรุปว่ากฎหมายปกครองประกอบด้วยเนื้อหาสาระ 3 ประการ ดังนี้ ประการแรก กฎหมายปกครองเป็นกฎหมายที่กำหนดโครงสร้างขององค์กรทางปกครอง เช่น พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งเป็นกฎหมายที่กำหนดเกี่ยวกับการสร้างองค์กร เช่น การบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น เป็นเรื่องของการรวมอำนาจ กระจายอำนาจ การปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม อำนาจบังคับบัญชา

ประการที่สอง กำหนดนิติสัมพันธ์ที่ฝ่ายปกครองก่อขึ้นอาจเป็นนิติสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานของรัฐกับหน่วยงานของรัฐหรือระหว่างหน่วยงานของรัฐกับเอกชนซึ่งเรียกว่านิติกรรมทางปกครอง เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับฝ่ายปกครองจะกอนิติสัมพันธ์อย่างไร มีเงื่อนไขความสมบูรณ์อย่างไร เมื่อเกิดนิติสัมพันธ์แล้วฝ่ายปกครองจะต้องผูกพันอย่างไร เอกชนต้องผูกพันอย่างไร

ประการที่สาม กฎหมายปกครองกำหนดกระบวนการควบคุมทางปกครอง คือ การควบคุมฝ่ายปกครองให้อยู่ในความชอบด้วยกฎหมาย กระบวนการควบคุมอาจจะแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ การควบคุมก่อนออกนิติกรรมทางปกครอง อีกตอนหนึ่ง คือ การควบคุมภายหลังการออกนิติกรรมทางปกครอง

ดร.วรพจน์ วิศรุตพิชญ์ อธิบายว่า เป็นกฎหมายที่จัดระเบียบการบริหารและกำหนดความสัมพันธ์ด้านต่างๆ ระหว่างบรรดาหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลซึ่งเรียกว่าฝ่ายปกครอง (Administration) กับเอกชน ซึ่งระบบกฎหมายปกครองของรัฐสมัยใหม่วางอยู่บนพื้นฐานของหลักการสำคัญสองหลักการได้แก่ หลักการว่าด้วยการกระทำทางปกครองต้องชอบด้วยกฎหมาย (The principle of legality of administrative action) และ หลักการว่าด้วยการควบคุมความชอบด้วยกฎหมายของการกระทำทางปกครองโดยองค์กรตุลาการ (The principle of judicial review of legality of administrative action)

จากทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นถึงความหมายของกฎหมายปกครองนั้น เป็นกฎหมายที่กำหนดความสัมพันธ์ระหว่างฝ่ายปกครองกับเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของฝ่ายปกครองในการบังคับใช้กฎหมายที่ฝ่ายนิติบัญญัติตราขึ้น โดยทางสำนักงานคณะกรรมการกำกับดูแลหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์มีอำนาจการบังคับใช้หรือออกคำสั่งทางปกครองต่อบุคลากรในตลาดทุน ซึ่งในที่นี้รวมถึงผู้แนะนำการลงทุนด้วย

3.2 ความหมายของการกระทำทางปกครอง

การกระทำทางปกครอง¹¹ คือ ผลผลิตของการใช้อำนาจรัฐตามกฎหมายขององค์กรของรัฐหรือเจ้าหน้าที่รัฐฝ่ายปกครอง โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติหรือกฎหมายอื่นที่มีค่าบังคับเช่นพระราชบัญญัติ หรือ ไม่ใช่รัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา เช่น สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.)¹² แต่หลักดังกล่าวก็ยังมีข้อยกเว้น ถ้าการกระทำดังกล่าวไม่ใช่ผลผลิตของการใช้อำนาจรัฐตามกฎหมาย ดังนั้นการกระทำดังกล่าวก็ไม่ใช่เป็นการกระทำทางปกครอง การกระทำทางปกครองจำแนกออกได้เป็น 2 ประเภทคือ¹³

3.2.1 นิติกรรมทางปกครอง มีหมายความว่า เป็นการกระทำขององค์กรของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่ายปกครองที่กระทำโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติเพื่อแสดงเจตนาให้ปรากฏต่อบุคคล โดยเจตนาที่แสดงออกมานั้นต้องมุ่งหมายที่จะให้เกิดผลทางกฎหมายอย่างใดอย่างหนึ่งขึ้น ซึ่งผลทางกฎหมายที่มุ่งหมายจะเกิดขึ้น คือ การสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลสองฝ่าย โดยฝ่ายหนึ่งมี

¹¹ ชาญชัย แสงศักดิ์, คำอธิบายกฎหมายปกครอง, (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2561), หน้า 274 - 277

¹² วรพจน์ วิศรุตพิชญ์, ข้อความคิดและหลักการพื้นฐานบางประการของกฎหมายปกครอง, (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2562), หน้า 16

¹³ ชาญชัย แสงศักดิ์, คำอธิบายกฎหมายปกครอง, (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2561), หน้า 278- 283

อำนาจสิทธิเรียกร้องให้อีกฝ่ายหนึ่งกระทำการหรืองดเว้นกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ซึ่งมีผลเป็นการก่อกวน เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระวัง หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือเจ้าหน้าที่ของอีกฝ่ายหนึ่ง นิติสัมพันธ์ดังกล่าวจะเกิดขึ้นโดยการแสดงเจตนาฝ่ายเดียวขององค์กรของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่ายปกครอง โดยที่อีกฝ่ายหนึ่งไม่จำเป็นต้องให้ความยินยอม

3.2.2 ปฏิบัติการทางปกครอง มีความหมายว่า เป็นการกระทำขององค์กรของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่ายปกครองที่กระทำโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติ การกระทำดังกล่าวขาดลักษณะหนึ่งลักษณะใดของนิติกรรมทางปกครอง ปฏิบัติการทางปกครองอาจก่อให้เกิดนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างองค์กรของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่ายปกครองกับบุคคลอื่นได้ เช่น ปฏิบัติการทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งทำให้บุคคลใดเสียหายย่อมเป็นการกระทำละเมิดที่องค์กรของรัฐฝ่ายปกครองจำต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหาย

3.3 ความหมายของความผิดทางปกครอง

ความผิดทางปกครอง (Administrative offense) เป็นความผิดที่มุ่งคุ้มครองประโยชน์ด้านต่างๆ ในการจัดระเบียบความเรียบร้อยของรัฐ เพื่อประโยชน์ในทางปกครองบริหาร ความผิดเหล่านี้เกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่างๆ ที่คนในสังคมต้องประสบอยู่ในการดำเนินชีวิตประจำวัน โดยมีความมุ่งหมายเพื่อที่จะยกระดับมาตรฐานความปลอดภัย ป้องกันความไม่สุจริตระหว่างกัน รวมทั้งระงับการใช้ความรุนแรงที่อาจเกิดขึ้นจากการอยู่ร่วมกัน ดังนั้น รัฐจึงมีหน้าที่โดยตรงที่จะดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อคุ้มครองประโยชน์ในการบริหารงานของรัฐ ซึ่งรัฐควรกำหนดวิธีการที่สะดวกและมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายเหล่านี้อย่างทั่วถึง¹⁴

3.4 โทษทางปกครอง

โทษทางปกครอง คือ สภาพบังคับ (sanction) สำหรับการกระทำที่ฝ่าฝืนข้อห้ามตามกฎหมาย หรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติที่กฎหมายบัญญัติให้ต้องกระทำ และข้อห้ามมิให้กระทำการหรือบังคับให้ต้องกระทำนั้น ยังมีใช้เรื่องร้ายแรงถึงระดับผิดศีลธรรม หรือความสงบเรียบร้อยของ

¹⁴ องค์อาสน์ เจริญสุข, เกณฑ์การแบ่งแยกความผิดทางอาญาและความผิดทางปกครอง, (วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2553), หน้า 30

สังคม หรือความมั่นคงของรัฐ หรือกระทบต่อสิ่งแวดล้อม¹⁵ ในการกำหนดโทษจึงเป็นเพียงส่วนหนึ่งของกลไกในการบังคับใช้กฎหมาย ดังนั้นขอบเขตของโทษทางปกครอง จึงมีความหมายครอบคลุมทั้งมาตรการบังคับทางปกครองและการลงโทษทางปกครอง ด้วยเกณฑ์การกำหนดโทษทางปกครองจึงหมายความถึง หลักในการพิจารณาตัดสินใจหรือวินิจฉัยของผู้ร่างกฎหมายในการกำหนดมาตรการทางกฎหมายปกครองที่จะสามารถบังคับให้สังคม กลุ่มคน หรือปัจเจกชน ปฏิบัติตามเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ผู้ร่างกฎหมายกำหนดไว้ในบทบัญญัติต่างๆของกฎหมายปกครอง¹⁶ โดยหลักเกณฑ์ที่ใช้กำหนดโทษทางปกครอง มีดังนี้¹⁷

1. การกำหนดมาตรการทางปกครองเพื่อการ “ป้องกัน” ต้องมาก่อน
2. มาตรการเพื่อการป้องกัน ต้องมีกลไกกำหนดมาตรการบังคับทางปกครองที่มีประสิทธิภาพ
3. เมื่อมาตรการเพื่อการป้องกันไม่อาจจะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพสมควรกำหนด “มาตรการลงโทษ”
4. กำหนดโทษทางปกครอง สำหรับ “ตำหนิ” การกระทำที่ฝ่าฝืนกฎหมาย แต่ไม่กระทบต่อคุณค่าพื้นฐานของการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีระเบียบ
5. กำหนดโทษทางอาญา สำหรับ “ตำหนิ” การกระทำที่ฝ่าฝืนกฎหมาย และกระทบต่อคุณค่าพื้นฐานของการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีระเบียบ

3.5 วัตถุประสงค์ของการลงโทษทางปกครอง

การกำหนดโทษทางปกครองมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์แห่งบริการสาธารณะ ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของฝ่ายปกครอง กล่าวคือ เป็นการลงโทษสำหรับการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ที่

¹⁵ กมลชัย รัตนสากววงศ์, เอกสารประกอบสัมมนา เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดโทษทางปกครองในการตรากฎหมาย, (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2560), หน้า 1

¹⁶ มานิตย์ วงศ์เสรี, เอกสารประกอบสัมมนา เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดโทษทางปกครองในการตรากฎหมาย, (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2560), หน้า 50 - 51

¹⁷ มานิตย์ วงศ์เสรี, เอกสารประกอบสัมมนา เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดโทษทางปกครองในการตรากฎหมาย, (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2560), หน้า 55

กฎหมายกำหนดไว้ โดยทั่วไปโทษทางปกครองจะนำมาใช้กับการกระทำความผิดที่เป็นการฝ่าฝืนกฎระเบียบ หรือข้อบังคับ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบแผน ที่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป หรือการฝ่าฝืนคำสั่งทางปกครอง และการกระทำความผิดนั้นไม่กระทบต่อความสงบเรียบร้อย หากพิจารณาวัตถุประสงค์ของการลงโทษทางปกครองที่กำหนดขึ้นเพื่อเป็นการลงโทษบุคคล โทษทางปกครองอาจมีความคล้ายคลึงกับมาตรการลงโทษของฝ่ายปกครองในลักษณะอื่นอีก เช่น การลงโทษคู่สัญญาทางปกครอง การลงโทษทางวินัยหรือโทษวิชาชีพ แต่ขอบเขตของหลักเรื่องโทษทางปกครองจะไม่รวมไปถึงมาตรการลงโทษของฝ่ายปกครองที่มีลักษณะกว้างๆ ดังกล่าวด้วย เนื่องจากแนวคิดเรื่องโทษทางปกครองจะจำกัดอยู่ที่กระทำความผิด ซึ่งเกิดจากการฝ่าฝืนคำสั่งทางปกครองที่เป็นคำสั่งทั่วไปเท่านั้น จึงทำให้โทษทางปกครองแตกต่างจากมาตรการลงโทษบุคคลที่เกี่ยวข้องกับฝ่ายปกครอง และด้วยเหตุผลเดียวกันนี้ จึงไม่นำโทษทางปกครองไปพิจารณาปนกับรูปแบบต่างๆ ของโทษทางวินัยหรือโทษทางวิชาชีพที่มีใช้คำสั่งในลักษณะทั่วไปแต่เป็นคำสั่งเฉพาะเรื่อง¹⁸

3.6 ประเภทของโทษทางปกครอง

การกำหนดประเภทของโทษทางปกครอง มักจะมีรูปแบบที่แตกต่าง ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการลงโทษทางปกครอง ดังนี้

1. โทษที่บังคับเอาทรัพย์สิน หรือ โทษทางการเงิน เป็นมาตรการที่นิยมใช้กันมาก ในรูปแบบของโทษปรับทางปกครอง โดยมักจะกำหนดโทษปรับให้มีอัตราสูง
2. โทษที่ระงับสิทธิตามกฎหมาย หรือ โทษที่เป็นการเพิกถอนสิทธิ โดยจะกำหนดควบคู่ไปกับการประกอบกิจการที่ต้องมีใบอนุญาตหรือขอจดทะเบียน เช่น ผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการต่างๆ หากไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในการอนุญาตหรือฝ่าฝืนบทบัญญัติกฎหมาย ทางฝ่ายปกครองย่อมมีอำนาจลงโทษโดยสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต
3. โทษที่ทำให้ผู้กระทำความผิดอับอายหรือเสื่อมเสียชื่อเสียง เป็นการตำหนิโดยเปิดเผยต่อสาธารณชน เช่น สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ได้เปิดเผยลักษณะของพฤติกรรมของบุคลากรในตลาดทุนที่ได้กระทำความผิดและการลงโทษให้กับสาธารณะชนทราบ

¹⁸ องค์อาสน์ เจริญสุข, เกณฑ์การแบ่งแยกความผิดทางอาญาและความผิดทางปกครอง, (วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2553), หน้า 35

4. การเปรียบเทียบคดีตามใบสั่ง เป็นกรณีที่กฎหมายให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองที่จะเปรียบเทียบคดี เพื่อลงโทษผู้กระทำความผิดโดยไม่ต้องนำคดีขึ้นสู่ศาล เพื่อลดภาระของศาลในการพิจารณาคดี¹⁹

อย่างไรก็ดีจะเห็นได้ว่าการใช้อำนาจทางปกครองของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์กับผู้แนะนำการลงทุนที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานฯ จะเป็นการบังคับใช้กฎหมายที่ต่างจากกระบวนการยุติธรรมทั่วไปกล่าวคือ ในการบังคับใช้กฎหมายโดยส่วนใหญ่จะเป็นการการลงโทษทางแพ่งและทางอาญาสำหรับผู้ที่กระทำความผิด แต่สำหรับการลงโทษผู้แนะนำการลงทุนที่กระทำความผิดในบริษัทหลักทรัพย์นั้น จะเป็นการนำมาตราการลงโทษทางปกครองมาใช้ โดยเป็นการลงโทษพักการปฏิบัติหน้าที่ชั่วคราวหรือเพิกถอนใบอนุญาตของการปฏิบัติหน้าที่เท่านั้น เมื่อครบกำหนดของระยะเวลาการถูกลงโทษ ผู้แนะนำการลงทุนก็สามารถกลับเข้ามาทำงานปฏิบัติหน้าที่ได้ตามเดิม ซึ่งทางสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ในฐานะที่เป็นผู้กำกับดูแลผู้แนะนำการลงทุนได้เลือกใช้วิธีการลงโทษทางปกครองเท่านั้น ไม่ได้มีการลงโทษอื่น นอกเหนือจากที่กล่าวมาข้างต้น ทางสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์มีสิทธิที่จะบังคับใช้การลงโทษในรูปแบบอื่นก็ได้หรืออาจเป็นการลงโทษที่มีความรุนแรงมากขึ้นกว่าการลงโทษที่มีในปัจจุบัน เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับลักษณะความผิดของผู้แนะนำการลงทุน

3.7 โทษทางปกครองกับผู้แนะนำการลงทุน

สำนักงานกำกับดูแลหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ได้มีการลงโทษทางปกครองกับผู้แนะนำการลงทุนที่กระทำความผิดของแต่ละพฤติกรรม โดยมีโทษเริ่มต้นตั้งแต่พักการให้ความเห็นชอบชั่วคราว 1 เดือนขึ้นไปจนถึง 1 ปี และเพิกถอนการให้ความเห็นชอบตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไปจนถึง 10 ปี ทั้งนี้ระยะเวลาของการลงโทษในแต่ละรายจะขึ้นอยู่กับลักษณะของพฤติกรรมของผู้แนะนำการลงทุนที่กระทำความผิด

¹⁹ องค์อาสน์ เจริญสุข, เกณฑ์การแบ่งแยกความผิดทางอาญาและความผิดทางปกครอง, (วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2553), หน้า 37

3.7.1 ตัวอย่างการไม่ปฏิบัติหน้าที่หรือให้บริการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีผลให้เพิกถอนการให้ความเห็นชอบเป็นเวลา 2 ปี 6 เดือน

ฉบับที่ 7 / 2562 วันจันทร์ที่ 21 มกราคม 2562

ก.ล.ต. ลงโทษผู้แนะนำการลงทุน 2 ราย ฐานใช้บัญชีหลักทรัพย์ของผู้ลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์เพื่อตนเอง ได้แก่ (1)

นายโกไคย วงศ์ประสิทธิ์ศรี ผู้แนะนำการลงทุนตราสารซับซ้อนประเภท 1 และผู้วางแผนการลงทุน ขณะกระทำผิดสังกัดบริษัทหลักทรัพย์ ธนชาติ จำกัด (มหาชน) และ (2) นายธนະวรรณ คชพงษ์ สิทธิโชค ผู้แนะนำการลงทุนด้านตลาดทุน ขณะกระทำผิดสังกัดบริษัทหลักทรัพย์ เคจีไอ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) เป็นระยะเวลา 2 ปี 6 เดือน

ก.ล.ต. ตรวจสอบพบว่า (1) ระหว่างวันที่ 4 มกราคม 2556 - 15 ตุลาคม 2557 นายโกไคย ใช้บัญชีหลักทรัพย์ของลูกค้าซึ่งเป็นมารดาซื้อขายหลักทรัพย์เพื่อตนเอง โดยพบว่า มีการถอนเงินจากบัญชีหลักประกันของลูกค้าเข้าบัญชีธนาคารอัตโนมัติ (บัญชี ATS) ของลูกค้าหลายรายการ เป็นเงิน 6.18 ล้านบาท และยังพบว่า มีการทยอยถอนเงินดังกล่าวจากบัญชี ATS ของลูกค้าเข้าบัญชีเงินฝากของนายโกไคยหลายรายการ เป็นเงินรวม 6.16 ล้านบาท จึงพิจารณาว่า นายโกไคยเป็นผู้รับประโยชน์ที่แท้จริงในบัญชีหลักทรัพย์ดังกล่าว

(2) กรณีนายธนະวรรณ พบว่า ระหว่างเดือนมิถุนายน - ตุลาคม 2557 นายธนະวรรณได้ขอยืมบัญชีหลักทรัพย์ของลูกค้าซึ่งเป็นเพื่อนสนิทในการซื้อขายหลักทรัพย์เพื่อตนเอง โดยพบว่า เงินที่ถอนจากบัญชีส่วนตัวของนายธนະวรรณมียอดตรงกับจำนวนเงินฝากเข้าหลักประกันในบัญชีหลักทรัพย์ของลูกค้า ต่อมาลูกค้าได้ถอนเงินหลักประกันจากบัญชีหลักทรัพย์เพื่อเข้าบัญชีเงินฝากส่วนตัวของตนเอง เป็นเงิน 2.53 ล้านบาท รวมถึงได้ทยอยถอนเงินดังกล่าวทั้งหมดและฝากเข้าบัญชีของนายธนະวรรณ จึงพิจารณาว่า นายธนະวรรณใช้บัญชีหลักทรัพย์ของลูกค้าซื้อขายหลักทรัพย์เพื่อตนเอง

การกระทำของ (1) นายโกไคย และ (2) นายธนະวรรณ เป็นการใช้บัญชีหลักทรัพย์ของผู้ลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์เพื่อตนเอง ซึ่งเป็นการไม่ปฏิบัติหน้าที่หรือให้บริการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ตามประกาศคณะกรรมการกำกับตลาดทุน

การลงโทษบุคคลลำดับที่ (1) นายโกไคย ก.ล.ต. สั่งเพิกถอนการให้ความเห็นชอบเป็นผู้แนะนำการลงทุนตราสารซับซ้อนประเภท 1 และผู้วางแผนการลงทุน และกำหนดระยะเวลาในการรับพิจารณาคำขอความเห็นชอบเป็นบุคลากรในธุรกิจตลาดทุนในคราวต่อไป เป็นเวลา 2 ปี 6 เดือน มีผลตั้งแต่วันที่ 22 มกราคม 2562

การลงโทษบุคคลลำดับที่ (2) นายธนวรรธน์ ก.ล.ต. เห็นควรสั่งเพิกถอนการให้ความเห็นชอบเป็นผู้แนะนำการลงทุนด้านตลาดทุนของนายธนวรรธน์ เป็นเวลา 2 ปี 6 เดือน เนื่องจากระยะเวลาในการให้ความเห็นชอบเป็นผู้แนะนำการลงทุนด้านตลาดทุนของนายธนวรรธน์สิ้นสุดไปแล้ว ก.ล.ต. จึงได้กำหนดระยะเวลาในการรับพิจารณาคำขอความเห็นชอบเป็นบุคลากรในธุรกิจตลาดทุนในคราวต่อไป เป็นเวลา 2 ปี 6 เดือน มีผลตั้งแต่วันที่ 17 มกราคม 2562

3.7.2 ตัวอย่างการไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โดยกระทำมิชอบต่อทรัพย์สินของผู้ลงทุน มีผลให้เพิกถอนการให้ความเห็นชอบเป็นเวลา 10 ปี

ฉบับที่ 27 / 2562 วันพุธที่ 13 มีนาคม 2562

ก.ล.ต. ได้รับรายงานการตรวจสอบของ บล. แอปเพิล เวิร์ล กรณีสืบเรื่องเรียนของลูกค้าจำนวน 3 ราย ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับนางณัฐนิชา ขณะนั้นเป็นผู้จัดการสาขาและผู้แนะนำการลงทุนด้านตลาดทุน จึงตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมพบว่า นางณัฐนิชามีพฤติกรรมดังนี้

(1) เดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2560 นางณัฐนิชาชักชวนให้ลูกค้าซื้อหุ้น IPO ของบริษัทแห่งหนึ่ง โดยอ้างว่าได้รับสิทธิในการซื้อหุ้นดังกล่าวในฐานะพนักงานของ บล.แอปเพิล เวิร์ล และให้ลูกค้าโอนเงินค่าซื้อหุ้น เข้าบัญชีเงินฝากของตน แต่มิได้นำไปซื้อหุ้นดังกล่าว

(2) เดือนกรกฎาคม 2560 นางณัฐนิชาขอยืมหุ้นตัวหนึ่งในบัญชีหลักทรัพย์ของลูกค้า โดยนางณัฐนิชาได้ให้ลูกค้าขายหุ้นดังกล่าวแล้วให้โอนเงินค่าขายหุ้นเข้าบัญชีเงินฝากของตน ซึ่งนางณัฐนิชาอ้างว่าจะนำเงินดังกล่าวไปร่วมลงทุนในหุ้นอีกตัวหนึ่งกับลูกค้าพร้อมแบ่งกำไรให้ แต่นางณัฐนิชามีได้นำเงินไปซื้อหุ้นเพื่อลงทุนและมิได้ซื้อหุ้นคืนแก่ลูกค้า

(3) เดือนธันวาคม 2560 นางณัฐนิชาขอยืมเงินลูกค้า โดยอ้างว่าจะนำหุ้นตัวหนึ่งมาเป็นหลักประกัน แต่มิได้มีหุ้นดังกล่าวอยู่จริง และไม่คืนเงินตามที่ตกลง

การกระทำของนางณัฐนิชาข้างต้น เป็นการไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โดยกระทำมิชอบต่อทรัพย์สินของผู้ลงทุน เป็นความผิดตามประกาศคณะกรรมการกำกับตลาดทุน* ก.ล.ต. จึงเห็นควรมีคำสั่งเพิกถอนการให้ความเห็นชอบเป็นผู้จัดการสาขาและผู้แนะนำการลงทุนด้านตลาดทุน และกำหนดระยะเวลาในการรับพิจารณาคำขอความเห็นชอบเป็นบุคลากรในธุรกิจตลาดทุนเป็นเวลา 10 ปี มีผลตั้งแต่วันที่ 14 มีนาคม 2562

3.7.3 ตัวอย่างการแสวงหาประโยชน์จากผู้ลงทุน มีผลทำให้พักความเห็นชอบเป็นเวลา 14 เดือน

ฉบับที่ 153 / 2562 วันจันทร์ที่ 28 ตุลาคม 2562

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ได้รับเรื่องร้องเรียนจากลูกค้า และตรวจสอบเพิ่มเติมพบว่า ระหว่างปี 2558 – 2559 นางสาวกนกวรรณ วงศ์พานิช (นามสกุลเดิม ชัยมงคล) ขณะกระทำความผิดสังกัด บล. เออีซี (ปัจจุบันสังกัดบริษัทหลักทรัพย์อื่น ในตำแหน่งผู้จัดการสาขา) ได้แสวงหาประโยชน์จากผู้ลงทุนโดยอาศัยโอกาสในการปฏิบัติงาน โดยได้รับประโยชน์เป็นเงินกว่า 1.7 ล้านบาท จากการชักชวนให้ลูกค้าซื้อหุ้นจากบุคคลอื่นนอกตลาดหลักทรัพย์ และชักชวนให้ลูกค้าโอนเงินให้บุคคลอื่นยืม ซึ่งเป็นการไม่ปฏิบัติหน้าที่หรือให้บริการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต นอกจากนี้ นางสาวกนกวรรณยังให้ข้อมูลหรือคำแนะนำแก่ผู้ลงทุนโดยไม่มีข้อมูลหรือเอกสารสนับสนุนที่ใช้อ้างอิง ซึ่งเป็นการไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบและรอบคอบเพียงพอประกอบวิชาชีพ

ก.ล.ต. จึงพักการให้ความเห็นชอบเป็นผู้แนะนำการลงทุนตราสารซับซ้อนประเภท 1 ผู้วางแผนการลงทุน และผู้จัดการสาขา ฐานแสวงหาประโยชน์จากผู้ลงทุนโดยอาศัยโอกาสในการปฏิบัติงาน และฐานให้ข้อมูลหรือคำแนะนำแก่ผู้ลงทุนโดยไม่มีข้อมูลหรือเอกสารสนับสนุนที่ใช้อ้างอิง เป็นเวลา 14 เดือน

3.7.4 ตัวอย่างการกระทำมิชอบต่อทรัพย์สินของผู้ลงทุน มีผลทำให้เพิกถอนความเห็นชอบ 5 ปี

ฉบับที่ 7 / 2563 วันอังคารที่ 14 มกราคม 2563

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ได้รับรายงานจากบริษัทหลักทรัพย์ กรุงไทย ซีมิโก้ จำกัด และตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมพบว่า ระหว่างวันที่ 22 – 24 พฤศจิกายน 2560 นางสาวนิภาพรนำสิทธิของลูกค้า 3 ราย ที่จะได้รับการจัดสรรหุ้น IPO ของบริษัทหนึ่ง ไปให้ลูกค้าที่เป็นญาติและเพื่อนของตนแทน โดยนางสาวนิภาพรลักลอบใช้คอมพิวเตอร์ของผู้บังคับบัญชาเพื่อทำการเปลี่ยนแปลงชื่อผู้ได้รับสิทธิดังกล่าว ทำให้ลูกค้าได้รับความเสียหายจากการไม่ได้รับหุ้น IPO ทั้งนี้ ปัจจุบันบริษัทได้ดำเนินการนำสิทธิการจัดสรรหุ้นดังกล่าวคืนให้ลูกค้าแล้ว

การกระทำของนางสาวนิภาพรข้างต้น เป็นการกระทำมิชอบต่อทรัพย์สินของผู้ลงทุน ซึ่งเป็นการไม่ปฏิบัติหน้าที่หรือให้บริการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตตามประกาศคณะกรรมการกำกับตลาดทุน

ก.ล.ต. จึงกำหนดระยะเวลาในการรับพิจารณาคำขอความเห็นชอบเป็นบุคลากรในธุรกิจตลาดทุนในคราวต่อไป เป็นเวลา 5 ปี แต่เนื่องจากบริษัทได้สั่งพักการปฏิบัติหน้าที่ผู้แนะนำการลงทุนมาแล้ว เป็นเวลา 3 เดือน (ซึ่งนับเป็นส่วนหนึ่งของระยะเวลา 5 ปี ด้วย) จึงเหลือกำหนดระยะเวลาในการรับพิจารณาคำขอดังกล่าวในคราวต่อไป เป็นเวลา 4 ปี 9 เดือน โดยมีผลตั้งแต่วันที่ 15 มกราคม 2563

3.7.5 ตัวอย่างการไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบและรอบคอบเพียงพอประกอบ

วิชาชีพ มีผลให้พักความเห็นชอบเป็นเวลา 9 เดือน

ฉบับที่ 80 / 2563 วันพุธที่ 22 เมษายน 2563

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ได้รับรายงานการตรวจสอบจากบริษัทหลักทรัพย์ เมย์แบงก์ กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) และตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมพบว่า ระหว่างเดือนพฤษภาคม 2559 - ธันวาคม 2561 นางสาวณิชภา ได้สั่งซื้อขายหุ้นและสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (1) ผ่านอินเทอร์เน็ตโดยใช้โทรศัพท์มือถือส่วนตัวของตน และเป็นผู้สร้าง username และ password สำหรับใช้ซื้อขายดังกล่าว และ (2) ผ่านการคีย์คำสั่งในโปรแกรมการส่งคำสั่งของบริษัท รวมทั้งได้นำเงินส่วนตัวฝากเข้าบัญชีซื้อขายของลูกค้ำดังกล่าวเพื่อวางเป็นหลักประกัน เมื่อเกิดผลขาดทุนในบัญชีซื้อขายของลูกค้ำ ซึ่งลูกค้ำไม่ได้โต้แย้งหรือทักท้วงรายการซื้อขายที่บริษัทส่งให้ นอกจากนี้ ผู้แนะนำยังอ้างว่าลูกค้ำเป็นผู้ส่งคำสั่งซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า โดยให้บุคคลอื่นที่ไม่ใช่ลูกค้ำยืนยันคำสั่งซื้อขายแทนลูกค้ำ สำหรับการซื้อขายที่ไม่ได้ส่งคำสั่งทางอินเทอร์เน็ต

การกระทำของนางสาวณิชภาข้างต้น เป็นการรับมอบหมายจากผู้ลงทุนในการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์และสัญญาซื้อขายล่วงหน้าแทนผู้ลงทุน และอ้างว่าผู้ลงทุนเป็นผู้ส่งคำสั่งซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ซึ่งเป็นการไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบและรอบคอบเพียงพอประกอบวิชาชีพ และเป็นการไม่ปฏิบัติหน้าที่หรือให้บริการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตตามประกาศคณะกรรมการกำกับตลาดทุน ก.ล.ต. จึงพักการให้ความเห็นชอบเป็นผู้แนะนำการลงทุนตราสารซับซ้อนประเภท 1 เป็นเวลา 9 เดือน 22 วัน โดยมีผลตั้งแต่วันที่ 22 เมษายน 2563

บทที่ 4

แนวความคิดทั่วไปเกี่ยวกับกฎหมายอาญาที่เกี่ยวกับการลงโทษผู้แนะนำการลงทุน

การลงโทษทางปกครองมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้แนะนำการลงทุนที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เพื่อแสดงให้เห็นถึงลักษณะของการกระทำความผิดหรือพฤติกรรมของผู้แนะนำการลงทุนที่ไม่ได้ปฏิบัติตามแนวประกาศภายใต้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์ โดยผู้แนะนำการลงทุนจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ตามที่สำนักงานกำหนด เพื่อให้มาตรการทางกฎหมายบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสมดังเจตนารมณ์แห่งกฎหมาย แต่ในขณะเดียวกันลักษณะของการกระทำความผิดในบางฐานความผิดของผู้แนะนำการลงทุนมีโทษทางอาญา ดังนั้นทางสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ยังไม่มีบทกำหนดของการลงโทษทางอาญาสำหรับผู้แนะนำการลงทุนที่กระทำความผิดสำหรับฐานความผิดกรณีทุจริตและความผิดประเภทอื่นของผู้แนะนำการลงทุน จากสถานการณ์ในปัจจุบันแนวโน้มการกระทำความผิดของผู้แนะนำการลงทุนจะมีอัตราเพิ่มมากขึ้นและมีมูลค่าความเสียหายให้กับผู้ลงทุนเป็นอย่างมาก อีกทั้งผู้แนะนำการลงทุนไม่มีความเกรงกลัวต่อบทลงโทษทางปกครองที่บังคับใช้ ซึ่งจะเห็นได้ว่าโทษอาญาและโทษทางปกครองนั้นแทบไม่มีข้อแตกต่างในแง่วัตถุประสงค์ โดยการลงโทษทั้งมุ่งลงโทษการกระทำผิดกฎหมายเพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำความผิดและปราบปรามการกระทำความผิดเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตามในการลงโทษทางปกครองมีวัตถุประสงค์เพื่อ “ควบคุมกำกับ” มากกว่า “ลงโทษ”

4.1 แนวความคิดทั่วไปเกี่ยวกับกฎหมายอาญาและการลงโทษผู้แนะนำการลงทุน

สำหรับวิธีการดำเนินการลงโทษสำหรับผู้แนะนำการลงทุนที่กระทำความผิด ทางสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์จะใช้วิธีการลงโทษโดยเป็นการดำเนินการทางปกครองกับผู้แนะนำการลงทุนที่กระทำความผิด แต่เมื่อเปรียบเทียบลักษณะการกระทำความผิดของผู้แนะนำการลงทุนที่มีลักษณะพฤติกรรมส่อไปในทางทุจริต เช่น ยักยอก ฉ้อโกง แล้ว จะพบว่าพฤติกรรมดังกล่าวมีลักษณะร่วมกันกับการกระทำความผิดทางอาญา โดยจะนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับทฤษฎีและแนวความคิดพื้นฐานของกฎหมายอาญาและโทษทางอาญา

4.2 หลักการของโทษทางอาญาที่เกี่ยวกับผู้แนะนำการลงทุน

กฎหมายอาญา คือ กฎหมายที่บัญญัติให้ “ผู้กระทำการ” หรือ “ผู้ไม่กระทำการ” อย่างหนึ่งอย่างใด ต้องระวางโทษ ประหารชีวิต จำคุก กักขัง ปรับ หรือ ริบทรัพย์สิน โดยนอกจากที่กฎหมายอาญา ถูกบัญญัติไว้ใน ประมวลกฎหมายอาญา แล้ว ยังถูกบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติอื่นๆ อีกมากมาย ซึ่งหากในพระราชบัญญัติ นั้นได้มีบทบัญญัติมาตราใดที่เข้าลักษณะของกฎหมายอาญา มาตราเหล่านั้นก็เป็น กฎหมายอาญา เช่นกัน²⁰ ซึ่งกฎหมายอาญานั้นเป็นเครื่องมือของรัฐในการจัดระเบียบของสังคม เพื่อให้เกิดความเรียบร้อย โดยมีลักษณะที่สำคัญ 2 ประการ คือ²¹

ความผิดทางอาญา (Crime) หมายถึง การกระทำหรือการไม่กระทำที่กฎหมายบัญญัติห้ามให้ การกระทำหรือไม่กระทำดังกล่าวเป็นความผิด

มาตรการบังคับทางอาญา (Criminal Sanction) สามารถแบ่งได้ 3 ประเภท ได้แก่ โทษ วิธีการเพื่อความปลอดภัย และมาตรการบังคับทางอาญาอื่น

กฎหมายอาญาจะมีลักษณะเป็นบทข้อบังคับที่ถูกกำหนดโดยรัฐ เพื่อควบคุมความประพฤติของมนุษย์ให้เกิดระเบียบในสังคมและป้องกันการกระทำความผิด ซึ่งมีสภาพบังคับที่แน่นอน กล่าวคือ มีการกำหนดความผิดไว้อย่างชัดเจนสำหรับผู้กระทำความผิดและเป็นสภาพบังคับที่รุนแรงที่สุด ดังนั้นแล้วหากการใช้กฎหมายอาญา เพื่อเป็นเครื่องมือคุ้มครองการอยู่ร่วมกันของสังคมและปราบปรามป้องกันการกระทำความผิด จำเป็นต้องกระทำในกรณีที่เป็นจำเป็นและไม่อาจหลีกเลี่ยงได้เท่านั้น รวมถึงจะต้องให้บรรลุผลของการป้องกันสำหรับผู้กระทำความผิดบางคนที่มีลักษณะเป็นอันตรายและเป็นสิ่งที่คาดหมายได้ว่าเขาจะก่อการกระทำอันเป็นความผิดนั้นซ้ำอีก²²

การนำหลักของการลงโทษทางอาญามาใช้กับผู้แนะนำการลงทุนในบริษัทหลักทรัพย์เพื่อเป็นการข่มขู่ผู้แนะนำการลงทุนที่จะคิดกระทำความผิดให้เกิดความเข็ดหลาบและไม่กล้ากระทำความผิดซ้ำขึ้นอีกและเพื่อเป็นตัวอย่างให้คนทั่วไปเห็นว่าเมื่อกระทำความผิดแล้วจะต้องได้รับโทษและทำให้คนทั่วไปที่ได้ทราบเกิดความเกรงกลัวและไม่กล้ากระทำความผิดอีก

²⁰ เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์, คำอธิบายกฎหมายอาญา ภาค 1 เล่ม 1, (กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานคร พิมพ์ครั้งที่ 2562), หน้า 1 -2

²¹ องค์อาสน์ เจริญสุข, เกณฑ์การแบ่งแยกความผิดทางอาญาและความผิดทางปกครอง, (วิทยานพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2553), หน้า 6

²² องค์อาสน์ เจริญสุข, เกณฑ์การแบ่งแยกความผิดทางอาญาและความผิดทางปกครอง, (วิทยานพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2553), หน้า 8

4.3 หลักเกณฑ์ในการกำหนดความผิดทางอาญา

ในการกำหนดหลักเกณฑ์ว่าการกระทำแบบใดเป็นการกระทำที่มีความผิดทางอาญา เฮอร์เบิร์ต แอล แพ็กเกอร์ (Herbert L. Packer) ได้ให้หลักการไว้ 6 ประการดังนี้²³

1. การกระทำนั้นเป็นที่เห็นได้ชัดในหมู่ชนส่วนมากว่า เป็นการกระทำที่กระทบกระเทือนต่อสังคม และหมู่ชนส่วนมากสืได้ให้อภัยแก่การกระทำเช่นนั้น
2. ถ้าการกระทำดังกล่าวเป็นความผิดทางอาญาแล้ว จะไม่ขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ของการลงโทษต่างๆ
3. การปราบปรามการกระทำเช่นนั้น กล่าวคือการถือว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทางอาญาจะไม่มีผลเป็นการลดการกระทำที่สังคมเห็นว่าถูกต้องให้น้อยลงไป
4. หากเป็นความผิดอาญาแล้ว จะมีการใช้บังคับกฎหมายอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน
5. การใช้กระบวนการยุติธรรมทางอาญากับการกระทำดังกล่าวจะไม่มีผลทำให้เกิดการใช้กระบวนการนั้นอย่างเกินขีดความสามารถทั้งทางด้านคุณภาพและปริมาณ
6. ไม่มีมาตรการควบคุมอย่างสมเหตุสมผลอื่นๆ แล้ว นอกจากการใช้กฎหมายอาญากับกรณีอื่น

4.4 โทษทางอาญา

โทษทางอาญาหมายถึง ผลร้ายแรงที่ผู้กระทำความผิดจะได้รับโดยตรงเป็นการตอบแทนจากการกระทำผิดกฎหมายอาญาของตนเอง ซึ่งโทษนั้นจะสร้างความเจ็บปวดทั้งร่างกายและจิตใจของผู้กระทำความผิดเป็นอย่างมาก โดยโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดนั้นกระทำได้โดยผู้มีอำนาจตามกฎหมายเท่านั้น ถ้าหากพิจารณาถึงลักษณะของโทษทางกฎหมายอาญาแล้ว การบังคับโทษจะต้องเป็นผลร้ายที่กระทำต่อร่างกาย เสรีภาพ ทรัพย์สิน และสิทธิของผู้ถูกลงโทษ กระทำผ่านโดย

นอกจากนี้โทษทางอาญามีขึ้นเพื่อลงโทษบุคคลใดบุคคลหนึ่งโดยเฉพาะไม่ได้ และต้องบังคับใช้โดยรัฐและมีกระบวนการตามที่กฎหมายกำหนด ไม่ใช่การลงโทษกันเอง ทั้งนี้ โทษจะต้องลงแก่ผู้กระทำความผิดตามที่มีกฎหมายบัญญัติไว้เพื่อดำเนินการกระทำของผู้กระทำเท่านั้น²⁴ โดยมุ่งบังคับที่ตัวบุคคล ทรัพย์สิน หรือ ชื่อเสียง

²³ เกียรติจักร วัจนะสวัสดิ์, คำอธิบายกฎหมายอาญา ภาค 1 เล่ม 1, (กรุงเทพฯ : กรุงเทพฯ พับลิชชิ่ง, 2562), หน้า 2

²⁴ เกลวลี มโนภินิเวศ, ปัญหาความสัมพันธ์ในการลงโทษทางปกครองและการลงโทษทางอาญา, (วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2551), หน้า 25

4.5 วัตถุประสงค์ของโทษทางอาญา

แนวความคิดในเรื่องการกระทำความผิดของบุคคลและการลงโทษนั้น เป็นสิ่งที่มีอยู่ในสังคมมาแต่เดิม ซึ่งการลงโทษจะด้วยวิธีใด ย่อมจะแตกต่างกันไปตามสังคมและยุคสมัย โดยจะขึ้นอยู่กับแนวความคิดและทฤษฎีการลงโทษได้มีการพัฒนาขึ้น เพื่อมุ่งเน้นการแก้ไขพฤติกรรมของผู้กระทำความผิดมากกว่าการลงโทษให้หลายจำเพียงอย่างเดียว²⁵ โทษทางอาญามี 2 ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องคือ

1. ทฤษฎีเด็ดขาด เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับศีลธรรมเป็นอย่างมาก โดยถือว่า การลงโทษเป็นสิ่งที่มียุติแล้วในทุกความผิดและการลงโทษเป็นสิ่งที่ควบคู่กับการกระทำความผิด หากสังคมไม่ลงโทษผู้กระทำความผิดเท่ากับว่าสังคมยอมรับการกระทำความผิดและไม่ควรใช้การลงโทษเป็นเครื่องมือให้เกิดประโยชน์อย่างอื่น

2. ทฤษฎีสัมพันธ์ ให้ทางรัฐพิจารณาว่าควรลงโทษอย่างไรจึงจะเกิดประโยชน์แก่สังคมและผู้กระทำความผิด ซึ่งการลงโทษจะต้องคำนึงถึงตัวผู้กระทำความผิดและควรมีผลให้ผู้กระทำความผิดเกิดความเกรงกลัว ทำให้ผู้กระทำความผิดกลับตัวเป็นคนดีไม่กระทำความผิดซ้ำอีก เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้มีการกระทำความผิดขึ้นอีก

4.6 หลักเกณฑ์ในการกำหนดโทษทางอาญา

ในการลงโทษผู้กระทำความผิดต้องพิจารณาถึงทฤษฎีในการลงโทษ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการลงโทษที่แตกต่างกันดังนี้

1) ทฤษฎีการลงโทษเพื่อทดแทน (Retributive Theory) มีวัตถุประสงค์ในการลงโทษเพื่อให้เกิดความ ยุติธรรมต่อผู้เสียหายและต่อสังคม ซึ่งถ้าหากไม่คำนึงถึงความยุติธรรมแล้วอาจส่งผลทำให้ผู้เสียหายไปแก้แค้นกันเองขึ้นได้ อันมีผลกระทบทำให้กระบวนการยุติธรรมทางอาญาขาดความศักดิ์สิทธิ์ และมีผลให้ไม่เคารพศรัทธาต่อกฎหมายได้ เพราะความยุติธรรมเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องการและแสวงหาเสมือนเป็น สัญชาติญาณซึ่งมีอยู่ในจิตใจของทุกๆ คน ดังเช่นกรณีการลงโทษแบบตาต่อตา ฟันต่อฟัน ซึ่งหมายถึง การมี ปฏิกิริยาโต้ตอบกับสิ่งที่มากระทำในลักษณะเช่นเดียวกัน ดังนั้นการลงโทษเพื่อให้เกิดความยุติธรรมนั้น โทษ ที่จะลงควรจะต้องให้ได้สัดส่วนกับการกระทำความผิดด้วย

²⁵ องค์อาสน์ เจริญสุข, เกณฑ์การแบ่งแยกความผิดทางอาญาและความผิดทางปกครอง, (วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2553), หน้า 16

2) ทฤษฎีการลงโทษเพื่อป้องกัน (Prevention Theory) มีวัตถุประสงค์ในการลงโทษเพื่อให้เกิดการข่มขู่ ยับยั้ง ทำให้ผู้กระทำความผิดเข็ดหลาบ เกรงกลัวต่อโทษ ไม่กล้ากระทำความผิดซ้ำขึ้นอีก และในขณะที่เดียวกันก็ข่มขู่ ยับยั้งทำให้บุคคลอื่นเกรงกลัวไม่เอาเป็นเยี่ยงอย่างอีกด้วย ดังนั้นโทษที่จะลงจะต้องมากกว่าประโยชน์ที่จะ ได้รับ จึงจะทำให้เกิดการข่มขู่ ยับยั้ง เกรงกลัวขึ้นได้

3) ทฤษฎีการลงโทษเพื่อปรับปรุงแก้ไขฟื้นฟู (Rehabilitative Theory) มีวัตถุประสงค์ในการลงโทษ เพื่อให้โอกาสผู้กระทำความผิดปรับปรุงแก้ไข กลับตัวเป็นคนดี ไม่หวนไปกระทำความผิดซ้ำขึ้นอีก ดังนั้นการ ลงโทษจึงใช้วิธีการลงโทษและการคุมประพฤติเพื่อให้ผู้กระทำความผิดปรับปรุงตัวเข้ากับสังคมได้

4) ทฤษฎีการลงโทษเพื่อป้องกันสังคม (Social Defense Theory) มีวัตถุประสงค์ในการลงโทษเพื่อให้ สังคมมีความปลอดภัยจากอาชญากร ดังนั้น การลงโทษจึงต้องตัดขาดโดยแยกตัวผู้กระทำความผิดออกไป จากสังคม เช่นการใช้วิธีกักกัน หรือการห้ามเข้าเขตกำหนด เป็นต้น

สำหรับการกำหนดโทษให้เกิดประสิทธิภาพนั้นก็ควรจะนำทฤษฎีการลงโทษมาใช้ร่วมกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์ สูงสุด โดยมีแนวทางการนำมาใช้ร่วมกันเป็น 2 ระบบด้วยกัน

4.7 รูปแบบการลงโทษทางอาญา

มาตรา 18 โทษสำหรับลงแก่ผู้กระทำความผิดมีดังนี้

1. โทษประหารชีวิต ตามมาตรา 19 ผู้ใดต้องโทษประหารชีวิต ให้ดำเนินการด้วยวิธีฉีดยาหรือสารพิษ ซึ่งหลักเกณฑ์และวิธีประหารชีวิต ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนด
2. โทษจำคุก มี 2 ประเภท คือ โทษจำคุกตลอดชีวิตและโทษจำคุกมีกำหนดเวลา
3. โทษกักขัง จะแตกต่างจากโทษอื่นๆ กล่าวคือเป็นโทษที่เปลี่ยนมาจากโทษอื่นๆ ทั้งสิ้น ในประมวลกฎหมายอาญาไม่มีความผิดใดที่กฎหมายบัญญัติให้ผู้กระทำความผิดต้องรับโทษกักขังโดยตรง เป็นแต่เพียงรับโทษอื่นๆ เช่น จำคุก หรือปรับ แล้วเปลี่ยนมาเป็นโทษกักขังเท่านั้น
4. โทษปรับ ตามมาตรา 28 บัญญัติว่า ผู้ใดต้องโทษปรับ ผู้นั้นจะต้องชำระเงินตามจำนวนเงินที่กำหนดไว้ในคำพิพากษาต่อศาล แม้จำเลยถูกลงโทษ ประหารชีวิต หรือ จำคุกตลอดชีวิต ก็ลงโทษปรับจำเลยได้
5. โทษริบทรัพย์สิน การริบทรัพย์สินแบ่งออกได้เป็น 3 กรณีคือ
  - ทรัพย์สินที่ศาลจะต้องริบเสมอ ไม่ว่าจะเป็นผู้ใดก็ตาม (มาตรา32)

- ทรัพย์สินที่ศาลจะต้องริบเสมอ เว้นแต่เป็นของผู้อื่น ซึ่งมีได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด (มาตรา34)
- ทรัพย์สินที่อยู่ในดุลพินิจของศาลว่าจะริบหรือไม่ก็ได้ เว้นแต่เป็นของผู้อื่นซึ่งมีได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด (มาตรา33)

4.8 ความผิดทางอาญากรณีฉ้อโกง

ความผิดฐานฉ้อโกงตามประมวลกฎหมายอาญา ได้บัญญัติไว้ในลักษณะ12 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน หมวด 3 ความผิดฐานฉ้อโกง ตั้งแต่มาตรา 341 ถึง มาตรา 348

ความผิดฐานฉ้อโกง มีองค์ประกอบคือ มีเจตนาหลอกลวงผู้อื่นด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดความจริง เพื่อให้ได้ทรัพย์สิน ดังนั้น การหลอกลวง ต้องเป็นความจริงในเรื่องปัจจุบันว่าในเรื่องดังกล่าวมันไม่มีอยู่จริง ไม่ใช่เป็นเรื่องไม่แน่นอนในอนาคต แต่ปัจจุบัน มักมีคดีฉ้อโกงฟ้องร้องกันในศาลจำนวนมาก บ้างก็ฟ้องเพื่อบีบให้ชำระเงิน เนื่องจากเป็นคดีอาญาจะได้ผลกว่าฟ้องเป็นคดีแพ่ง

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3918/2560

พฤติการณ์ของจำเลยที่ลักสมุดบัญชีเงินฝากธนาคาร ก. สาขาพระราม 3 ของผู้เสียหายที่ 2 ซึ่งมีชื่อผู้เสียหายที่ 1 เป็นเจ้าของบัญชี ไปกรอกข้อความและปลอมลายมือชื่อของผู้เสียหายที่ 1 ในใบคำขอถอนเงินของผู้เสียหายที่ 2 แล้วนำสมุดบัญชีเงินฝากดังกล่าวไปแสดงต่อพนักงานของผู้เสียหายที่ 2 และได้รับเงินไปจำนวน 59,000 บาท เป็นการกระทำที่มีเจตนามุ่งหมายเพื่อจะให้ได้เงินจากผู้เสียหายที่ 2 เป็นหลักจึงเป็นการกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายบท ปัญหานี้เป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา ศาลฎีกาเห็นควรยกขึ้นวินิจฉัยแก้ไขให้ถูกต้องได้ ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225

คำฟ้องของโจทก์ขอให้ลงโทษจำเลยตาม ป.อ. มาตรา 342 โดยไม่ได้อ้างมาตรา 341 มาด้วย แต่ความผิดฐานดังกล่าวเป็นการกระทำที่เป็นองค์ประกอบมาจากความผิดฐานฉ้อโกง ตาม ป.อ. มาตรา 341 เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่าจำเลยกระทำความผิดฐานฉ้อโกงโดยแสดงตนเป็นคนอื่น ศาลย่อมมีอำนาจลงโทษจำเลยตาม ป.อ. มาตรา 342 (1) ได้ กรณีไม่เป็นการพิพากษาเกินคำขอตาม ป.วิ.อ. มาตรา 192 วรรคหนึ่ง

4.9 ความผิดทางอาญากรณียกยอก

ความผิดฐานยกยอกตามประมวลกฎหมายอาญา ได้บัญญัติไว้ในลักษณะ 12 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ หมวด 5 ความผิดฐานยกยอก ตั้งแต่ มาตรา 352 – 356

การกระทำความผิดฐานยกยอกทรัพย์นั้นก็คือการที่ได้เข้าครอบครองทรัพย์ของคนอื่นหรือทรัพย์ที่คนอื่นเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วย และในระหว่างการครอบครองนั้นกลับเบียดบังเอาทรัพย์นั้นเป็นของตนเองหรือของคนอื่น เช่น ทำงานเป็นพนักงานขายแอบเอาเงินค่าสินค้าไปเป็นของตนเองหรือรับเงินจากลูกค้าแล้วไม่นำส่งบริษัท หรือยืมรถเพื่อนไปใช้และไม่นำมาคืนแต่นำไปขายต่อ หรือเป็นผู้จัดการมรดกแอบนำทรัพย์มรดกโอนไปให้คนอื่นและไม่นำเงินมาแบ่งปัน เป็นต้น ความผิดฐานยกยอกนั้นเป็นความผิดอันยอมความได้ ซึ่งหมายถึงผู้เสียหายและผู้กระทำความผิดสามารถเจรจาคืนทรัพย์คืนหรือชำระค่าเสียหายเพื่อยุติคดีได้ และเนื่องจากเป็นความผิดอันยอมความได้ผู้เสียหายจึงต้องดำเนินการแจ้งความร้องทุกข์หรือฟ้องคดีเองภายในกำหนดเวลา 3 เดือนนับแต่รู้เรื่องและรู้ตัวผู้กระทำความผิดด้วย มิเช่นนั้นคดีขาดอายุความ

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 12888/2558

ประธานกรรมการโจทก์ร่วมรู้ว่าจำเลยที่ 1 โกงเงินของโจทก์ร่วมไปตั้งแต่วันที่จำเลยที่ 1 ทำบันทึกคำรับสารภาพไว้เมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2550 แล้ว แต่โจทก์ร่วมฎีกาว่าไม่รู้เรื่องความผิดตั้งแต่วันที่ดังกล่าว เนื่องจากยังไม่ได้ตรวจสอบรายละเอียดว่าจำเลยที่ 1 โกงเงินโจทก์ร่วมไปเมื่อใด จำนวนเท่าใด และโกงอย่างไร แต่เมื่อโจทก์ร่วมมิได้นำสืบให้ชัดแจ้งว่าโจทก์ร่วมรู้เรื่องความผิดตั้งแต่วันที่มิใช่วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2550 ที่จำเลยที่ 1 ทำบันทึกคำรับสารภาพไว้ และรู้เรื่องความผิดก่อนไปแจ้งความร้องทุกข์ไม่เกิน 3 เดือน คดีจึงไม่ปรากฏชัดว่าโจทก์ร่วมรู้ตัวผู้กระทำความผิดและรู้เรื่องความผิดตั้งแต่วันที่ใดก่อนวันที่ 14 กรกฎาคม 2550 อันเป็นวันร้องทุกข์ไม่เกิน 3 เดือน กรณีไม่อาจทราบแน่ชัดว่าคดียังไม่ขาดอายุความ หรือไม่แน่ชัดว่าโจทก์ร่วมมีสิทธิฟ้องคดีได้หรือไม่ จึงสมควรยกประโยชน์ให้แก่จำเลยทั้งสองว่าสำหรับข้อหาข้อโจทก์นั้น คดีขาดอายุความแล้ว โจทก์ร่วมไม่มีสิทธิฟ้องคดีข้อหานี้

ความผิดฐานฉ้อโกงตามฟ้องคดีนี้บรรยายว่าจำเลยทั้งสองรับเงินจากธนาคารตามเช็คไปเป็นของจำเลยทั้งสองโดยทุจริตอันครบองค์ประกอบความผิดฐานลักทรัพย์ เป็นการบรรยายฟ้องรวมการกระทำอื่นซึ่งอาจเป็นความผิดได้อยู่ในตัวเอง ศาลจะลงโทษจำเลยทั้งสองในการกระทำผิดอื่นนั้นตามที่พิจารณาได้ความก็ได้ ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 192 วรรคท้าย เมื่อศาลอุทธรณ์ภาค 5 มิได้พิจารณาลงโทษความผิดของจำเลยทั้งสองตามที่พิจารณาได้ความ ศาลฎีกาก็มีอำนาจพิจารณาตามมาตรานี้

โดยอาศัย ป.วิ.อ. มาตรา 215 และมาตรา 225 ได้เพราะข้อเท็จจริงยุติว่าจำเลยที่ 1 ได้มอบเช็คให้จำเลยที่ 2 ไปขึ้นเงินที่ธนาคารจากบัญชีเงินฝากของโจทก์ร่วม ได้เงินของโจทก์ร่วมมาจำนวน 125,616 บาท โดยไม่ปรากฏหลักฐานว่าจำเลยที่ 2 มอบเงินดังกล่าวให้แก่จำเลยที่ 1 และจำเลยที่ 1 มอบเงินคืนให้โจทก์ร่วมแล้วดังที่จำเลยทั้งสองนำสืบต่อสู้ จำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นลูกจ้างของโจทก์ร่วมจึงมีความผิดฐานร่วมกันลักทรัพย์นายจ้างตาม ป.อ. มาตรา 335 (7) (11) วรรคสอง ส่วนจำเลยที่ 2 มิได้เป็นลูกจ้างของโจทก์ร่วม ย่อมไม่อาจร่วมกับจำเลยที่ 1 กระทำความผิดฐานลักทรัพย์นายจ้างได้ จำเลยที่ 2 จึงมีความผิดตาม ป.อ. มาตรา 335 (7) วรรคแรก ซึ่งมีใช้ความผิดอันยอมความได้และมีอายุความ 10 ปี คดีโจทก์จึงยังไม่ขาดอายุความ แม้ความผิดฐานฉ้อโกงตามฟ้องรวมการกระทำความผิดฐานลักทรัพย์นายจ้างด้วย ซึ่งศาลมีอำนาจลงโทษในความผิดฐานลักทรัพย์นายจ้างได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 192 วรรคท้าย ประกอบมาตรา 215 และ 225 ก็ตาม แต่ศาลฎีกาไม่อาจกำหนดโทษจำเลยทั้งสองให้สูงกว่าโทษที่ศาลชั้นต้นพิพากษามา เพราะจะเป็นการพิจารณาเพิ่มเติมโทษจำเลยทั้งสอง โดยที่โจทก์ร่วมมิได้ฎีกาขอให้เพิ่มเติมโทษ

4.10 การลงโทษผู้แนะนำการลงทุนโดยมาตรการทางอาญาในประเทศสหรัฐอเมริกา

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ของสหรัฐอเมริกา อาศัยอำนาจตามหน้าที่ที่ได้รับภายใต้ § 10 (b) ของ พระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์ 2477 ในเรื่องของการห้ามการกระทำหรือการละเว้นใด ๆ ที่ทำให้เกิดการทุจริตหรือการหลอกลวงที่เกี่ยวข้องกับการซื้อหรือขายหลักทรัพย์ รวมถึงการฉ้อโกงหลักทรัพย์ ภายใต้กฎ 10b-5 ประมวลที่ 17 CFR 240.10b-5 กล่าวว่า: “ จะผิดกฎหมายสำหรับบุคคลใด ๆ ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อมโดยการใช้อำนาจใด ๆ หรือเป็นเครื่องมือของการค้าระหว่างรัฐหรือจดหมายหรือสิ่งอำนวยความสะดวกใด ๆ ของการแลกเปลี่ยนหลักทรัพย์แห่งชาติใด ๆ เพื่อใช้อุปกรณ์รูปแบบหรือกลไกในการฉ้อโกงเพื่อให้ค่าแถมข้อเท็จจริงที่เป็นเท็จเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่เป็นสาระสำคัญหรือละเว้นที่จะระบุข้อเท็จจริงที่เป็นสาระสำคัญที่จำเป็นในการจัดทำแถลงการณ์ดังกล่าวภายใต้สถานการณ์ที่พวกเขาถูกสร้างขึ้นไม่ทำให้เข้าใจผิดหรือเพื่อมีส่วนร่วมในการกระทำการใด ๆ การปฏิบัติหรือการดำเนินธุรกิจซึ่งดำเนินการหรือจะดำเนินการในลักษณะที่เป็นการฉ้อโกงหรือหลอกลวงต่อบุคคลใด ๆ ในการเชื่อมต่อการซื้อหรือขายความปลอดภัยใด ๆ ” ภายใต้กฎ 10b-5 ของพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ห้ามไม่ให้ตัวแทนนายหน้าและที่ปรึกษาทางการเงินทำการหลอกลวงหรือทำงบบที่ไม่เป็นจริง

อีกทั้งในปี 2543 สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ได้มีการออกกฎเพิ่มเติม เพื่อควบคุมการซื้อขายหลักทรัพย์โดยใช้ข้อมูลภายใน คือ 10b5-1 และ 10b5-2

กฎ 10b5-1 กล่าวว่าบุคคลนั้นทำการซื้อขายโดยใช้ข้อมูลที่ไม่เปิดเผยต่อสาธารณะ หากบุคคลนั้นทราบถึงข้อมูลดังกล่าวในขณะที่มีส่วนร่วมในการขายหรือซื้อหลักทรัพย์ อย่างไรก็ตามมีข้อยกเว้นและข้อกำหนดของกฎ 10b5-1 ที่อนุญาตให้บุคคลทำการซื้อขายแม้ว่าพวกเขาจะมีข้อมูลดังกล่าวรวมถึงการค้าที่เป็นส่วนหนึ่งของแผนที่กำหนดไว้แล้วแม้ว่าสัญญาหรือกระบวนการที่จะไม่ได้รับผลกระทบจากการรับรู้ของข้อมูล

กฎ 10b5-2 อธิบายถึงวิธีการของทฤษฎีการยกยอก โดยบุคคลผู้ซึ่งใช้ข้อมูลภายในเพื่อการซื้อขายหลักทรัพย์ได้กระทำการฉ้อโกงหลักทรัพย์ต่อแหล่งข้อมูล แม้ว่าบุคคลนั้นจะไม่ใช้บุคคลที่มีความเกี่ยวข้องก็ตาม รวมถึงในสถานการณ์ที่ไม่ใช่การดำเนินการธุรกิจด้วย

สำหรับการลงโทษทางอาญาตามมาตรา 10 (b) ตามเจตนาของความผิดกฎหมาย โดยทางสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ได้กำหนดบทลงโทษทางอาญา คือโทษปรับและจำคุก สำหรับการหลอกลวง ฉ้อโกงหรือการบิดเบือนความจริง รวมถึงการใช้อุปกรณ์หรือการยกย่ายถ่ายเทหรือหลอกลวงอื่น ๆ ด้วย ทั้งนี้สำหรับการดำเนินการพิสูจน์ความผิดนั้น จะตกเป็นภาระต่อผู้ลงทุนในการพิสูจน์เจตนาของการกระทำความผิดของผู้ทำหน้าที่เป็นตัวแทนนายหน้าและที่ปรึกษาทางการเงิน ถึงลักษณะของการกระทำความผิดหรือมีเจตนาที่จะฉ้อโกง หลอกลวงหรือทำให้ผู้ลงทุนหลงเข้าใจผิด อันส่งผลทำให้ผู้ลงทุนได้รับความเสียหายทางการเงินจากการกระทำเหล่านั้น

ทั้งนี้บริษัทหลักทรัพย์จะต้องปฏิบัติหน้าที่เพื่อผลประโยชน์สูงสุดของผู้ลงทุน เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายการลงทุนของผู้ลงทุน โดยผู้ทำหน้าที่เป็นนายหน้าหรือที่ปรึกษาทางการเงินต้องให้ข้อมูลอย่างละเอียดและถูกต้องเกี่ยวกับการลงทุนกับผู้ลงทุน นอกจากนี้นายหน้าหรือที่ปรึกษาทางการเงินควรทำธุรกรรมหลักทรัพย์ให้สมบูรณ์และสอดคล้องกับเป้าหมายของผู้ลงทุน ในกรณีที่นายหน้าหรือที่ปรึกษาทางการเงินได้หลอกลวงผู้ลงทุน เช่น การกระทำที่อาจเป็นการฉ้อโกงรวมถึงการให้ข้อมูลที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการลงทุนหรือการมีส่วนร่วมในการซื้อขายมากเกินไปของตนกับผู้ลงทุน รวมถึงการฉ้อฉล ไม่เช่นนั้นแล้วผู้ทำหน้าที่ที่เป็นนายหน้าหรือที่ปรึกษาทางการเงินจะต้องได้รับโทษตามที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์กำหนด

บทที่ 5

วิเคราะห์ความผิดทางปกครองและความผิดทางอาญากับผู้แนะนำการลงทุนในบริษัทหลักทรัพย์

จากการกระทำของผู้แนะนำการลงทุนที่มีพฤติกรรมทุจริต ฉ้อโกง ยักยอกต่อทรัพย์สินของผู้ลงทุนนั้น จะเห็นได้ว่ามีบทลงโทษทางปกครองสูงสุดเป็นเพียงการเพิกถอนใบอนุญาตของผู้แนะนำการลงทุน ซึ่งทางผู้แนะนำการลงทุนจะไม่สามารถเข้ามาปฏิบัติหน้าที่เป็นบุคลากรในธุรกิจตลาดทุนได้จนกว่าจะพ้นระยะเวลาที่ทางสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์กำหนด และในทางกลับกันถ้าได้มีการเพิ่มบทลงโทษที่มีความรุนแรงยิ่งขึ้นและสามารถส่งผลกระทบต่อผู้แนะนำการลงทุน จะสามารถทำให้มีผลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทุจริตของผู้แนะนำการลงทุนให้น้อยลงได้หรือไม่ อย่างไร

5.1 เปรียบเทียบความผิดทางปกครองและความผิดทางอาญาของผู้แนะนำการลงทุน

ทางสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ได้แบ่งประเภทของลักษณะพฤติกรรมกระทำผิดและการลงโทษทางปกครองตามฐานความผิดของผู้แนะนำการลงทุน โดยลักษณะพฤติกรรมกระทำผิดของผู้แนะนำการลงทุนที่มีลักษณะการกระทำผิดในกรณีของ ฉ้อโกง ยักยอก และการปลอมแปลงเอกสาร ทางสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ได้มีบทลงโทษทางปกครองกับผู้แนะนำการลงทุน โดยมีโทษเริ่มต้นตั้งแต่พักการให้ความเห็นชอบเป็นผู้แนะนำการลงทุน ซึ่งจะไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ชั่วคราวจนถึงระยะเวลาที่กำหนดให้พ้นการลงโทษ ผู้แนะนำการลงทุนจะสามารถกลับเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ได้โดยไม่ต้องยื่นขอรับความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ใหม่ ไปจนถึงการลงโทษสูงสุด คือการเพิกถอนการให้ความเห็นชอบเป็นผู้แนะนำการลงทุน มีระยะเวลาลงโทษสูงสุดคือ 10 ปี ซึ่งในกรณีที่มีโทษเพิกถอนการให้ความเห็นชอบนั้น ผู้แนะนำการลงทุนต้องยื่นขอรับความเห็นชอบการเป็นผู้แนะนำการลงทุนต่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์อีกครั้งหนึ่ง ทั้งนี้การลงโทษทางปกครองกับผู้แนะนำการลงทุน จะมีระยะเวลาเท่าใดไม่ว่าจะเป็นการพักหรือเพิกถอนการให้ความเห็นชอบ จะขึ้นอยู่กับลักษณะพฤติกรรมนั้นๆของผู้แนะนำการลงทุนด้วย

อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบกับฐานลักษณะความผิดของผู้แนะนำการลงทุนกับโทษทางอาญา จะพบว่าโทษทางอาญามีความแตกต่างกับโทษทางปกครอง โดยโทษทางอาญามีความรุนแรงเพิ่มขึ้น คือมีโทษจำคุกและปรับ ในฐานะของความผิดกรณี ฉ้อโกง ยักยอกและการปลอม

แปลงเอกสาร ซึ่งถ้าเป็นกรณีและผู้แนะนำการลงทุนกระทำความผิดเพียงเล็กน้อยเช่น การปฏิบัติหน้าที่ จะพบว่าจะไม่มีบทลงโทษทางอาญา จะมีเพียงแต่การลงโทษทางปกครองเท่านั้น ดังตารางข้างล่างนี้

ลักษณะของความผิด	โทษทางปกครอง	โทษทางอาญา
ฉ้อโกง	เพิกถอน 4- 5 ปี	โทษจำคุก ปรับ หรือทั้งจำและปรับ
ยักยอก	เพิกถอน 4- 5 ปี	โทษจำคุก ปรับ หรือทั้งจำและปรับ
ปลอมแปลงเอกสาร	พักหรือเพิกถอน แล้วแต่ลักษณะ พฤติกรรม	โทษจำคุก ปรับ หรือทั้งจำและปรับ
แสวงหาผลประโยชน์จากผู้ ลงทุน	พัก 1 ปี - เพิกถอน 2 ปี	ไม่มีบทลงโทษ
ไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความ รับผิดชอบและรอบคอบ	พัก 3 เดือน หรือ 1 ปี- เพิกถอน 2 ปี	ไม่มีบทลงโทษ

5.2 การลงโทษทางปกครองกับผู้แนะนำการลงทุน

ในลักษณะกระทำความผิดของผู้แนะนำการลงทุนที่มีพฤติกรรมทุจริต ฉ้อโกง หรือยักยอกนั้น ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2551 มาตรา 113 บัญญัติว่า “ในการเป็นนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ บริษัทหลักทรัพย์ต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่คณะกรรมการกำกับตลาดทุนประกาศกำหนด” ซึ่งหลักเกณฑ์ตามประกาศคณะกรรมการกำกับตลาดทุนภายใต้พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้มีบทลงโทษทางปกครองสำหรับผู้แนะนำการลงทุนที่กระทำความผิด ซึ่งการตรวจพบการกระทำความผิดของผู้แนะนำการลงทุน อาจมาจากการตรวจพบของหน่วยกำกับดูแลของบริษัทหลักทรัพย์หรือการเรียนของลูกค้าที่พบถึงความผิดปกติของผู้แนะนำการลงทุน

กรณีผู้แนะนำการลงทุนที่ไม่ได้ให้คำแนะนำแก่ลูกค้าเกี่ยวกับปัญหาการขาดสภาพคล่องของ บริษัทที่ออกหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีนัยสำคัญต่อการตัดสินใจลงทุนในตัวแลกเงินของผู้ลงทุน โดย

ผู้แนะนำการลงทุนรายนี้เป็น การให้คำแนะนำหรือให้ข้อมูลแก่ผู้ลงทุนไม่ถูกต้องครบถ้วน โดยไม่แจ้งหรือให้ข้อมูลที่มีความสำคัญและเกี่ยวข้องอย่างเพียงพอต่อการตัดสินใจลงทุนของผู้ลงทุน อันเป็นการไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบและรอบคอบเยี่ยงผู้ประกอบการวิชาชีพ มีผลทำให้พักการให้ความเห็นชอบเป็นผู้แนะนำการลงทุนเป็นระยะเวลา 3 เดือน

ดังตัวอย่างที่ทางผู้แนะนำการลงทุนใช้บัญชีหลักทรัพย์ของลูกค้า ซึ่งลูกค้ามีความเกี่ยวข้องกับผู้แนะนำการลงทุนคือเป็น ญาติ เพื่อทำการซื้อขายให้กับตนเอง โดยพบว่าผู้แนะนำการลงทุนได้ทำการถอนเงินจากบัญชีหลักประกันเข้าบัญชีธนาคารอัตโนมัติ (บัญชี ATS) ของลูกค้าหลายรายการ เป็นเงินมากกว่า 6 ล้านบาท และยังพบว่า มีการทยอยถอนเงินดังกล่าวจากบัญชี ATS ของลูกค้าเข้าบัญชีเงินฝากของผู้แนะนำการลงทุน จึงพิจารณาว่าผู้แนะนำการลงทุนรายนี้เป็นผู้รับประโยชน์ที่แท้จริงในบัญชีหลักทรัพย์ดังกล่าว การกระทำดังกล่าวเป็นการใช้บัญชีหลักทรัพย์ของผู้ลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์เพื่อตนเอง ซึ่งเป็นการไม่ปฏิบัติหน้าที่หรือให้บริการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตตามประกาศคณะกรรมการกำกับตลาดทุน มีผลทำให้เพิกถอนการให้ความเห็นชอบเป็นผู้แนะนำการลงทุนด้านตลาดทุน เป็นเวลา 2 ปี 6 เดือน ซึ่งถ้าพบว่ามีลักษณะตัวอย่างนี้เมื่อครบกำหนดแล้ว ผู้แนะนำการลงทุนสามารถยื่นขอความเห็นชอบกลับเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในสังกัดบริษัทหลักทรัพย์ได้

กรณีเรื่องร้องเรียนของลูกค้าของผู้แนะนำการลงทุนรายหนึ่งและเป็นผู้จัดการสาขา มีพฤติกรรมชักชวนให้ลูกค้าซื้อหุ้น IPO ของบริษัทแห่งหนึ่ง โดยอ้างว่าได้รับสิทธิในการซื้อหุ้นดังกล่าว ในฐานะพนักงานของบริษัทที่ตนสังกัดและให้ลูกค้าโอนเงินค่าซื้อหุ้น เข้าบัญชีเงินฝากของตน แต่ไม่ได้นำไปซื้อหุ้นดังกล่าว ต่อมาผู้แนะนำการลงทุนได้ขอยืมหุ้นตัวหนึ่งในบัญชีหลักทรัพย์ของลูกค้า โดยผู้แนะนำการลงทุนได้ให้ลูกค้าขายหุ้นดังกล่าวแล้วให้โอนเงินค่าขายหุ้นเข้าบัญชีเงินฝากของผู้แนะนำการลงทุนอ้างว่าจะนำเงินดังกล่าวไปร่วมลงทุนในหุ้นอีกตัวหนึ่งกับลูกค้าพร้อมแบ่งกำไรให้ แต่ผู้แนะนำการลงทุนไม่ได้นำเงินไปซื้อหุ้นเพื่อลงทุนและมิได้ซื้อหุ้นคืนแก่ลูกค้า ทางผู้แนะนำการลงทุนได้ขอยืมเงินลูกค้า โดยอ้างว่าจะนำหุ้นตัวหนึ่งมาเป็นหลักประกัน แต่ไม่ได้มีหุ้นดังกล่าวอยู่จริง และไม่คืนเงินตามที่ตกลง การกระทำข้างต้น เป็นการกระทำมิชอบต่อทรัพย์สินของผู้ลงทุน มีผลทำให้สั่งเพิกถอนการให้ความเห็นชอบเป็นผู้จัดการสาขาและผู้แนะนำการลงทุนด้านตลาดทุน และกำหนดระยะเวลาในการรับพิจารณาคำขอความเห็นชอบเป็นบุคลากรในธุรกิจตลาดทุน เป็นเวลา 10 ปี ในกรณีนี้ผู้แนะนำการลงทุนได้มีตำแหน่งเป็นผู้จัดการสาขาด้วย จึงมีการลงโทษเพิ่มเป็น 2 เท่า ในฐานะเทียบเท่าของตำแหน่งผู้บริหาร

กรณีผู้แนะนำการลงทุน(สังกัดธนาคารพาณิชย์) ได้ถอนเงินจากบัญชีเงินฝากของลูกค้าและไม่ได้ทำรายการซื้อกองทุนตามที่ลูกค้าสั่งหรือทำรายการซื้อแต่ไม่ครบตามจำนวนที่ลูกค้าต้องการ และยกยอกเงินไปโดยนำเงินฝากเข้าบัญชีตนเองหรือผู้เกี่ยวข้อง และโอนคืนลูกค้ารายอื่นที่ได้ทำทุจริตไปก่อนหน้า รวมทั้งปลอมแปลงใบคำขอถอนเงินของลูกค้าและปลอมลายมือชื่อลูกค้าในช่องผู้นำส่งใบฝากเงิน โดยผู้แนะนำการลงทุนได้ทำการทุจริตเงินลูกค้าประมาณ 8.5 ล้านบาท การกระทำของผู้แนะนำการลงทุนเป็นการกระทำมิชอบต่อทรัพย์สินของผู้ลงทุน ซึ่งเป็นการไม่ปฏิบัติหน้าที่หรือให้บริการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีผลทำให้เพิกถอนและกำหนดระยะเวลาในการรับพิจารณาคำขอความเห็นชอบเป็นบุคลากรในธุรกิจตลาดทุน เป็นเวลา 10 ปี ซึ่งในกรณีนี้ทางต้นสังกัดได้เลิกจ้างและทางธนาคารได้ทำการดำเนินคดีตามกฎหมายกับผู้แนะนำการลงทุนเอง

จากที่กล่าวมาเป็นเพียงลักษณะตัวอย่างของการกระทำความผิดของผู้แนะนำการลงทุนที่มีการลงโทษทางปกครอง ถ้าในกรณีที่มีความผิดที่ไม่ร้ายแรง จะเป็นเพียงการลงโทษพักการปฏิบัติหน้าที่ชั่วคราวเท่านั้น แต่ถ้าเป็นการกระทำความผิดที่มีลักษณะพฤติกรรมทุจริต ฉ้อโกงหรือยกยอกนั้นจะเริ่มต้นเพิกถอนใบอนุญาต 4 – 5 ปี แล้วแต่หลักฐานหรือลักษณะการกระทำความผิดของผู้ลงทุน ซึ่งถ้าผู้แนะนำการลงทุนมีตำแหน่งเป็นหัวหน้าหรือผู้จัดการ จะมีบทลงโทษเป็น 2 เท่า ซึ่งถ้าในกรณีที่เกิดความเสียหายที่เป็นตัวเงินแก่ผู้ลงทุนมาก ทางบริษัทหลักทรัพย์ของผู้แนะนำการลงทุนจะเป็นผู้ชดเชยให้กับนักลงทุนและค่อยดำเนินการทางกฎหมายฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายกับผู้แนะนำการลงทุนเอง หรือถ้าผู้ลงทุนที่เป็นผู้เสียหายยินยอมที่จะไม่ดำเนินการทางกฎหมายต่อกับผู้แนะนำการลงทุน ทางบริษัทหลักทรัพย์ก็ไม่สามารถเอาความผิดกับผู้แนะนำการลงทุนได้ เพียงแต่ต้องทำการรายงานผลการลงโทษของผู้แนะนำการลงทุนไปยังสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ทราบ ซึ่งในระหว่างนี้ทางบริษัทหลักทรัพย์อาจให้ผู้แนะนำการลงทุนพักการปฏิบัติหน้าที่เบื้องต้นได้ เมื่อครบกำหนดระยะเวลาผู้แนะนำการลงทุนก็สามารถกลับมาปฏิบัติหน้าที่ต่อในบริษัทหลักทรัพย์ที่ตนสังกัด จนกว่าสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์จะออกผลการพิจารณาความผิดของผู้แนะนำการลงทุน

5.3 ปัญหาที่พบจากการลงโทษทางปกครองกับผู้แนะนำการลงทุน

ในช่วงระหว่างที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ได้มีการพิจารณาโทษผู้แนะนำการลงทุน ไม่ว่าจะเป็นการพักใบอนุญาตหรือการเพิกถอนใบอนุญาตของผู้แนะนำการลงทุน ทางบริษัทหลักทรัพย์อาจมีการโอนย้ายผู้แนะนำการลงทุนไปปฏิบัติหน้าที่ในส่วน

งานอื่นของบริษัทหลักทรัพย์ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการให้คำแนะนำการลงทุน เช่น ให้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดฝึกอบรมพนักงาน การจัดซื้ออุปกรณ์ภายในสำนักงาน หรืออาจให้ลาพักผ่อน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจและความเหมาะสมของแต่ละบริษัท

ในกรณีของผู้แนะนำการลงทุนและดำรงตำแหน่งเป็นผู้บริหาร ในบริษัทหลักทรัพย์แห่งหนึ่ง ได้ทำKYC/CDD ของลูกค้าเพื่อให้มีการปลดล็อคบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ ซึ่งไม่ได้มีการซื้อขายมานาน เพื่อส่งคำสั่งขายหลักทรัพย์ในบัญชีดังกล่าว โดยผู้แนะนำการลงทุนทราบอยู่ก่อนที่จะส่งคำสั่งขายแล้ว ว่าหลักทรัพย์ที่ส่งขายมิใช่ของลูกค้าที่เป็นเจ้าของบัญชี และทราบด้วยว่าผู้รับประโยชน์ที่แท้จริงจากการขายหลักทรัพย์เป็นบุคคลใด แต่ผู้แนะนำการลงทุนกลับไม่ได้ดำเนินการตรวจสอบเอกสาร KYC/CDD ที่ลูกค้ากรอกข้อมูลให้ถูกต้อง และไม่ได้ดำเนินการให้ปรากฏชื่อผู้รับประโยชน์ที่แท้จริง รวมทั้งไม่ได้ทำ KYC/CDD กับผู้รับประโยชน์ที่แท้จริง ทั้งนี้ ผู้รับประโยชน์ที่แท้จริงจากการทำรายการ เป็นทั้งผู้บริหารและผู้ถือหุ้นของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์ที่ส่งขายดังกล่าว จากการไม่ปฏิบัติหน้าที่หรือให้บริการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตของผู้แนะนำการลงทุน จึงสั่งพักการปฏิบัติหน้าที่เป็นเวลา 6 เดือน และในกรณีนี้ทางผู้แนะนำการลงทุนยังคงมีสถานะเป็นพนักงานภายใต้สังกัดบริษัทหลักทรัพย์ เนื่องจากลูกค้าจำนวนหลายรายที่อยู่ในความดูแลของผู้แนะนำการลงทุนรายนี้ เป็นลูกค้ารายใหญ่ของบริษัทดังกล่าว ซึ่งเป็นแหล่งที่มาของรายได้ของผู้แนะนำการลงทุนและบริษัทหลักทรัพย์ ด้วยเหตุนี้ทำให้แต่ละบริษัทหลักทรัพย์ยังคงคงสภาพการเป็นพนักงานของบริษัทต่อ ถึงแม้จะมีการลงโทษพักการปฏิบัติหน้าที่ก็ตาม

ในทางกลับกันถ้าผู้แนะนำการลงทุนกระทำทุจริต ฉ้อโกง ยักยอก ทรัพย์สินของผู้ลงทุนแล้ว ก่อให้เกิดความเสียหายและไม่ได้มีลูกค้ารายใหญ่ที่อยู่ในความดูแล ทางบริษัทหลักทรัพย์ได้เลิกจ้างพนักงานและส่งผลการพิจารณาลงโทษไปยังสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แล้ว โดยถ้าทางลูกค้าผู้เสียหายประสงค์ต้องการดำเนินคดีกับผู้แนะนำการลงทุน ผู้ลงทุนต้องดำเนินคดีทางอาญาเอง ซึ่งต้องรวบรวมหลักฐาน เอกสารและพยานเอง การดำเนินคดีจะต้องมีการร้องทุกข์จากผู้เสียหายก่อน จากนั้นพนักงานสอบสวนจึงจะมีอำนาจสอบสวน และอัยการจึงจะมีอำนาจฟ้องคดีต่อศาล ซึ่งต้องใช้ระยะเวลาในการพิสูจน์ ทำให้นักลงทุนส่วนใหญ่จะไม่ดำเนินคดีกับผู้แนะนำการลงทุนต่อ

อีกทั้งเมื่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ได้มีมติพิจารณาผลการลงโทษต่อผู้แนะนำการลงทุนแล้ว ไม่ว่าจะเป็นการพักหรือการเพิกถอนการให้ความเห็นชอบใน

การปฏิบัติหน้าที่ผู้แนะนำการลงทุน เมื่อครบกำหนดระยะเวลาการถูกลงโทษ ผู้กระทำความผิดก็สามารถกลับเข้ามาทำงานในบริษัทหลักทรัพย์หรือขอรับความเห็นชอบต่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ได้ใหม่ในกรณีของการถูกเพิกถอนการให้ความเห็นชอบในการปฏิบัติหน้าที่ หรืออาจจะย้ายการทำงานไปยังธุรกิจอื่นที่ใกล้เคียง เช่น ธนาคาร บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน หรือกลุ่มบริษัทประกัน

5.3.1 ความไม่เพียงพอของการลงโทษทางปกครองกับผู้แนะนำการลงทุน

จากตัวอย่างปัญหาที่พบจากการลงโทษทางปกครองกับผู้แนะนำการลงทุนข้างต้น รวมถึงในกรณีที่ผู้แนะนำการลงทุนได้กระทำความผิดกรณีทุจริต ฉ้อโกง ยักยอก ทรัพย์สินของผู้ลงทุน จะพบว่าทางสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์จะมีบทลงโทษทางปกครองสูงสุดสำหรับผู้แนะนำการลงทุนที่กระทำความผิด โดยเพิกถอนใบอนุญาตหรือเพิกถอนการให้ความเห็นชอบเป็นเวลา 10 ปีเท่านั้นและไม่พบว่าสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์มีบทลงโทษอื่นเพิ่มเติมกับผู้แนะนำการลงทุนที่กระทำความผิด

โดยตัวอย่างจากลักษณะพฤติกรรมของผู้แนะนำการลงทุนรายหนึ่งที่ทางสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แจ้งข่าวฉบับที่ 138 / 2561 วันจันทร์ที่ 5 พฤศจิกายน 2561²⁶ ทางสำนักงานฯได้เพิกถอนการให้ความเห็นชอบผู้แนะนำการลงทุนด้านตลาดทุน รายนางสาวจัสมิน ดินแดง ขณะกระทำผิดสังกัดบริษัทหลักทรัพย์ เคเคเทรด จำกัด (บล. เคเคเทรด) (ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็นบริษัทหลักทรัพย์ หยวนต้า (ประเทศไทย) จำกัด) ฐานกระทำความผิดต่อทรัพย์สินของผู้ลงทุน ใช้บัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ของผู้ลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์เพื่อตนเอง และใช้ชื่อและลงลายมือชื่อของบุคคลอื่นในการเปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์เพื่อตนเอง ที่ชักชวนให้ลูกค้าซื้อหุ้น IPO รวมทั้งหลอกลวงให้กับลูกค้าโอนเงินเข้าบัญชีบริษัทและบัญชีเงินฝากส่วนตัวของผู้แนะนำการลงทุน โดยไม่ได้ทำธุรกรรมให้กับลูกค้า นอกจากนี้ผู้แนะนำการลงทุนยังแอบใช้ชื่อลูกค้าและปลอมแปลงเอกสารของลูกค้า อีกทั้งจัดทำเอกสารเท็จแนะนำการลงทุนให้กับลูกค้า รวมมีมูลค่าความเสียหายกว่า 112 ล้านบาท ทางสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์มีบทลงโทษเพียงเพิกถอนการให้ความเห็นชอบเป็นผู้แนะนำการลงทุนเป็นเวลา 10 ปี หรือในผู้แนะนำการลงทุนรายอื่นที่มีลักษณะพฤติกรรมส่อไปในทางทุจริต เช่น ยักยอก ฉ้อโกง หรือกระทำความผิดต่อ

²⁶ ที่มา www.sec.or.th :

http://capital.sec.or.th/webapp/webnews/news.php?id=&cboType=5&news_no=138&news_yy=2561&sdate=2018-11-05&edate=&lang=th

ทรัพย์สินของผู้ลงทุน โดยผู้แนะนำการลงทุนรายนี้เคยถูกลงโทษมาแล้ว ตามข่าวฉบับที่ 29 / 2557 เมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2557²⁷ เป็นพักการให้ความเห็นชอบเป็นผู้แนะนำการลงทุนในตลาดทุนเป็นเวลา 1 เดือน ฐานรับมอบหมายจากผู้ลงทุนในการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์แทน โดยนางสาวจัสมินรับมอบหมายจากลูกค้าในการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์แทนลูกค้าเป็นระยะเวลานานและมีการซื้อขายในปริมาณสูง ซึ่งนางสาวจัสมินยอมรับว่าลูกค้าอนุญาตให้ตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์แทน ภายในมูลค่าที่ลูกค้ากำหนดไว้ เมื่อซื้อขายหลักทรัพย์ได้แล้ว จึงยื่นยื่นรายการทางโทรศัพท์บันทึกเทป โดยลูกค้ายืนยันกับ บล.เคเคเทรตว่า รับทราบการดำเนินการดังกล่าวของนางสาวจัสมิน ทั้งนี้นางสาวจัสมิน ได้خذใช้ค่าเสียหายให้ลูกค้าแล้ว จากกรณีตัวอย่างข้างต้นเป็นเพียงตัวอย่างหนึ่ง ที่แสดงให้เห็นว่าการลงโทษทางปกครองกับผู้แนะนำการลงทุนนั้นไม่เพียงพอต่อการกระทำความผิด โดยเมื่อถ้าเปรียบเทียบกับลักษณะของความผิดเป็นบุคคลทั่วไปกระทำหรือผู้ที่ไม่ได้อยู่ในการกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งบุคคลที่กระทำความผิดฐานยกยอก ฉ้อโกง หรือกระทำมิชอบต่อทรัพย์สินของบุคคลอื่นจะมีบทลงโทษทางอาญา คือโทษจำคุก ปรับ หรือทั้งจำและปรับ แล้วแต่กรณีของลักษณะการกระทำความผิด อีกทั้งตัวผู้แนะนำการลงทุนที่ได้กระทำความผิดไม่ได้เกรงกลัวต่อบทลงโทษที่มีอยู่ จึงได้กระทำความผิดซ้ำอีก อีกทั้งลักษณะของการกระทำความผิดนั้นได้มีความซับซ้อนยิ่งขึ้นและเกิดความเสียหายแก่ผู้ลงทุนมากขึ้น

5.4 การปรับใช้โทษทางอาญากับผู้แนะนำการลงทุน

ถึงแม้ทางสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์จะมีอำนาจหน้าที่ในการออกคำสั่งทางปกครอง สำหรับการลงโทษผู้แนะนำการลงทุนที่กระทำความผิด แต่ถ้าในกรณีที่ผู้ลงทุนเกิดความเสียหายเนื่องจากการกระทำฉ้อโกงหรือยกยอกของผู้แนะนำการลงทุน ผู้ลงทุนจะต้องดำเนินคดีทางอาญากับผู้แนะนำการลงทุนเอง หากทางสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ได้มีการนำมาตราการการลงโทษทางอาญามาปรับใช้กับการกระทำความผิดของผู้แนะนำการลงทุน เพื่อลดขั้นตอนการดำเนินคดีให้กับผู้ลงทุนที่ได้รับความเสียหายจากผู้แนะนำการลงทุน ถึงแม้กระบวนการทางอาญาจะมีหลายขั้นตอนโดยต้องมีการพิสูจน์เจตนา เพื่อจนกว่าจะสิ้นข้อสงสัย ซึ่งจะใช้เวลาในการพิสูจน์ อีกทั้งยังสามารถที่จะดำเนินการอุทธรณ์คดีความต่อได้ แต่ถ้าสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ได้เพิ่มเติมบทบัญญัติการลงโทษทาง

²⁷ ที่มา [www.sec.or.th : https://www.sec.or.th/TH/Pages/News_Detail.aspx?SECID=5303&NewsNo=29&NewsYear=2557&Lang=TH](https://www.sec.or.th/TH/Pages/News_Detail.aspx?SECID=5303&NewsNo=29&NewsYear=2557&Lang=TH)

อาญาสำหรับผู้แนะนำการลงทุน อาจทำให้ผู้แนะนำการลงทุนตระหนักและถึงเลที่จะกระทำความผิดต่อผู้ลงทุน เนื่องจากการลงโทษทางอาญาจะมีผลกระทบโดยตรงต่อผู้แนะนำการลงทุน

การลงโทษในความผิดทางอาญาเกี่ยวกับการทุจริตของผู้แนะนำการลงทุน ควรเน้นการลงโทษไปที่ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่ผู้แนะนำการลงทุน ได้จากการฉ้อโกงหรือแยกออกจากผู้ลงทุน เนื่องจากทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการกระทำความผิด เป็นแรงจูงใจของผู้แนะนำการลงทุนที่ตัดสินใจที่จะกล้าจะกระทำทุจริตต่อทรัพย์สินของผู้ลงทุน ถ้าเป็นการกำหนดการบทลงโทษโดยเน้นไปที่ทรัพย์สินที่ผู้แนะนำการลงทุนได้รับจากการกระทำความผิด อาจเป็นการกระทำเชิงป้องกันของผู้แนะนำการลงทุน เช่น

5.4.1 การลงโทษด้วยการริบทรัพย์สิน

เมื่อจะกำหนดโทษการริบทรัพย์สินของผู้แนะนำการลงทุนนั้น ดังนั้นถ้าจะริบทรัพย์สินที่ผู้แนะนำการลงทุนฉ้อโกงหรือแยกออก ต้องมีกฎหมายกำหนดห้ามไม่ให้กระทำความผิด อันได้ซึ่งมาแห่งทรัพย์สินนั้นแล้ว ซึ่งถ้าหากผู้แนะนำการลงทุนได้กระทำความผิดโดยการฉ้อโกงหรือแยกทรัพย์สินของผู้ลงทุน ทรัพย์สินที่ได้มาทั้งหมด จึงเป็นทรัพย์สินที่ต้องถูกริบทั้งหมด เนื่องจากเป็นทรัพย์สินที่ผิดกฎหมาย

การริบทรัพย์สินตามประมวลกฎหมายอาญา มีลักษณะที่ทั้งเป็นโทษและมีลักษณะวิธีเพื่อความปลอดภัย มี 3 ประเภท คือ

1. ทรัพย์สินที่ศาลต้องริบเสมอ ตามมาตรา 32 ประมวลกฎหมายอาญา
2. ทรัพย์สินที่ศาลจะต้องริบ เว้นแต่จะเป็นของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด ตามมาตรา 34 ประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งมีข้อยกเว้นไม่ให้ริบทรัพย์สินหากทรัพย์สินนั้นเป็นของผู้อื่น ซึ่งไม่ใช่เป็นผู้กระทำความผิดและมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด
3. ทรัพย์สินที่อยู่ในดุลพินิจของศาลว่าจะริบหรือไม่ก็ได้ เว้นแต่จะเป็นของผู้อื่น ซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด ตามมาตรา 33 ประมวลกฎหมายอาญา แบ่งออกเป็น
  - ก. ทรัพย์สินซึ่งบุคคลได้ใช้ในการกระทำความผิด โดยทรัพย์สินประเภทนี้มิได้โดยชอบด้วยกฎหมาย แต่มีผู้นำไปใช้กระทำความผิดที่ผิดกฎหมายและเป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดโดยตรง

ข. ทรัพย์สินที่มีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด ทรัพย์สินนี้จะต้องเป็นทรัพย์สินที่มีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิดโดยตรง

ค. ทรัพย์สินที่ได้มาโดยการกระทำความผิด ได้แก่ ทรัพย์สินที่ลักทรัพย์นั้นมา ฉ้อโกง หรือ ยักยอกมา การได้มาซึ่งทรัพย์สินกรณีดังกล่าวนี้ล้วนเป็นความผิด ฉะนั้นทรัพย์สินที่ถูกลักทรัพย์ ฉ้อโกง หรือยักยอกมาจะต้องคืนให้แก่เจ้าของทรัพย์สินที่แท้จริง

ดังนั้นจะเห็นว่ากระบวนการริบทรัพย์สินตามมาตรา 33 มีความเหมาะสมที่จะนำมาปรับใช้กับ ลักษณะของความผิดทางอาญาเกี่ยวกับการทุจริตของผู้แนะนำการลงทุน เนื่องจากทรัพย์สินที่ถูก ฉ้อโกงหรือยักยอก ได้ถูกผู้แนะนำการลงทุนใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการกระทำความผิดในการฉ้อโกง หรือยักยอก โดยที่ผู้ลงทุนผู้ซึ่งเป็นเจ้าของทรัพย์สินเหล่านั้น ไม่ได้รู้เห็นเป็นใจต่อการกระทำ ความผิดของผู้แนะนำการลงทุนด้วย ฉะนั้นทรัพย์สินที่ถูกฉ้อโกง หรือยักยอก ทางศาลจะต้องพิจารณา ไม่ริบทรัพย์สินที่ถูกใช้สำหรับการกระทำความผิดของผู้แนะนำการลงทุนและจะต้องคืนทรัพย์สิน ทั้งหมดแก่ผู้ลงทุนที่เป็นเจ้าของทรัพย์สินนั้น

5.4.2 การลงโทษด้วยการปรับ

โทษปรับเป็นโทษที่บังคับเอาทรัพย์สินของผู้กระทำความผิดและถือว่าเป็นการลงโทษที่ตรง จุดหรือตรงกับต้นเหตุของการกระทำความผิดมากที่สุด ส่วนใหญ่เป็นโทษที่มักจะนำมาใช้ควบคู่กับ โทษจำคุก เนื่องจากในบางกรณีที่เป็นการกระทำความผิดทางอาญาที่มีความผิดเล็กน้อย จะมีการ ลงโทษกับผู้กระทำความผิดโดยการปรับ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้ามีการนำมาปรับใช้กับผู้แนะนำการ ลงทุนกระทำความผิดที่มีแรงจูงใจในการฉ้อโกงหรือยักยอกต่อทรัพย์สินของผู้ลงทุน โดยโทษปรับ สามารถกำหนดให้เหมาะสมกับฐานความผิดของผู้แนะนำการลงทุนแต่ละคนได้ ซึ่งการลงโทษผู้ แนะนำการลงทุนที่ด้วยโทษปรับ กลับจะทำให้ผู้แนะนำการลงทุนมีความรู้สึกไม่คุ้มที่จะเสียทรัพย์สิน

การกำหนดโทษปรับที่เข้มข้นกับผู้แนะนำการลงทุน อาจทำให้ทางบริษัทหลักทรัพย์ต้องมีการ ทบทวนว่าถ้าทางบริษัทต้นสังกัดจะสามารถที่จะยอมจ่ายค่าปรับเพื่อรักษาสภาพพนักงานรายนั้น ได้หรือไม่ ทั้งนี้จะต้องพิจารณาถึงรายรับที่ได้จากผู้แนะนำการลงทุนรายนั้น ถ้าเกิดความไม่คุ้มเสียกับ การที่บริษัทหลักทรัพย์จะต้องนำจ่ายค่าปรับแทนให้แก่ผู้แนะนำการลงทุน ซึ่งจะส่งผลให้ผู้แนะนำการ ลงทุนเกิดความเกรงกลัวที่จะต้องจ่ายค่าปรับเองและอาจส่งผลในการยับยั้งชั่งใจในการที่จะฉ้อโกง หรือยักยอกต่อทรัพย์สินของผู้ลงทุน

ดังนั้นแนวทางในการกำหนดค่าปรับกับผู้แนะนำการลงทุนต้องมีความยืดหยุ่นเพื่อให้เหมาะสมกับการกระทำความผิดนั้นด้วย ซึ่งอาจเป็นการกำหนดโทษปรับไว้อย่างเด็ดขาด ซึ่งจะระบุจำนวนค่าปรับไว้ตายตัวว่าต้องลงโทษปรับแก่ผู้แนะนำการลงทุนเป็นจำนวนเท่าใด โดยไม่ต้องให้ศาลพิจารณากำหนดจำนวนค่าปรับหรือพิจารณาถึงปัจจัยอื่นอีก อาจกำหนดเป็นราคากลางไว้เพื่อประสิทธิภาพในการยับยั้งและการป้องกันไม่ให้ผู้แนะนำการลงทุนกระทำความผิด ถ้าต้องชำระค่าปรับในอัตราที่สูงมาก หรือจะเป็นการกำหนดโทษปรับไว้อย่างสัมพันธ์ เพื่อเปิดโอกาสให้ศาลพิจารณากำหนดค่าปรับให้เหมาะสมต่อความผิดในแต่ละกรณี เนื่องจากลักษณะของการกระทำความผิดย่อมมีความแตกต่างกันไปตามข้อเท็จจริงของผู้แนะนำการลงทุนแต่ละราย

5.4.3 การลงโทษจำคุก

การเพิ่มโทษจำคุกสำหรับผู้แนะนำการลงทุน อาจส่งผลทำให้ต่อความรู้สึกต้องถูกจำกัดสิทธิและเสรีภาพ โดยอาจส่งผลกระทบต่อในระยะยาวภายหลังจากการถูกจองจำภายในเรือนจำของผู้แนะนำการลงทุนที่กระทำความผิด เนื่องจากการลงโทษจำคุกโดยส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่กระทำความผิดทางอาญาร้ายแรงหรือเป็นภัยอันตรายต่อสังคม ดังนั้นควรต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมสำหรับการลงโทษจำคุกกับผู้แนะนำการลงทุนที่กระทำความผิด ซึ่งถ้าเปรียบเทียบกับพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ได้มีการเพิ่มโทษจำคุกสำหรับตัวแทนประกันชีวิตหรือนายหน้าประกันภัยสำหรับผู้กระทำทุจริต ได้มีบทกำหนดบทลงโทษจำคุกสูงสุดที่ไม่เกินห้าปี ซึ่งถือว่าเป็นการลงโทษจำคุกสถานเบาสำหรับโทษทางอาญา ซึ่งไม่ได้เป็นความผิดทางอาญาที่ร้ายแรง แต่ในปัจจุบันยังไม่พบว่าได้มีการลงโทษจำคุกสำหรับตัวแทนประกันชีวิตหรือนายหน้าประกันภัยแต่อย่างใด

อย่างไรก็ดีการเพิ่มบทลงโทษในทางอาญาสำหรับผู้แนะนำการลงทุนที่กระทำทุจริตนั้น อาจส่งผลทำให้ลดปัญหาที่เกิดจากผู้แนะนำการลงทุนที่กระทำทุจริตหรือกำลังคิดจะกระทำทุจริตนั้น มีความเกรงกลัวที่จะต้องโดนบทลงโทษทางอาญา ซึ่งถ้าทางผู้แนะนำการลงทุนกระทำความผิดแล้วจะต้องมีภาระสำหรับการพิสูจน์จนสิ้นสงสัยตามมาตรฐานการพิสูจน์ในคดีอาญานั้นทำได้ยาก โดยอาจจะต้องมีบทสันนิษฐานความผิดของการกระทำของผู้แนะนำการลงทุน เพื่อให้สามารถลงโทษกับผู้แนะนำการลงทุนได้ อีกทั้งการดำเนินการทางอาญาจะใช้เวลาในกระบวนการลงโทษนานและมีภาระทางด้านค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง ดังนั้นถ้าทางสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ในฐานะที่เป็นผู้กำกับดูแลผู้แนะนำการลงทุนอยู่แล้ว ให้มีบทบาทหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการทางอาญาแทนผู้ลงทุน จะสามารถทำให้ลดขั้นตอนและรวบรวมหลักฐานข้อมูลสำหรับผู้ลงทุนที่ต้อง

ดำเนินคดีทางอาญาเอง โดยให้ทำการขยายบทลงโทษทางอาญาสำหรับผู้แนะนำการลงทุน รวมถึง
บุคลากรในตลาดทุนทั้งหมดดังกล่าวในพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

บทที่ 6

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

6.1 บทสรุป

ด้วยสภาพเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีในปัจจุบันมีความเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งส่งผลให้ผู้แนะนำการลงทุนมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบของการกระทำความผิดอย่างต่อเนื่อง โดยลักษณะการกระทำความผิดจะมีความรุนแรงและมีส่วนเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ในรูปแบบของตัวเงินมากยิ่งขึ้น เนื่องจากผลประโยชน์ที่ได้รับจากการกระทำความผิดนั้นมีมูลค่าสูง ในขณะที่โอกาสลงโทษตามกฎหมายนั้นต่ำมาก โดยเฉพาะการลงโทษความผิดฐานทุจริตของผู้แนะนำการลงทุน ซึ่งยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์ของการป้องปรามการกระทำความผิดดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อีกทั้งธุรกิจหลักทรัพย์เป็นอีกหนึ่งธุรกิจที่มีความเกี่ยวข้องกับประชาชนเป็นจำนวนมากและมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากเป็นแหล่งระดมเงินที่สำคัญในตลาดทุนโดยผ่านบริษัทหลักทรัพย์ ซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวแทนนายหน้าเพื่อซื้อขายหลักทรัพย์ ดังนั้นมาตรการทางกฎหมายที่ใช้บังคับใช้กับธุรกิจหลักทรัพย์จึงควรมีมาตรการที่เข้มแข็งในการป้องกันและสามารถเอาผิดกับผู้แนะนำการลงทุนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับการทุจริตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการนำมาตรการลงโทษทางอาญามาใช้กับการกระทำความผิดฐานทุจริตของผู้แนะนำการลงทุน เช่น มาตรการลงโทษริบทรัพย์สินและมาตรการลงโทษปรับ อาจส่งผลให้มีการยับยั้งและป้องกันการกระทำความผิดฐานทุจริตของผู้แนะนำการลงทุนได้ดีกว่าที่เป็นอยู่เดิม

สภาพของปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าวเป็นปัญหาที่ต้องเผชิญและต้องหาทางแก้ไข เนื่องจากการกระทำความผิดฐานทุจริตของผู้แนะนำการลงทุนเป็นการใช้ความเชื่อวชาญในทางธุรกิจหลักทรัพย์ กระทำความผิดที่อาจก่อให้เกิดอาชญากรรมทางเศรษฐกิจได้ สำหรับปัจจุบันในการบังคับใช้กฎหมายของการลงโทษผู้แนะนำการลงทุนโดยมีกำหนดบทโทษทางปกครองเพียงอย่างเดียว คือ เพิกถอนใบอนุญาตหรือพักการให้ความเห็นชอบของการเป็นผู้แนะนำการลงทุนเท่านั้น ทางสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ไม่มีมาตรการลงโทษอื่นกับผู้แนะนำการลงทุนแต่อย่างใด อันส่งผลทำให้ผู้แนะนำการลงทุนที่กระทำความผิดไม่มีความเกรงกลัวต่อกฎหมาย นอกจากการลงโทษทางปกครองที่ใช้ในการบังคับใช้กฎหมายกับผู้แนะนำการลงทุนแล้ว เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการบังคับใช้กฎหมาย การนำมาตรการลงโทษทางอาญาโดยมาตรการลงโทษริบทรัพย์สินและมาตรการลงโทษปรับ เป็นอีกมาตรการทางเลือกในการลงโทษในการกระทำทุจริตของผู้แนะนำการ

ลงทุน ซึ่งถ้าทางสำนักงานสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ได้พิจารณา
 ลงโทษทางปกครองกับผู้แนะนำการลงทุนแล้ว โดยการเพิกถอนใบอนุญาตหรือพักการให้ความ
 เห็นชอบของการเป็นผู้แนะนำการลงทุน ทางสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาด
 หลักทรัพย์สามารถพิจารณาต่อได้ว่าลักษณะพฤติกรรมของผู้แนะนำการลงทุนที่กระทำความผิดนั้น
 สามารถเพิ่มโทษทางอาญาและมีบทลงโทษทางอาญาเพิ่มเติมกับผู้แนะนำการลงทุนที่กระทำความผิด
 กรณีทุจริต ยักยอก ฉ้อโกง หรือกระทำมิชอบต่อทรัพย์สินของผู้ลงทุน

6.2 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาพบว่ามาตรการของโทษทางปกครองและมาตรการของโทษอาญามีความ
 แตกต่างกัน ซึ่งถ้าพิจารณาจากลักษณะความผิดของผู้แนะนำการลงทุนที่มีความผิดฐานทุจริต ซึ่งควร
 ใช้หลักการพิจารณาของลักษณะความผิดทางอาญาร่วมด้วย เพื่อพิจารณาหามาตรการลงโทษที่
 เหมาะสมให้กับผู้แนะนำการลงทุน ซึ่งถ้าพฤติกรรมมีลักษณะร้ายแรงและส่งผลกระทบต่อบุคคลอื่น
 ความผิดดังกล่าวก็ควรมีลักษณะเป็นความผิดทางอาญา แต่หากการกระทำความผิดดังกล่าวนั้นมี
 ลักษณะที่ไม่ร้ายแรง และไม่ส่งผลกระทบต่อบุคคลอื่น จึงควรเป็นเพียงความผิดทางปกครองเท่านั้น
 ดังนั้น การนำมาตรการลงโทษทางอาญามาใช้บังคับร่วมกันกับโทษทางปกครองน่าจะช่วยเพิ่ม
 ประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามความผิดฐานทุจริตของผู้แนะนำการลงทุน ผู้เขียนจึงขอ
 เสนอแนวทางแก้ปัญหา ดังนี้

6.2.1 นำมาตรการริบทรัพย์มาบังคับใช้กับความผิดฐานทุจริตของผู้แนะนำการลงทุน ซึ่งจะ
 ทำให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพมากกว่ามาตรการทางปกครองเพียงอย่างเดียว และการ
 ลงโทษโดยการริบทรัพย์สิน จะเป็นการข่มขู่และป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำความผิดของผู้แนะนำการ
 ลงทุน อีกทั้งเพื่อไม่ให้ผู้แนะนำการลงทุนในรายอื่นที่มีพฤติกรรมหรือคิดจะเลียนแบบที่จะกระทำ
 ความผิดในลักษณะทุจริต

6.2.2 นำมาตรการลงโทษปรับ โดยเป็นการลงโทษในเชิงป้องกันการกระทำความผิดและตัด
 แรงจูงใจในการกระทำความผิด เนื่องจากผู้แนะนำการลงทุนมักจะไม่เกรงกลัวต่อโทษเพิกถอน
 ใบอนุญาต เพราะผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการกระทำความผิดนั้นมีมูลค่าสูงมาก แต่จะกลัวในเรื่อง
 ของการดำเนินเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ได้มาจากกากระทำความผิด โดยขอเสนอมาตรการในการลงโทษ
 ปรับเป็นมูลค่าสองเท่าของผลประโยชน์หรือทรัพย์สินที่ได้รับ ทั้งนี้เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดการ
 กระทำทุจริตของผู้แนะนำการลงทุน

อย่างไรก็ตามจากปัญหาดังกล่าวอันเกิดจากการบังคับใช้กฎหมายในความผิดของผู้แนะนำการลงทุน จะเห็นได้ว่าความจำเป็นในการเพิ่มประสิทธิภาพของการใช้บังคับกฎหมาย ด้วยการเพิ่มโทษทางอาญา นอกจากการบังคับใช้โทษทางปกครอง น่าจะช่วยเพิ่มประสิทธิผลของการป้องกันการกระทำความผิดฐานทุจริตของผู้แนะนำการลงทุนได้มากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังส่งผลให้ผู้กระทำความผิดและผู้ที่จะกระทำความผิดมีความกลัวต่อการกระทำความผิดมากขึ้นไปด้วย

บรรณานุกรม

หนังสือ

เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์. คำอธิบายกฎหมายอาญา ภาค 1 เล่ม 1 และเล่ม 2. พิมพ์ครั้งที่ 11.

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์กรุงสยาม พับลิชชิ่ง, 2562

ชาญชัย แสวงศักดิ์. คำอธิบายกฎหมายปกครอง. พิมพ์ครั้งที่ 27. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2561

วรพจน์ วิศรุตพิชญ์. ข้อความคิดและหลักพื้นฐานบางประการของกฎหมายปกครอง. พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2562

ฝ่ายพัฒนาความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพหลักทรัพย์ ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน. เส้นทาง

วิชาชีพธุรกิจหลักทรัพย์. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2557, หน้า 8

วิทยานิพนธ์

กุลนิษฐ์ รัตนคุสกุล. “การลงโทษในการกระทำความผิดหลายกรรมกับการป้องปรามอาชญากรรม”.

วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2559.

เกวลี มโนภินิเวศ. “ปัญหาความสัมพันธ์ในการลงโทษทางปกครองและการลงโทษทางอาญา”.

วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2551.

ชุตินา สีสลาจินตามัย. “การป้องกันการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ : ศึกษา

เฉพาะกรณีการลงโทษทางแพ่งต่อผู้กระทำความผิด”. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.

ยงยุทธ ชูช่วย. “การกำหนดความรับผิดทางอาญา : ศึกษาความผิดฐานฉ้อโกงบริการสาธารณะที่

เหมาะสมในประเทศไทย”. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,

2561.

วุฒิชัย มั่นดี. “ความรับผิดทางอาญาฐานทุจริตของผู้บริหารธนาคารพาณิชย์ : ศึกษามาตรการทาง

อาญาและอื่นๆ”. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2558.

สกล นิศารัตน์. “กฎหมายอาญาและการลงโทษที่เหมาะสม:แนวความคิดทางด้านปรัชญาและความ

ยุติธรรมทางสังคม”. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2545.

สทนต์ รัตน์ไพจิตร. “ความประสงค์ของการลงโทษอาญา: ศึกษาเฉพาะประเทศไทยสมัยใช้กฎหมาย
ลักษณะอาญาและประมวลกฎหมายอาญา”. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, คณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2527.

สุรเชษฐ ธีรวินิจ. “ปัญหาเกี่ยวกับความหมายของคำว่า ผู้เกี่ยวข้องๆ ตามมาตรา 241 แห่ง
พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์”. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539

อนุสรณ์ เกื้อขำ. “ปัญหาความรับผิดชอบทางอาญาและกระบวนการบังคับใช้กฎหมายตามพระราชบัญญัติ
คำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. 2554”. วิทยานิพนธ์
มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2558.

อรรถสิทธิ์ กันมล. “ปัญหาการนำโทษทางปกครองมาใช้ควบคู่กับโทษทางอาญา”. วิทยานิพนธ์
มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2549.

องค์อาสน์ เจริญสุข. “เกณฑ์การแบ่งแยกความผิดทางอาญาและความผิดทางปกครอง”.
วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2553.

บทความ

ภัทรวรรณ อุซุงศ์อมร. “หลักกฎหมายทั่วไปในกฎหมายปกครองไทย”. วารสารการเมือง การบริหาร
และกฎหมาย ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 . คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. หน้า 549.

เพลินตา ต้นรังสรรค์. “ความเหมาะสมของการกำหนดโทษอาญาในกฎหมายบางฉบับ”. จุลนิติ.(15)
มีนาคม – เมษายน 2561. หน้า 49 - 68.

อภิวัฒน์ สุตสาว. “การกำหนดโทษอาญาตามบทบัญญัติมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย”. จุลนิติ.(15) มีนาคม – เมษายน 2561. หน้า 113 – 127.

เอกสารอื่นๆ

ธานี วรภัทร์. เอกสารวิชาการส่วนบุคคล เรื่อง โทษจำคุกตามกฎหมายไทย. 2556.

บรรหาร กันลา. สรุปลั้มนาทางวิชาการ เรื่อง มิติใหม่ในการควบคุมตัว กักขัง หรือจำคุกผู้กระทำ ความผิดในคดีอาญา. 22 มิถุนายน 2549 ณ โรงแรมรามาคาร์เด้นส์ กรุงเทพมหานคร.

บุญชู ณ ป้อมเพ็ชร. เอกสารประกอบการสอน วิชากฎหมายปกครอง. คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2558.

ศุภวัฒน์ สิงห์สุวรรณ. เอกสารเสนอที่ประชุมฝ่ายร่างกฎหมาย บันทึกเรื่อง เกณฑ์พิจารณาในการเลือก กำหนดโทษทางปกครองแทนโทษอาญา. 2556

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. เอกสารประกอบสัมมนา เรื่อง “หลักเกณฑ์การกำหนดโทษทาง ปกครองในการตรากฎหมาย”. 29 กันยายน 2560 ณ ห้องประชุมปรีดี พนมยงค์ ชั้น 3 กรุงเทพมหานคร.

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง “หลักเกณฑ์การกำหนดโทษ อาญาในการตรากฎหมาย”. 13 กันยายน 2560 ณ โรงแรม เดอะเบอร์เคลีย์ ประตูน้ำ กรุงเทพมหานคร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. เอกสารเสนอในการสัมมนา “โครงการสัมมนาเพื่อพัฒนาองค์ ความรู้และรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง. 27 มิถุนายน 2562 ณ โรงแรม เดอะ เบอร์เคลีย์ ประตูน้ำ กรุงเทพมหานคร.

เอกสารอิเล็กทรอนิกส์

Steve Thel, [Taking Section 10\(b\) Seriously: Criminal Enforcement of SEC Rules](#), 2014 Colum. Bus. L. Rev. 1 (2014). Available at:

http://ir.lawnet.fordham.edu/faculty_scholarship/555. (2020 June 12)

Michael D. Ricciuti, Walter P. Loughlin, Jeffrey L. Bornstein, Brian W. Stolarz, and Leanne E. Hartmann. [Criminal Enforcement of the Securities Laws](#). A Primer for the Securities Practitioner Chapter 8. Available at

[:http://www.klgates.com/files/upload/SE_Manual_Chapter_8.pdf](http://www.klgates.com/files/upload/SE_Manual_Chapter_8.pdf) (2020 June 12)